

Opasnost. Ljubav. Strast.
Afera koju nikada
nećete zaboraviti.

Ako ste voljeli
**PEDESET
NIJANSI SIVE,**
ovo ćete
obožavati!

Love ili ništa

AFERA BLACKSTONE II

RAINE MILLER

STILUS

Raine Miller
SVE ILI NIŠTA
Afera Blackstone
II. dio

Za tebe, Brynne. Ti si ovo omogućila.

Ne znam zašto se još bojim.

Da nisi stvarna, izmislio bih te,

sad

bih volio da mogu do kraja

znam da je tvoja ljubav istinita i duboka

poput mora,

ali sad sve što želiš pogrešno je,

i sad

svi tvoji snovi bude se,

i sad

volio bih da mogu za tobom,

do obala

slobode, gdje nitko ne živi.

— *Med i Mjesec, JOSEPH ARTHUR,*

Zahvale

Pričica nazvana *Afera Blackstone* u roku od nekoliko mjeseci zaživjela je vlastitim životom. Rasla je i rasla u nešto za što nikad nisam ni sanjala da će postati kad sam jedne ljetne večeri, neposredno prije početka Olimpijskih igara u Londonu, sjela i počela pisati o Amerikanki koja radi kao model za aktove i Englezu koji je kupio njezin portret. Ta mi je mala priča, bez sumnje, promijenila život - i tijek onoga na što ću odsad trošiti svoje dane. Sad sam spisateljica. Mogu to reći i znam da je to doista istina.

A znam i kome moram zahvaliti na tome.

Svim ljubiteljicama *Afere Blackstone* koje su kupile knjigu i zauzimali se za nju kao lude na svojim blogovima i u knjiškim klubovima, kod svojih kolegica, prijateljica, sestara, majki, baka, pa čak i pokojeg muža, vječno sam zahvalna. Vi ste jedini razlog zašto se ova knjiga odlijepila od tla i poletjela. HVALA VAM od srca.

Svim blogerima koji su preuzeli promotivnu kopiju, brzo je pročitali i dali povratne informacije, VOLIM VAS. Vi ste razlog zbog kojeg mogu ostati kod kuće i biti pisac s punim radnim vremenom.

Pišući drugi dio serijala, suočila sam se s nekim novim izazovima. Sve *ili ništa* je Ethanova priča. Cijela je ispričana iz britančeve perspektive i premda sam znala da je to način na koji želim napisati knjigu, nisam posve shvaćala što to podrazumijeva dok nisam počela pisati. Ali znate što? Brzo sam naučila! Naposljetku, ipak sam Amerikanka. *smijeh* Dakle, Gitte i Jenny iz TotallyBookeda, golemo hvala na vašim smjernicama i poznavanju gramatički ispravnog britanskog engleskog, ali i ne tako pristojnog britanskog žargona koji sam u ovoj priči mnogo više rabila. *mig* Nikad ne bih uspjela bez vaše pomoći!

Sad nastavljamo sa serijalom pa slijedi posljednji dio, *Oči širom otvorene*, koji ću objaviti sredinom 2013. Ethana i Brynne čeka još mnogo, a na mom blogu možete pronaći obavijesti o tome kako napreduje 3. dio *Afere Blackstone*.

Na kraju knjige čeka vas lijepa mala poslastica i želim da je svakako pročitate. Nećete požaliti. Riječ je o kratkom tekstu fanovske fikcije koji je napisala moja draga prijateljica Franziska Popp. Franziska je nadarena za pisanje životinjskih glasova koji

zabavljaju mene i mnoge druge na Facebooku, ponajprije jedan vrlo poseban i neodoljiv lik tvora koji ima hordu obožavatelja i trebao bi imati vlastitu televizijsku emisiju. Franziska sve to čini iz zadovoljstva i doista me zadivljuje jer joj prvi jezik uopće nije engleski nego materinji njemački. I zato uživajte u posebnom izdanju Ethanove i Brynneine priče kroz oči morskog pauna Simbe. „Nema na čemu.”
mig

Bit će vam drago čuti da radim i na nacrtu serije *Rothvaleova baština* koja će nas odvesti dalje s pričom o dvoje posebnih likova predstavljenih u *Aferi Blackstone*, istodobno budno prateći naše originalne likove pa vam oni neće previše nedostajati. Tko zna gdje će nas to u budućnosti odvesti. To je čarolija pisane riječi.

Raine

Prolog

Lipanj 2012. London

Ostavila sam Ethana kod dizala dok me preklinjao da ne odlazim. Bila je to najteža stvar koju sam učinila u dugo vremena. Ali ipak sam ga ostavila. Otvorila sam mu srce i on ga je zgazio. Čula sam kad je rekao da me voli i čula sam kad je rekao da me samo pokušavao zaštititi od moje prošlosti. Čula sam ga jasno i glasno. Ali ipak sam morala pobjeći od njega.

Jedino o čemu mogu razmišljati stalno je ista pomisao.

Ethan zna.

Ali stvari nisu uvijek onakve kakvima se čine. Dojmovi se stvaraju bez potpunog razotkrivanja. Ideje se oblikuju temeljeći se na emocijama, a ne na stvarnim događajima. Takav je bio slučaj s Ethanom i sa mnom. Naravno, to sam otkrila tek kasnije i s vremenom, kad sam se uspjela odmaknuti od događaja koji su me oblikovali, mogla sam stvari vidjeti malo drukčije.

S Ethanom je sve bilo brzo, intenzivno... zapaljivo. Od samog je početka bio otvoren prema meni. Rekao mi je da me želi. I da, čak je rekao da me voli. Nije mu bio nikakav problem reći mi što želi sa mnom ili što osjeća prema meni. I tu ne mislim samo na seks. Seks je bio dobar dio naše veze, ali nije bio sve. Ethan lako može podijeliti osjećaje. To je njegov stil - ali ne nužno i moj.

Katkad sam se osjećala kao da me Ethan želi obuzeti. Preplavio me od samog početka i nesumnjivo je bio zahtjevan ljubavnik, ali jedna je stvar bila sigurna - željela sam sve što mi je ikad dao.

To sam shvatila kad sam ga ostavila.

Ethan mi je ponudio mir i sigurnost onako kako ih nikad nisam osjetila kao odrasla osoba i svakako nikad prije kad je riječ o mojoj seksualnosti. On je jednostavno takav i mislim da ga sad razumijem. Nije bio zahtjevan zato što je želio dominirati mnome, bio je takav jer je znao da je to ono što meni treba. Ethan mi je nastojao dati nešto što mi je trebalo da bismo mi uspjeli.

Premda su dani bez njega bili bolni, samoća mi je bila presudno važna. Naša je strastvena vatra gorjela velikom žestinom i oboje nas je opekla vrućina koja bi tako lako zaiskrila i rasplamsala se kad smo

bili zajedno. Znam da mi je trebalo vrijeme zacjeljivanja, ali ono nije nimalo umanjilo tešku bol.

Stalno sam se vraćala na istu pomisao koju sam imala kad sam tek saznala što radi.

Ethan zna što mi se dogodilo i nema nikakve šanse da bi me sad mogao voljeti.

Poglavlje 1

Ruka mi je pulsirala u ritmu otkucaja srca. Nisam mogao ništa nego stajati pred zatvorenim vratima dizala koje ju je odvodilo od mene.

Razmisli malo!

Trčanje za njom nije bila opcija pa sam izašao iz predvorja i otišao u uredsku kuhinju. Elaina je bila unutra i kuhala kavu. Pognula je glavu i pretvarala se da me nema. Pametna žena. Nadam se da će i oni idioti na katu postupiti isto ili će morati u potragu za novim poslovima.

Ubacio sam led u plastičnu vrećicu i gurnuo ruku unutra. Jebote, kako je peklo! Bilo je krvi na zglobovima prstiju i vjerojatno na zidu pokraj lifta. Otišao sam prema svom uredu s rukom u ledu. Rekao sam Frances da nazove službu za održavanje da dođu očistiti krvavu mrlju na zidu.

Frances je kimnula a da nije ni trepnula i pogledala vrećicu s ledom u kojoj sam držao šaku. „Trebate li to snimiti?” pitala je s majčinskim izrazom na licu. Ili barem kako sam ja zamišljao da bi majka trebala izgledati. Svoje se jedva sjećam pa vjerojatno samo projiciram.

„Ne.” Trebam svoju djevojku natrag, a ne prokleti rendgen!

Otišao sam u ured i zatvorio se. Izvadio sam bocu votke Van Gogh iz hladnjaka i skinuo čep. Otvorio sam ladicu stola i po njoj tražio kutiju cigareta Djarum Blacks i upaljač koji sam ondje držao. Otkad sam upoznao Brynne, rekordnom sam brzinom pušio cigaretu za cigaretom. Moram se sjetiti kupiti zalihe.

Sad mi je trebala samo još čaša za votku, a možda i ne. I boca će poslužiti. Dobro sam je nagnuo ozlijeđenom rukom i osjetio bol.

Jebe mi se za ruku. Srce mi je slomljeno.

Zurio sam u njezinu sliku. Onu koju sam snimio kod nje na poslu kad mi je pokazala sliku *lady Percival* s knjigom u ruci. Sjetio sam se kako sam mobitelom snimio fotografiju i ugodno se iznenadio kako je dobro ispala. Toliko dobro da sam je prebacio na računalo i naručio otisnuti primjerak za svoj ured. Nije bilo važno što je snimljena običnom kamerom na mobitelu - Brynne je izgledala prekrasno kroz svaki objektiv. A posebice kroz moje oči. Katkad je bilo bolno gledati ju.

Prisjetio sam se tog jutra. Vidio sam je u svojim mislima - kako je bila sretna kad sam je snimio kako se smiješi toj staroj slici...

Parkirao sam na parkiralištu galerije Rothvale i ugasio motor. Dan je bio sumoran, sipila je kišica i bilo je prohladno, ali ne i u mom automobilu. Pokraj mene je sjedila Brynne, odjevena za posao, izgledajući prekrasno i seksi i smiješila mi se, a ja sam zbog toga lebdio od sreće. No znati što smo tog jutra podijelili bila je jebena bomba. I nisam mislio na jebanje. Sjećanje na tuš i ono što smo ondje učinili izguralo bi me kroz dan - ali jedva. Mislio sam na to da ću je večeras opet vidjeti, da ćemo biti zajedno, da je moja i da je mogu odvesti u krevet i opet joj pokazati. Mislio sam i na razgovor koji smo vodili. Osjetio sam da me konačno malo pustila u sebe. Da joj je stalo do mene kao i meni do nje. I bilo je vrijeme da počnemo razgovarati o našoj budućnosti. Toliko sam toga želio s njom.

Jesam li ti ikad rekla koliko volim kad mi se nasmiješiš, Ethane?"

„Nisi”, odgovorio sam uz osmijeh, „reci mi.”

Zavrtjela je glavom na moju taktiku i kroz prozor pogledala kišu. „Uvijek se osjećam posebnom kad to činiš jer mislim da se u javnosti ne smiješ mnogo. Opisala bih te kao rezerviranog. I zato kad mi se nasmiješiš, to me... obori s nogu.”

„Pogledaj me.” Čekao sam da me poslušaju, znajući da će to učiniti. To je bila još jedna stvar koju smo morali raspraviti, ali od samog je početka bila kristalno jasna. Brynne mi je bila prirodno podčinjena. Prihvaćala je ono što sam joj htio dati - ljubitelj dominacije u meni pronašao je svoju muziku i to je bio samo razlog više zašto smo bili savršeni jedno za drugo.

Obaram te s nogu, ha?

Podigla je svoje smeđe/zelene/sive oči i čekala dok mi je kosa pulsirala u hlačama. Mogao sam je uzeti sad i ovdje u automobilu i opet bih je za nekoliko minuta poželio. Bila je prava droga.

„Isuse, prekrasna si kad to učiniš.”

„Što, Ethane?"

Stavio sam joj pramen svilenkaste kose iza uha i opet joj se osmjehnuo. „Nije važno. Činiš me sretnim,

to je sve. Volim te voziti na posao pošto sam te cijelu noć imao za sebe.”

Porumenila je i opet sam je poželio jebati.

Ne, nije točno. Želio sam voditi ljubav s njom - polako. Točno sam mogao zamisliti njezino prekrasno tijelo ispruženo golo za mene da mu ugodim na sve moguće načine. *Potpuno moje*. Samo za mene. S Brynne sam osjećao sve...

„Želiš li ući i vidjeti što radim? Imaš li vremena?”

Podignuo sam joj ruku do svojih usana i udahnuo miris njezine kože. „Mislio sam da nikad nećeš pitati. Iza vas, profesorice Bennett.”

Nasmijala se. „Možda jednog dana. Nosit ću onaj crni ogrtač i naočale te vezati kosu u punđu. Držat ću predavanja o pravilnim tehnikama restauriranja, a ti možeš sjediti u zadnjoj klupi i ometati me neumjesnim komentarima i pohotnim pogledima.”

„Aha, a hoćete li me onda pozvati u svoj ured na ukor? Hoćete U me kazniti, profesorice Bennett? Siguran sam da možemo dogovoriti neki način da *odradim* kaznu za svoje nepristojno ponašanje.” Pognuo sam glavu prema njezinu krilu.

„Lud si”, rekla mi je, smijući se i odgurujući me. „Uđimo.”

Zajedno smo trčali na kiši zaštićeni mojim kišobranom, njezino vitko tijelo stisnuto uz mene. Mirisala je na cvijeće i sunce i zbog nje sam se osjećao kao najsretniji čovjek na svijetu.

Upoznala me s postarijim zaštitarom koji je očito bio zaljubljen u nju i pavela me u veliku prostoriju nalik na atelje. Široki stolovi i štafelaji bili su dobro rasvijetljeni, s velikim slobodnim prostorom oko njih. Dovela me do velikog ulja na platnu s portretom tamnokose ozbiljne žene izražajnih plavih očiju i s knjigom u ruci.

„Ethane, molim te, pozdravi *lady* Percival. *Lady* Percival, ovo je moj dečko, Ethan Blackstone.” Nasmiješila se slici kao da su najbolje prijateljice.

Malo sam se naklonio slici i rekao: „*Lady*”.

„*Zar* nije čudesna?” pitala me Brynne.

Proučavao sam je pragmatičnim pogledom. „Pa, svakako je upečatljiva. Izgleda kao da iza tih plavih očiju skriva neku tajnu.” Zagledao sam se izbliza u knjigu koju je držala, prednje strane okrenute prema promatraču. Riječi su bile teško čitljive no postalo je lakše kad sam shvatio da su na francuskome.

„Najviše radim na ovom dijelu s knjigom”, rekla je Brynne. „Prije nekoliko desetljeća u požaru je oštećena vrućinom i bilo je jako teško

skinuti rastopljeni lak s knjige. Posebna je, jednostavno znam da je tako.”

Opet sam pogledao sliku i razabrao riječ *Chretien*. „Na francuskome je. Ovo je ime Christian.” Pokazao sam prstom.

Raširila je oči i glas joj je postao uzbuđen. „Doista?”

JDa. I siguran sam da ovdje piše *Le Conte du Graal*. Priča o Gralu?” Pogledao sam Brynne i slegnuo ramenima. „Žena na slici zove se *lady Percival*, je li tako? Zar Percival nije bio vitez koji je u legendi o kralju Arturu našao Sveti gral?”

„Blagi Bože, Ethane!” Uzbuđeno me zgrabila za ruku. „Naravno! Percival... to je njezina priča. Odgonetnuo si je! *Lady Percival* doista drži jako rijetku knjigu. *Znala sam* da je nešto posebno! Jedna od prvih ikad zapisanih priča o kralju Arturu, još iz dvanaestog stoljeća. Ta knjiga je *Priča o Percevalu i Gralu* Chretien de Troyesa.” Zurila je u sliku lica obasjanog srećom i čistim veseljem i ja sam izvadio mobitel i snimio fotografiju. Izvanrednu Brynneinu sliku iz profila kako se smiješi svojoj *Lady Percival*.

„Drago mi je što sam ti mogao pomoći, dušo.”

Skočila je na mene i poljubila me u usta, čvrsto stegnuvši ruke oko mene. To je bio najbolji osjećaj na svijetu.

„I jesi! Jako si mi pomogao. Danas ću nazvati Mallerton Society i reći im što si otkrio. Sigurno će ih zanimati. Idući se mjesec otvara izložba u povodu njegova rođendana... pitam se hoće li htjeti uključiti ovu...”

Brynne je brbljala, uzbuđeno mi pričajući sve što bih ikad poželio znati o rijetkim knjigama, slikama rijetkih knjiga i restauriranju slika rijetkih knjiga. Lice joj je porumenilo od uzbuđenja zbog riješene zagonetke, ali meni su taj osmijeh i poljubac bili vredniji od ičega drugog.

Otvorio sam oči i pokušao doći k sebi. Glava me boljela kao da me netko udario daskom. Napola ispijena boca Van Gogha bila je preda mnom. Obraz mi je bio zalijepljen za površinu stola po kojoj su bili rasuti opušci cigareta pa mi se nos punio mirisom duhana i ustajalih klinčića. Odljepio sam lice od stola i naslonio glavu na ruke pridržavajući ju čvrsto poduprtim laktima.

Na istom stolu na koji sam je nekoliko sati prije toga plegao i pojebao. Da, pojebao. To je bila čista, beskompromisna ševa i to

tako dobra da su me oči zapekle od sjećanja. Svjetlo na mom mobitelu bljeskalo je kao ludo. Okrenuo sam ga na drugu stranu. Ionako sam znao da nijedan poziv nije od nje.

Brynne me neće nazvati. U to sam bio siguran. Jedino je pitanje bilo koliko će vremena proći prije nego što ja nju pokušam nazvati.

Već je bila večer. Pao je mrak. Gdje je? Je li bila strašno povrijeđena i uzrujana? Plače li? Tješe li je prijatelji? Mrzi li me? Da, vjerojatno sve od toga, a ja nisam mogao otići k njoj i popraviti sve. *Ona te ne želi.*

Dakle, to je taj osjećaj. Biti zaljubljen. Bilo je vrijeme za suočavanje s nekim istinama u vezi Brynne i onime što sam joj učinio. Zato sam ostao u uredu i suočio se s tim. Nisam mogao poći kući. Ondje je bilo previše nje, a kad bih vidio njezine stvari to bi me samo otjeralo u potpuno ludilo. Ostat ću večeras ovdje i spavati na plahtama koje ne mirišu na nju. *Na kojima nije bilo nje.* Pogodio me val panike i morao sam se pomaknuti.

Odljepio sam se sa stolca i ustao. Vidio sam komadić ružičaste tkanine na podu do mojih stopala i znao sam što je to. Čipkaste gaćice koje sam joj skinuo za vrijeme akcije na stolu.

Jebote! Sjetio sam se gdje sam bio kad se oglasila poruka njezina oca. *Zakopan u njoj.* Bilo je pravo mučenje dodirnuti nešto što je prije toga bilo na njezinoj koži. Uhvatio sam tkaninu i stavio ju u džep. Hitno mi je trebao tuš.

Prošao sam kroz stražnja vrata u pridruženi apartman s krevetom, kupaonicom, televizorom i malom kuhinjom - sve vrhunske kakvoće. Savršen momački stan za zaposlenog poslovnog čovjeka koji radi do tako kasno navečer da nema smisla voziti kući.

Ali, zapravo, bio je to stan za seks. Ovdje sam dovodio žene koje sam htio poševiti. Naravno, uvijek poslije radnog vremena i nikad ne bi ostale cijelu noć. Otpratio bih svoje „djevojke” mnogo prije zore. To se sve događalo prije nego što sam pronašao Brynne. Nikad je nisam htio dovesti ovamo. Od početka je bila drukčija. Posebna. *Moja lijepa Amerikanka.*

Brynne nije ni znala za ovaj apartman. Sve bi joj bilo jasno za dvije sekunde i mrzila bi me jer sam ju tu doveo. Protrljao sam se po prsima i pokušao ublažiti užarenu bol. Pustio sam vodu u tušu i razodjenuo se.

Dok se vruća voda slijevala po meni, naslonio sam se na pločice i suočio sa svojom situacijom. *Nisi s njom! Sve si sjebao i sad te ne želi.*

Moja me Brynne drugi put ostavila. Prvi je put to učinila kradomice usred noći jer ju je uplašio ružan san. Ovaj se put samo okrenula i otišla od mene bez osvrtanja. Vidio sam to na njezinu licu, a strah nije bio razlog njezina odlaska. Razlog je bila strašna povrijeđenost zbog izdaje, saznanje da sam skrivao istinu od nje. Iznevjerio sam njezino povjerenje. Kladio sam se na previsok ulog i izgubio.

Potreba da je povučem i natjeram da ostane bila je tako jaka da sam šakom opalio zid i vjerojatno slomio nešto suzdržavajući se da je ne zgrabim. Rekla mi je da joj se nikad više ne javim.

Zatvorio sam vodu i izišao iz tuša. Depresivni zvukovi kapanja i otjecanja vode djelovali su tako da su me grudi još više boljеле od praznine. Skinuo sam plišani ručnik i zabio glavu u njega. Zurio sam u svoj odraz u zrcalu dok mi se lice otkrivalo. Gol, moker i očajan. Sam. Dok sam zurio u svoju govnersku facu shvatio sam još jednu istinu.

Nikad je jako dugo. Mogao bih joj dati dan ili dva, ali *nikad* sasvim sigurno nije dolazilo u obzir.

Nije se promijenila ni to da je i dalje trebala zaštitu od prijetnje koja bi se mogla pokazati opasnom. Nisam mogao dopustiti da se išta dogodi ženi koju volim. *Nikad.*

Nasmijao sam se u zrcalo. Moja je domišljatost zabavljala čak i mene samoga u ovako žalosnom stanju jer sam upravo našao savršen primjer pravilnog korištenja riječi *nikad*.

Poglavlje 2

Bio je drugi dan mog progonstva od Brynne i osjećao sam se strašno loše. Išao sam naokolo i obavljao stvari, ali ništa se nije doimalo kako treba. Koliko dugo ću biti ovakav? Trebam li je nazvati? Počela bi me hvatati jeza od previše razmišljanja o mojoj situaciji pa sam te misli pustio na miru. Nju sam pustio na miru. Praznina u meni vikala je da krenem u akciju, ali znao sam da je prerano pokušati doći do nje. Trebalo joj je vremena, a i jednom sam već učinio tu pogrešku. Navaljivao sam prebrzo i prejako. *I bio sebičan kreten.*

Parkirao sam na ulici pokraj kuće u kojoj sam odrastao. Travnjak je bio uredno pokošen, vrata na ogradi uspravna, a grmlje podšišano kao i uvijek. Tata ne bi nikad otišao odavde. Ne iz doma koji je dijelio s mojom majkom. Moj je otac davao novo značenje izrazu „tvrdoglavi starac” i tu će jednog dana i umrijeti.

Uzeo sam hladno pivo sa sjedišta i prošao kroz vrata u ogradu. Ispred mene je izjurila crna mačka i čekala. Nije više bila mačić, ali ni odrasla mačka. Mačka tinejdžerica, pretpostavljam. Sjela je točno ispred kućnih vrata, a onda se okrenula i pogledala me. Bistre zelene oči trepnule su prema meni kao da mi govore da požurim svoju presporu guzicu i pustim je u kuću. Kad je uopće tata nabavio mačku?

Pozvonio sam pa otvorio vrata i gurnuo glavu kroz njih. „Tata?” Mačka je uletjela u kuću brže od brzine svjetla i mogao sam samo gledati za njom. „Imaš mačku?” Zazvao sam ga i otišao u kuhinju. Spremio sam pivo u hladnjak i srušio se na kauč.

Usmjerio sam daljinski i upalio televizor. Europsko prvenstvo. *Jebeno savršeno.* Mogao bih nekoliko sati gledati nogomet, po mogućnosti popiti četiri od šest boca piva i nakratko zaboraviti svoju djevojku. *I izjadati se tati.*

Nagnuo sam glavu unatrag i zatvorio oči. Nešto krzneno i meko popelo mi se u krilo. Mačka se vratila.

„Aha, znači tu si. A vidim i da si upoznao Čađavog.” Tata mi je prišao s leđa.

„Zašto si nabavio mačku?” Nisam mogao dočekati njegov odgovor. Nikad nismo imali mačke dok sam bio dijete.

Tata je otpuhnuo i smjestio se u svoju fotelju. „I nisam. Moglo bi se reći da je on nabavio mene.”

„Mogu zamisliti.” Gladio sam vitko tijelo Čađavog. „Uletio je u kuću čim sam otvorio vanjska vrata kao da je njegova.”

„Susjeda me pitala mogu li ga hraniti dok nje nema jer se otišla skrbiti za bolesnu majku. Morala je preseliti u majčinu kuću i tako sam ga ja naslijedio. Razumijemo se, pretpostavljam.”

„Ti i susjeda ili ti i mačak?”

Tata me pronicavo pogledao i suzio oči. Jonathan Blackstone po prirodi je bio vrlo perceptivan. Oduvijek. Nikad mu nisam mogao ništa zatajiti. Uvijek je znao kad bih došao kući pijan, kad sam počeo pušiti ili kad bih kao mladić upao u nevolje. Pretpostavljam da je bio takav jer je većinu naših života bio samohrani roditelj. Moja sestra Hannah i ja nikad nismo bili zapostavljeni, premda smo izgubili majku. Osjetila su mu se izoštrila i mogao je nanjušiti probleme kao lovački pas. Upravo je to i činio.

„Sine, što ti se, dovraga, dogodilo?”

Brynne se dogodila.

„Tako je očito, ha?” Mačka mi je počela presti u krilu.

„Poznajem vlastito dijete i znam kad nešto nije u redu.” Tata je nakratko izišao iz sobe. Vratio se s dva otvorena piva i dodao mi jedno. „Meksičko pivo?” Podignuo je jednu obrvu prema meni i zapitao sam se jesam li izgledao isto kao on kad bih to učinio. Brynne je nekoliko puta spomenula moje podizanje obrva.

„Da. Dobro je s komadom limuna gurnutim u grlo.” Otpio sam gutljaj i pomazio svoju novu crnu prijateljicu. »Riječ je o djevojci. Brynne. Upoznao sam je, zaljubio se i sad me ostavila.” Kratko i slatko. Što drugo da kažem vlastitu ocu? Ovo je bilo jedino važno ili jedino o čemu sam mogao razmišljati. Čeznuo sam za njom, a ona me ostavila.

„To već ima više smisla.” Tata je na trenutak zastao kao da pušta da mu se informacije slegnu. Siguran sam da ga je to iznenadilo. „Dragi moj, znam da sam ti ovo već rekao pa sigurno nije ništa novo, ali dobar izgled naslijedio si od svoje majke, pokoj joj duši. Od mene si dobio samo prezime i možda tjelesnu masu. A to što si blagoslovljen izgledom Adonisa uvelike ti je olakšalo stvari s damama.”

„Nikad nisam lovio žene, tata.”

„Nisam to ni rekao, ali stvar je u tome da nisi morao. One su lovile tebe.” Zavrtio je glavom prisjećajući se prošlosti. „Bože, žene su se doslovce trgale za tebe. Bio sam uvjeren da ćeš negdje nešto zasijati i napraviti me djedom dugo prije nego što bi trebao.” Uputio mi je pogled koji je otkrivao da je proveo mnogo više vremena brinući o tome nego što je htio. „Ali nisi nikad ...” Tata je zašutio i pojavila mu se neka tuga u očima. Poslije škole prijavio sam se u vojsku i otišao od kuće. *I zamalo se nisam vratio...*

Tata me potapšao po koljenu i otpio gutljaj piva.

„Nikad nikoga nisam želio kao nju.” Zatvorio sam usta i svu pozornost usmjerio u pivo. Netko je zabio gol na utakmici i prisilio sam se pogledati u televizor i pomaziti mačku.

Tata je neko vrijeme strpljivo čekao, a onda je pitao što ga zanima. „Što si učinio da te ostavila?”

Boljelo me i čuti to pitanje. „Lagao sam. Zapravo sam neke stvari prešutio, ali ipak, nisam joj rekao istinu i saznala je to.” Pažljivo sam skinuo mačku s krila i otišao u kuhinju po još jedno pivo. Naposljetku sam donio dva.

„Zašto si joj lagao, sine?”

Pogledao sam u očeve tamne oči i rekao nešto što nikad prije nisam rekao. Nikad prije nije bila istina. Jer je volim. Volim je i nisam je htio povrijediti vraćanjem bolnih uspomena na prošlost”

„Znači, zaljubio si se.” Znalački je kimnuo glavom i premjerio me pogledom. „Pa, imaš sve znakove. Trebao sam znati odmah kad si se pojavio ovdje izgledajući kao da si spavao pod mostom.”

„Ostavila me, tata.” Otvorio sam treće pivo i povukao mačku natrag u krilo.

„Rekao si to već.” Tata je govorio hladnokrvno i nastavio me pogledavati kao da možda uopće nisam njegov sin nego neki prevarant. „Zašto si onda lagao ženi koju voliš? Najbolje da mi kažeš, Ethane.”

To je moj tata i povjerio bih mu život. Siguran sam da ne postoji nitko drugi kome bih *mogao* reći, osim možda sestri. Duboko sam udahnuo i ispričao mu.

„Prije nekoliko godina na pokeraškom turniru u Las Vegasu upoznao sam Brynneina oca Toma Bennetta. Odmah smo se sprijateljili i bio je dobar igrač. Ne dobar kao ja, ali postali smo

prijatelji. Nedavno mi se javio i zamolio me za uslugu. Nisam to mislio učiniti. Mislim, pogledaj kakva mi je trenutačno gužva s poslom. Ne mogu osigurati zaštitu za američku studenticu umjetnosti i model kad moram organizirati VIP osiguranje za jebenu Olimpijadu!”

Mačka se trznula. Tata je malo podignuo obrvu i udobno se namjestio u fotelji. „Ali jesi”, rekao je.

„Da, jesam. Pogledao sam sliku koju mi je poslao i bio sam znatiželjan. Brynne radi povremeno kao model i ona je... jako lijepa.” Volio bih da već imam njezin portret u stanu, ali kad sam ga kupio, uvjet je bio da šest mjeseci ostane izložen u Galeriji Andersen.

Tata me samo gledao i čekao.

“I tako sam došao na izložbu u galeriju i kupio prokleti portret čim sam ga vidio, kao neki jadni pjesnik ili nešto slično! Čim sam je upoznao bio sam spreman poslati gardu da je čuva, ako bude potrebno.” Zavrtio sam glavom. „Što mi se to, dovraga, dogodilo, tata?”

„Tvoja je majka voljela čitati sve pjesnike. Keatsa, Shelleyja, Byrona.” Malo se nasmiješio. „Nekad se tako dogodi. Nađeš onu pravu za sebe i to je to. Muškarci su se od pamtivijeka zaljublivali u žene, sine. Ti si samo naposljetku došao na početak reda.” Tata je otpio još malo piva. “A zašto... Brynne treba zaštitu?”

„Onaj kongresmen koji je poginuo u avionskoj nesreći dobio je zamjenu. Senatora Oakleyja iz Kalifornije. E pa, senator ima sina, nekog Lancea Oakleyja, koji je prije hodao s Brynne. Došlo je do nekih neprilika... i snimke seksa...” Zastao sam i shvatio kako to tati sigurno strašno zvuči. „Ali bila je jako mlada - samo sedamnaest godina - i strašno ju je pogodila izdaja. Oakley se ponio kao pravi gad. Sad odlazi psihijatru...” Zamislio sam se razmišljajući kako će moj tata sve to doživjeti. Otpio sam još malo piva prije nego što sam ispričao posljednji dio priče. „Sin je poslan u Irak, a Brynne je došla studirati na Sveučilištu u Londonu.

Studira umjetnost i konzervira umjetničke slike i apsolutno je briljantna u svom poslu.”

Iznenadilo me što tata nije reagirao na sve ružne stvari koje sam upravo ispričao. „Pretpostavljam da senator ne želi da publicitet o lošem ponašanju njegova sina dospije u medije.” Izgledao je

ozlojeđeno. Moj tata mrzi političare, bez obzira na njihovu nacionalnost.

„Senator i moćna stranka koja stoji iza njega. Zbog nečega takvog mogli bi izgubiti izbore.”

„A što je s protivničkom strankom? Oni će to pokušavati otkriti jednako koliko to Oakleyjevi ljudi pokušavaju zakopati”, rekao je tata.

Upitno sam zatresao glavom. „Zašto ne radiš za mene, tata? Sve razumiješ. Možeš vidjeti cijelu sliku. No trebalo bi mi deset takvih kao što si ti”, rekao sam sarkastično.

„Ha! Drago mi je ako ti mogu pomoći kad me zatrebaš, ali ne radim to za novac.”

„Da, toga sam itekako svjestan”, rekao sam podignuvši jednu ruku. Dugo sam ga pokušavao nagovoriti da dođe raditi za mene i to je postala naša šala. No nikad ne bi prihvatio novac - tvrdoglavi stari blesan kakav je bio.

Je li se dogodilo išta što bi ukazivalo na to da tvojoj Brynne treba zaštita? Čini mi se pomalo kao dizanje lažne uzbune. Zašto je njezin otac to zatražio?”

„Čini se da senatorov sin i dalje upada u nevolje. Bio je kod kuće na dopustu i jedan od njegovih kompanjona ubijen je u prepirki u nekom kafiću. Još glasne buke koju političari s razlogom mrze. Uzrokuje kopanje na mjestima za koja ne žele da ljudi znaju. Možda je to bio samo izdvojeni incident, ali taj je prijatelj znao za snimku. Brynnein je otac tada postao jako oprezan. Kako je sam rekao: „Kad ljudi koji znaju za snimku počnu umirati, moram zaštititi svoju kćer.” Slegnuo sam ramenima. „Tražio me da mu pomognem. Najprije sam ga odbio i ponudio da ću ga uputiti drugoj tvrtki, ali onda mi je mejlom poslao njezinu fotografiju.”

„I nisi mogao odbiti kad si ju vidio.” Tata je to rekao kao činjenicu, a ne pitanje. Tada sam znao da razumije što osjećam prema Brynne.

„Ne. Nisam mogao.” Odmahnuo sam glavom. „Bio sam očaran. Otišao sam u galeriju i kupio portret. A kad je ušla u prostoriju, tata, nisam mogao skinuti pogled s nje. Namjeravala je noću pješačiti do podzemne željeznice pa sam joj se predstavio i uvjerio je da mi dopusti da je povezem kući. Poslije sam je pokušao ostaviti na miru. Stvarno sam htio...”

Opet se nasmijao. „Uvijek si se ponašao zaštitnički.”

„Ali to mi je postalo mnogo više od posla. Želim biti s Brynne...” Pogledao sam u svog oca koji je tiho sjedio i slušao, njegovo veliko tijelo još uvijek u dobroj formi za muškarca od šezdeset i tri godine. Znao sam da razumije. Nisam mu morao objašnjavati ništa više o svojim motivima i taj je dio bio olakšanje.

„Ali otkrila je da te njezin otac angažirao da je zaštitíš?”

„Da. Čula je telefonski poziv u mom uredu. Njezin je otac eksplodirao kad je shvatio da se viđamo i napao me.” Zaključio sam da nema razloga da tati ne ispričam cijelu prokletu zbrku.

„Vjerojatno se osjećala izdano i ogoljeno ako si znao za njezinu prošlost sa senatorovim sinom ili kime već, a nisi joj to rekao.” Tata je zavrtio glavom. „Koji ti je vrug bio? A trebala bi znati i za smrt tog drugog momka te da možda i njoj prijete opasnost. I da je voliš. I da namjeravaš i dalje brinuti za njezinu sigurnost. Ženi treba istina, sine. Morat ćeš joj sve reći želiš li da ti opet vjeruje.”

„Rekao sam joj.” Snažno sam uzdahnuo i naslonio glavu na kauč gledajući u strop. Čađavi se rastegnuo i ponovno se namjestio u mom krilu.

„Onda se potrudi više. Počni s istinom i kreni dalje. Ili će te prihvatiti ili neće. Ali ne moraš odustati. Možeš nastaviti pokušavati.”

Izvadio sam mobitel, pronašao fotografiju Brynne kako gleda u Mallertonovu sliku i pokazao je tati. Nasmiješio se proučavajući je kroz naočale. Tračak nostalgije u njegovim očima govorio mi je da misli na moju majku. Nakon nekoliko trenutaka vratio mi je mobitel.

„Krasna je djevojka, Ethane. Nadam se da ćemo se jednog dana upoznati.” Tata me pogledao ravno u oči i govorio mi kako jest. Bez suosjećanja, samo surovu istinu. „Morat ćeš slušati svoje srce, sine... nitko to ne može umjesto tebe.”

Kasnije tog poslijepodneva otišao sam od tate, vratio se kući i tri sata vježbao u teretani. Nisam prestajao sve dok se nisam pretvorio u uzdrhtalu masu bolnih mišića i znojnog smrada. No godila mi je pjenušava kupka u kadi poslije toga. I cigarete. Previše sam pušio. To nije bilo dobro za mene i morao sam smanjiti. Ali kvragu, potreba je bila jaka. Kad sam bio s Brynne, to me smirivalo dovoljno da nisam toliko trebao cigarete, ali sad kad je otišla, pušio sam jednu za drugom poput serijskog ubojice oko kojeg smo se šalili u našem prvom razgovoru.

Objesio sam Djarum niz usnu i zagledao se u pjenušavu vodu.

Brynne je obožavala duge kupke. Nije imala kadu u stanu i rekla mi je da joj je nedostajala. Sviđala mi se pomisao na nju голу u mojoj kadi. *Ona gola...* Nikako mi nije vrijedilo razmišljati o tome, a ipak sam to satima radio. I, kad bih analizirao zašto, to je bio temelj svega što se s nama dogodilo. *Ona gola...* Fotografija koju mi je Tom Bennett poslao bila je ona koju sam kupio na izložbi. Gledajući objektivno, bila je to samo slika lijepog golog tijela koju bi svatko cijenio, i muškarci i žene. Ali čak i s ono malo informacija koje mi je u početku rekao, zajedno s njezinom slikom koja je otkrivala ranjivost, čar i ljepotu, pomisao na to da bi mogla biti u opasnosti ili da bi joj netko namjerno naudilo, potaknula me da iziđem za njom na ulicu i sigurno je smjestim u svoj automobil. Nisam mogao otići od nje a da me ne zapeče savjest. A kad smo se upoznali, počele su me opsjedati fantazije. Jedino što sam mogao vidjeti u svojoj glavi dok smo pričali bila je... *ona gola*.

Kupka se nakon jednog sata počela hladiti pa je, razumljivo, izgubila privlačnost. Zato sam izišao iz vode, odjenuo se i krenuo u potragu za knjigom. *Pisma Johna Keatsa Fanny Browne*.

Nešto što je tata rekao podsjetilo me na nju. Rekao je da je mama voljela čitati poznate pjesnike. Znao sam da Brynne voli Keatsa. Našao sam knjigu na sofi gdje ju je očito čitala i pitao je za nju. Brynne mi je priznala da ga voli i zanimalo ju je zašto uopće imam tu knjigu. Rekao sam joj da mi je tata uvijek davao knjige koje bi putnici ostavili u njegovu taksiju. Nije ih želio baciti pa bi, uvijek kad bi našao nešto pristojno, donio to kući. Kad sam kupio svoj stan, dovukao je nekoliko kutija s knjigama da napunimo police i vjerojatno je bila među njima. Rekao sam joj istinu, nikad nisam čitao Keatsa.

Sad sam ga čitao.

Otkrio sam da je Keats bio vješt na riječima. Za čovjeka koji je umro sa samo dvadeset i pet godina, svakako se može reći da je pisma koja je pisao djevojci kad su bili razdvojeni nakrcao emocijama. Osjećao sam njegovu bol kao da je moja. I *bila* je moja.

Odlučio sam joj napisati pismo rabeći olovku i papir. U uredu sam našao lijep pamučni papir za pisanje i ponio knjigu sa sobom. Kad sam mu prišao, Simba je mahnuo perajama iz akvarija, uvijek

očekujući poslasticu. Slab sam na molećive životinje pa sam mu ubacio smrznuti kril i gledao kako ga proždire.

„Ona te voli, Simba. Možda će se vratiti ako joj kažem da tuguješ za njom i da odbijaš hranu.” Znači, sad sam pričao s ribom. Kako sam, dovraga, uspio spasti ovako nisko? Zanemario sam potrebu za cigaretom, oprao ruke i sjeo pisati.

Brynne,

„Ne znam koliko bi moj duh bio elastičan, kakav bih užitak mogao imati u životu ovdje kad mi sjećanje na tebe ne bi bilo tako bremenito. Zapitaj se, ljubavi moja, nisi li jako okrutna kad si me tako zarobila, tako uništila moju slobodu.

...Sve moje misli, moji najnesretniji dani i noći, otkrio sam, nisu me izliječili od ljubavi prema Ljepoti nego su je učinili tako intenzivnom da sam očajan što nisi sa mnom... Ne mogu ni zamisliti drugi početak takve ljubavi koju imam prema tebi osim Ljepote”. Srpanj 1819.

Znam da ćeš prepoznati Keatsove riječi. Počeo sam čitati knjigu koju voliš. Mogu reći da sad razumijem što je taj čovjek pokušavao reći gdici Browne o tome kako mu je zarobila srce.

Kao što si ti zarobila moje srce, Brynne.

Nedostaješ mu Ne prestajem misliti na tebe, pa ako ćeš mi povjerovati kad to još jedanput izjavim, pretpostavljam da u tome ima utjehe. Mogu ti samo pokušati opisati što osjećam.

Neizmjerne mi je žao što sam od tebe skrivao kako sam te upoznao i da znam za tvoju prošlost, ali nešto moraš znati jer je surova istina. Nisam namjeravao prihvatiti taj posao. Namjeravao sam tvome ocu dati ime druge agencije koja će te čuvati. No čim sam te upoznao, nisam to mogao učiniti. One večeri na ulici htio sam ti reći da ti otac pokušava priskrbiti zaštitu, ali kad sam vidio kako si me pogledala, Brynne, osjetio sam nešto - povezanost s tobom. Nešto se u meni pomaknulo i sjelo na svoje mjesto. Dio moje slagalice koji je nedostajao? Ne znam što je to bilo, znam samo da mi se dogodilo te večeri kad smo se upoznali. Pokušao sam biti na distanci i pustiti te da se vratiš svome životu, ali nisam mogao. Nešto me privuklo k tebi od prvog trenutka kad sam vidio tvoj portret. Morao sam te upoznati. I onda biti s tobom. Da me pogledaš i da me doista vidiš. Sad znam

da sam se zaljubio. Zaljubio sam se u lijepu Amerikanku. U tebe, Brynne.

Mnogo sam ti puta želio reći kako sam te pronašao one večeri u galeriji. No svaki put sam se zaustavio jer sam se bojao da ću te povrijediti. Kad si se probudila iz noćne more, vidio sam koliko patiš. Mogao sam samo nagađati zašto, ali učinio bih što god treba da te zaštitim od boli. Da sam ti rekao da je tvoj tata angažirao sigurnosnu tvrtku da te zaštiti od moćnih političkih neprijatelja, znao sam da bi te to prestravilo. Mene je prestravljivala sama pomisao na to da ti netko želi nauditi, emocionalno ili bilo kako. Znam da si rekla da sam otpušten, ali ako se nešto dogodi ili ako te netko uplaši, želim da me nazoveš i odmah ću doći. Smrtno sam ozbiljan kad to kažem. Nazovi me.

Posebna si osoba, Brynne. S tobom osjećam stvari -emocije i ideje i snove; duboko razumijevanje koje me dovodi na mjesto za koje nikad nisam mislio da ću ga naći s drugom osobom. Ali i ja imam demone. I strašno se bojim suočiti s njima bez tebe. Većinu vremena ne znam što radim, ali znam što osjećam za tebe. Čak i ako me mrziš zbog onoga što sam učinio, i dalje ću te voljeti. Ako me ne želiš vidjeti, i dalje ću te voljeti. I dalje ću te voljeti jer si moja. Moja, Brynne. U mom si srcu moja i to mi nitko ne može uzeti. Čak ni ti.

E

Prošlo je tjedan dana prije nego što sam Brynne poslao pismo. Najduži jebeni tjedan mog života.

Nije baš točno, ali popušio sam dovoljno cigareta da me to odvede u bankrot ili da dobijem karcinom. Rekao sam cvječaru da želim ljubičasto cvijeće i da u njega stavi pismo. Naručio sam ga u nedjelju popodne i cvječar mi je rekao da će ga dostaviti u ponedjeljak. Tražio sam da joj ga pošalju na posao, a ne u stan. Znao sam da je bila zauzeta fakultetom i želio sam pričekati da završi sa završnim ispitima.

Brynne i ja nismo zauvijek gotovi. Tu sam mantru tih dana stalno ponavljao samome sebi jer je to bila jedina opcija koju sam mogao prihvatiti.

Poglavlje 3

Uvjere vas u stvari koje nisu istinite. Kažu vam to toliko puta da naposljetku prihvatite da to što govore *jest* istina, a ne laž. Trpite za to kao da je istina. Najučinkovitije mučenje nije tjelesno nego, naravno, duševno. Um je u stanju zamisliti užase mnogo strašnije od onih koje biste tjelesno ikad mogli podnijeti, baš kao što će um isključiti te tjelesne boli kad patnja premaši ono što vaše tijelo može izdržati.

Živci u mojim leđima vrištali su kao da je netko izlio kiselinu u uništeno meso. Bolje bila tako prodorna da sam ostao bez daha. Pomislio sam koliko će još proći prije nego što se onesvijestim i, ako se to dogodi, hoću li se probuditi u ovom životu. Sumnjao sam da bih uspio prehodati više od nekoliko metara. Jedva sam vidio od krvi u očima i udaraca u glavu. Umrijet ću u ovoj vražjoj rupi i to vjerojatno uskoro. Nadao sam se da će biti uskoro. No tata i Hannah nisu me mogli vidjeti ovakvoga. Nadao sam se da nikad neće saznati kako sam skončao. Molio sam se da ne bude videosnimke mog smaknuća. Isuse, molim te da ne bude snimke...

Igra na sreću. Nisam imao sreće kad su naš tim napali iz zasjede. Nisam imao sreće kad mi se oružje zaglavilo. Nisam imao sreće kad nisam umro pokušavajući izbjeći zarobljavanje. Te su pizde učile tehnike od Rusa. Obožavali su zapadnjačke zarobljenike. A britanske posebne postrojbe? Bio sam jebeni kraljevski dragulj. A za svoju zemlju totalno potrošna roba. Igra na sreću. Žrtva za veće dobro, za demokraciju, za slobodnu volju.

Jebeš slobodnu volju. Nisam je imao.

Moj je današnji mučitelj bio jako pričljiv. Nije prestajao pričati o njoj. Stvarno bih volio da začepi ta prljava usta. Ne znaju gdje je ona... ne znaju kako je pronaći... ne znaju joj čak ni ime. Stalno sam si to ponavljao jer je to bilo jedino što sam imao.

Trgnuo me udarac u lice. A onda me drugi posve probudio.

„Natjerat ćemo te da gledaš kad je uhvatimo. Vrištat će. kao prava kurva. Američka kurva koja se slika gola.” Pljunuo me u lice i povukao mi glavu unatrag uhvativši me za kosu. „Vaše žene su odvratne... zaslužuju sve što dobiju. Da ih se iskoristi kao prljave kurve” Nasmijao mi se u lice.

Zurio sam u njega da mu zapamtim lice. Nikad ga neću zaboraviti i, ako se pojavi priliku, najprije ću mu odrezati jezik, a onda ga ubiti. Čak i ako je to ubijanje samo zamišljeno u mojoj glavi. Nije mu se svidjela moja reakcija. Iznutra sam bio paraliziran od straha. Kako da spriječim da je otmu? Želio sam moliti, ali nisam. Samo sam zurio i osjetio kako mi srce udara u grudima potvrđujući da sam živ. Zasad.

„Svaki će čuvar doći na red među njezinim bedrima. A onda kad zadovolje požudu, ona će gledati kako ti režemo glavu. Znaš da ćeš tako dočekati svoj kraj, je li tako?” Istegnuo mi je vrat unatrag i prstom prelazio po grlu. „Molit ćeš za milost kao prava svinja... pred klanje. Nećeš više biti ponosan” Nasmijao mi se u lice, žuti su mu zubi bljesnuli ispod brade. „A onda ćemo jednako tako ubiti tvoju američku kurvu...”

Uspravio sam se u krevetu hvatajući dah, s rukom na kiti i moker od znoja. Naslonio sam se na uzglavlje i pokušavao se prisjetiti gdje sam... i, hvala Bogu, gdje nisam. *Nisi više tamo.* Samo si sanjao. *To je bilo jako davno.*

Ovo je bila vrsta noćne more koja obuhvati sva sranja koja su ti se ikad dogodila i pomiješa ih u strašnu smjesu u kojoj se moraš okupati. Sklopio sam oči od olakšanja. Brynne nije bila dio afganistanskog užasa. Bila je dio sadašnjosti. Brynne je živjela u Londonu, radila je i studirala za magisterij. *Tvoja je podsvijest pomiješala sve loše. Brynne je na sigurnom u gradu.*

Samo više nije bila sa mnom.

Spustio sam pogled na svoju kitu, vruću i tvrdu, i omotao šaku oko nje. Zatvorio sam oči i počeo trljati. Ako ih stalno držim sklopljenima, mogu se sjetiti onog dana u mom uredu. Trebalo mi je trenutačno olakšanje. Morao sam svršiti kako bih zaustavio prokleta drhtanje koje je nahrupilo iz one jebene noćne more. Važno je samo da djeluje. Rješenje je privremeno, ali morat će dostajati.

Prisjetio sam se. Prvog puta kad mi je došla u posjet. Nosila je crvene čizme i crnu suknju. Rekao sam joj da mi sjedne u krilo i s rukom među njezinim nogama doveo je do orgazma. *Tako je jebeno seksi kad se pojavi u mom uredu.* Izgledala je prekrasno dok mi se raspadala u rukama, od onoga što sam joj učinio, od osjećaja koji sam joj dao.

Bryenne je pokušala ustati s mene, ali nisam to želio. Sjećam se da se morala jako trgnuti iz moga krila. Ali kad je kliznula na koljena i dotaknula me kroz hlače, shvatio sam. Rekla mi je da mi želi popušiti. U tom sam trenutku znao da je volim. Znao sam jer je iskrena i velikodušna bez fige u džepu. Stvarna je, savršena i moja. *Sad nije. Ostavila te.*

Držao sam oči zatvorene i vratio si sjećanje na njezine prekrasne usne kako se zatvaraju oko vrha moje kite i obuhvaćaju ga. Sjetio sam se kako su njezina usta taj prvi put bila mokra, topla i izvrsna. Kako je krasan bio trenutak kad je progutala i podignula pogled prema meni na onaj svoj seksi, zagonetan način. Nikad ne znam o čemu razmišlja. Na kraju krajeva, ipak je žena.

Sjetio sam se svega - zvukova koje je proizvodila, duge kose po cijelom licu, glatkog klizanja njezinih toplih usana, stiskanja kurca dok ga je vrtjela i uvlačila duboko u svoja prekrasna usta.

Sjećao sam se tih posebnih trenutaka s Bryenne dok sam u svojoj patetičnoj i usamljenoj sadašnjosti drkanjem dovodio samoga sebe do ispraznog vrhunca. Morao sam se prisjetiti jer inače ne bih uspio svršiti. Zavapio sam kad je sperma u gotovo bolnom naletu iz vrha moje kite štrcnula posvuda po plahtama na krevetu, blistavo bijela na crnoj podlozi. *Trebala je biti ona!* Dahtao sam naslonjen na uzglavlje kreveta a osjećaj olakšanja širio mi se tijelom, ljutit što sam poput nekog Očajnog luđaka drkao na njezinu sliku u glavi.

Nije me bilo briga za nered. Plahte se mogu oprati. Moja svijest ne može.

Mogu se prisjetiti svake prilike kad sam bio u njoj.

Praznina koja me obuzela gotovo je okrutna, a klimaks sigurno nije zamjena za pravu stvar. Zapravo je šupalj i posve beskoristan.

Nema šanse, Benny! Previše je lijep da bi morao pribjeći svojoj ruci za orgazam.

Mo'š mislit. Ustao sam, skinuo plahte s kreveta i krenuo pod tuš. Ništa osim nje nikad neće biti dovoljno.

Nazvala me tog popodneva na mobitel. Propustio sam njezin poziv zbog glupog sastanka. Poželio sam ubiti debile koji su mi oduzeli vrijeme, ali umjesto toga preslušao sam glasovnu poruku.

„Ethane, dobila sam... dobila sam tvoje pismo.” Glas joj je zvučao slabašno i nagon da pođem k njoj bio je tako jak da nisam znao kako

ću se suzdržati. „Hvala što si ga poslao. I cvijeće je krasno. Samo želim da znaš da sam razgovarala s tatom i rekao mi je neke stvari...”

Tada je izgubila pribranost. Čuo sam zvukove prigušenog plakanja. Znao sam da plače i to mi je rastvorilo srce. „Moram ići... možda ćemo pričati kasnije.” Posljednji dio je prošaptala. „Bok, Ethane.” I prekinula vezu.

Mislio sam da ću razbiti ekran mobitela od siline kojom sam pritiskao gumb tipkajući njezin broj, moleći se da će se javiti i razgovarati sa mnom. Vrijeme se rastegnuto u beskonačnost dok se poziv uspostavljao. Zazvonilo je jedanput, dvaput, triput. Srce mi je udaralo, potreba za zrakom rasla...

„Bok.” Samo jedna riječ. Ali bio je njezin glas i to upućen meni. Čuo sam buku u pozadini. Nalik na promet.

„Bryenne... kako si? Zvučala si uznemireno u poruci. Bio sam na sastanku...” Zašutio sam shvativši da počinjem trabunjati. Na silu sam zatvorio usta i očajnički poželio divnu crnu cigaretu od klinčića.

Teško je disala u slušalicu. „Ethane, rekao si da te nazovem ako se dogodi nešto neobično...”

„Što se dogodilo? Jesi li dobro? Gdje si sad?” Osjetio sam kako mi se krv ledi od njezinih riječi i zvuka njezina glasa. „Vani si?”

„Na trčanju sam. Morala sam se malo srediti i načiniti stanku.”

„Dolazim k tebi. Reci mi gdje si.”

Utihnula je. Čuo sam zvukove automobila oko nje i mrzio sam što sam bio prisiljen pretrpjeti zamišljenu vizualizaciju mjesta na kojem se ona sad nalazi. Sama na ulici. Ranjiva. Nezaštićena.

„Hoćeš li mi reći, molim te? Moram te vidjeti, moramo razgovarati. I želim čuti što te tako zabrinulo da me nazoveš i ostaviš onu poruku.” Opet tišina. „Dušo, ne mogu ti pomoći ako me ne puštaš blizu.”

Jesi li je vidio?” Glas joj se promijenio, postao je grub.

„Vidio što?” Kunem se da sam samo želio otići k njoj i zagrliti je. Isprva nisam ni registrirao njezino pitanje. No, hladna tišina s druge strane telefona pomogla mi je da brzo shvatim.

Jesi li je pogledao, Ethane? Odgovori mi.”

„Snimku seksa tebe i Oakleyja?”

Proizvela je mučan zvuk.

Jebote, ne! Brynne...” Ljutila me sama činjenica da me to uopće pita. „Zašto bih to učinio...”

„Teško bi se mogla nazvati snimkom seksa!” viknula mi je u uho. Grudi su me zaboljele kao da mi je netko zabio nož u njih.

„Pa, to mi je tvoj tata rekao!” Ja sam također vikao, zbunjen njezinim ispitivanjem i posve izgubljen u ovom sjebanom razgovoru koji smo vodili. Kad bih mogao razgovarati s njom licem u lice, približiti joj se, natjerati je da me pogleda u oči i da me poslušaju, imao bih šanse. Ali ova nepovezana rasprava nije nas vodila baš nikamo. Pokušao sam opet, ovaj put umjerenijim glasom. „Brynne, molim te, dopusti mi da dođem do tebe.”

Opet je zaplakala. Mogao sam čuti njezin prigušeni plač i tihe zvukove prometa u pozadini. Nije mi se sviđalo ni to što sama trči gradom. Automobili na cesti jure pokraj nje, muškarci ju gledaju, prosjaci gnjave za milostinju...

„Što ti je on, dovraga, rekao, Ethane? Što ti je moj tata rekao o meni?”

„Ne želim o tome preko telefona...” „Reci mi.” I zatim tišina.

Sklopio sam oči sa strepnjom, znajući da neće prihvatiti ništa osim surove istine. Prokleta sam mrzio govoriti joj te stvari, ali znao sam da moram. Kako da počnem? Nisam znao nijedan drugi način nego da skočim ravno na glavu. Uputio sam tihu molitvu mami da mi da snage.

„Rekao mi je da ste ti i Oakley hodali u srednjoj školi. Kad ti je bilo sedamnaest godina Oakley je bez tvog znanja napravio snimku seksa i podijelio je naokolo. Napustila si školu i imala si problema poslije toga. Senator je otpremio sina u Irak, a ti si došla ovamo studirati i početi iznova. Sada senator pokušava dobiti izbore kao potpredsjednik i želi se pobrinuti da nitko ne vidi tu snimku... ili čuje za nju. Tvoj tata mi je rekao i da je jedan Oakleyjev prijatelj umro pod neobičnim okolnostima i zabrinut je da se možda cilja na osobe povezane sa snimkom... uključujući tebe. To ga je dovoljno zabrinulo da mi se javi i zamoli me uslugu - da pripazim na tebe i obratim pozornost na bilo koga tko ti priđe.”

Što bih sad dao za jednu cigaretu. Tišina na drugoj strani veze bila je jako mučna, ali poslije nekoliko beskrajno dugih trenutaka čuo sam dobrodošli zvuk njezina glasa kako govori riječi koje sam želio

čuti. Riječi s kojima sam mogao baratati. Nešto što sam razumio i oko čega sam mogao nešto poduzeti. „To me plaši.”

Preplavilo me olakšanje kad sam to čuo. Ne to da se bojala nego to što je zvučala kao da me treba. Kao da će me pustiti natrag. „Neću dopustiti da ti bilo tko ili bilo što naudi, dušo.”

„Prije dva dana mobitelom sam dobila čudnu poruku. Od muškarca. Iz nekih dnevnih novina. Nisam znala što učiniti... a kad sam danas dobila tvoje pismo, ja sam... napisao si da te nazovem ako me netko uznemiri.”

Osjećaj olakšanja odmah je nestao. „Dosta je tog sranja, Brynne! Gdje si sad? Dolazim po tebe!” Provukao bih se kroz jebeni mobitel da to zakoni fizike dopuštaju. Morao sam doći do nje i gotovo, točka. Kvrugu i prokleta blebetanje, morao sam imati Brynne od krvi i mesa pokraj sebe da mogu staviti ruke na nju.

„Na južnom kraju mosta Waterloo.”

Naravno. Zakoloutao sam očima. Ozlovoljio me i sam zvuk riječi *Waterloo*. „Krećem odmah. Možeš li prijeći na Victorijin nasip i tamo me pričekati? Tako ću te brže naći.”

„Mogu. Bit ću kod sfingi.” Zvučala je bolje. Manje uplašeno, a taj je osjećaj čudesno djelovao na moju razinu stresa. Dobit ću svoju djevojku. Možda ona to još ne zna, ali bit će baš tako.

„U redu. Ako ti se netko približi, drži se otvorenih prostora gdje ima ljudi.” Ostao sam na liniji dok je hodala prema Kleopatrinu obelisku, a ja sam vozio kao luđak

„Stigla sam”, rekla je.

„Ima li ljudi oko tebe?”

„Ima. Skupina turista, nekoliko parova i ljudi s psima.”

„Odlično. Upravo se parkiram. Naći ću te.”

Srce mi je lupalo dok sam tražio mjesto za parkiranje i zatim hodao prema nasipu. Kako će to proći? Hoće li se opirati? Nisam želio kopati po našim ranama, ali nema prokleta nikakve šanse da ću dopustiti da ovo sranje potraje i dana više. Gotovo je s tim. Danas. Što god treba da se sredi ovaj nered smislit će se ovdje i sada.

Sunce je taman počelo padati kad sam je ugledao. Nosila je kratke hlačice za trčanje koje su joj pristajale poput druge kože. Bila mi je okrenuta leđima i nagnuta preko ograde gledala je u rijeku, vjetar joj

je konjski rep otpuhao ustranu, jednu je dugu nogu ispružila prema ogradi, a ruke dražesno stavila na vrh.

Usporio sam jer sam želio uživati u pogledu na nju. Napokon sam je gledao nakon tjedan dana gladovanja. Točno ispred mene. *Brynne*.

Morao sam staviti ruke na nju. Umirale su za tim da je drže i dodiruju. Ali izgledala je drukčije - mršavije. Što sam joj bio bliže, to je bilo sve očitije. Isuse, zar je prestala jesti proteklih sedam dana? Vjerojatno je izgubila gotovo tri kilograma. Stao sam i gledao u nju, u meni se ljutnja miješala sa zabrinutošću, ali više od svega shvatio sam da je to sranje s njezinom prošlošću bilo mnogo veće nego što sam dosad mislio. *Blago nama, možemo biti sjebani zajedno.*

Okrenula se i pronašla me. Oči su nam se spojile i povjetarcem između nas proletjela je snažna komunikacija. Brynne je znala što osjećam. Trebala je znati. Mnogo puta sam joj rekao. No ona meni nikad nije rekla ono što sam ja njoj rekao. Još sam čekao te dvije riječi od nje. *Volim te.*

Izgovorila je moje ime. Pročitao sam joj ga na usnama. Od vjetra nisam mogao čuti zvuk, ali vidio sam da je izrekla moje ime. Vidio sam na njoj isto olakšanje koje sam ja osjećao ugledavši je u jednom komadu i samo nekoliko koraka od mene. I meni nevjerojatno lijepu, kao što je uvijek bila.

Ali tu sam stao. Ako me Brynne želi, morat će doći do mene i pokazati mi što osjeća. Ubilo bi me da to ne učini, ali tatin je savjet bio pun pogodak. Svatko mora slušati svoje srce. Ja sam poslušao svoje. Sad je i Brynne morala učiniti isto.

Spustila se s ograde i dio je mene potonuo kad je zastala. Gotovo kao da je čekala da ja napravim pokret ili da dođem po nju. *Ne, dušo.* Nisam se osmijehnuo, a nije ni ona, ali svakako smo ostvarili kontakt.

Nosila je tirkizni sportski top koji joj je grlio grudi i potaknuo me da je zamislim голу i ispod sebe, kako je rukama i ustima cijelu uzimam. Želio sam je tako jako da je boljelo. Pretpostavljam da tako zaljublivanje djeluje na čovjeka - stvara bol za koju postoji samo jedan lijek. Brynne je bila moj lijek. Dok sam ju čekao, glavom su mi prolazile slike kako vodimo ljubav; prizori mojih žudnji koji me neumorno progone sa strasnom željom koja me iznutra palila. *Gorio*

sam za Brynne. Gospodin Keats nesumnjivo je znao o čemu govori u svojim pjesmama.

Ispružio sam ruku i spojio oči s njezinima, ali nisam se pomaknuo s mjesta. A onda sam ugledao promjenu. Drhtaj u tim čarobnim očima. Shvatila je što sam tražio od nje. Razumjela je. I to me opet podsjetilo kako smo si dobro odgovarali na najtemeljnijoj razini. Brynne me razumjela i samo zbog toga sam još jače gladovao za njom.

Nastavila se kretati prema meni sve dok nije podignula ruku. Još bliže dok nam se prsti nisu dodirnuli, njezina manja i nježna oblikovana ruka ušla je u moju veću. Omotao sam prste oko njezina zapešća i dlana u čvrstom stisku i povukao je ostatak puta. Ravno na moja prsa, tijelo uz tijelo. Ovio sam ruke oko nje i zakopao glavu u njezinu kosu. Miris koji sam poznavao i za kojim sam čeznuo opet mi je bio u nosu i u glavi. Imao sam je. Opet sam imao Brynne.

Odmaknuo sam se i uhvatio joj lice rukama. Držao sam je tako da je mogu dobro pogledati. Nije bježala pogledom. Moja je djevojka bila hrabra. Život je katkad bio sranje, ali ona se držala i nije uzmicala. Pogledao sam njezine usne i znao sam da ću je poljubiti željela ona to ili ne. Nadao sam se da želi.

Te divne usne bile su meke i slatke kao prije. Čak i više jer sam predugo bio bez njih. Osjećaj mojih usana na njezinima bio je čisto blaženstvo. Izgubio sam se u trenutku i zaboravio da smo na javnom mjestu. Izgubljen u svojoj Brynne čim mi je uzvratila.

Uzvratila mi je poljubac i bilo je tako dobro osjetiti zaplitanje njezina jezika s mojim da sam zastenjao uz njezine usne. Znao sam što želim učiniti. I imao sam vrlo malo zahtjeva. Privatnost. Gola Brynne. Kad bi barem stvari bile tako jednostavne. Sjetio sam se da stojimo među mnoštvom na Victorijinu nasipu i, nažalost, ni blizu privatnosti.

Prestao sam je ljubiti i palcem joj dotaknuo donju usnu. „Ideš sa mnom. Odmah.”

Kimnula je i opet sam je poljubio. Poljubac zahvalnosti.

Nismo govorili dok smo hodali prema Roveru. No držali smo se za ruke. Nisam je puštao sve dok nisam morao da bih je smjestio u automobil. Kad je sjela na suvozačko mjesto i kad su se vrata zaključala, okrenuo sam se i dobro je pogledao. Izgledala je

pregladnjelo i to me naljutilo. Sjetio sam se one prve večeri kad smo se upoznali i kad sam joj kupio Power Bar i vodu.

„Kamo idemo?” upitala je.

„Prvo? Da nešto pojedеш.” Zvučao sam malo grublje nego što sam namjeravao.

Kimnula mi je i odvratila pogled okrenuvši se prema prozoru.

„Kad pojedеш, nabavit ćemo ti novi mobitel i novi broj. Moraš mi dati stari tako da mogu pratiti tko te pokušava kontaktirati. U redu?”

Spustila je pogled u krilo i opet kimnula. Zamalo sam je povukao u zagrljaj i rekao joj da će sve biti dobro, ali sam se suzdržao.

„Onda te vodim kući. U moj stan... *kući*”

„Ethane, to nije dobra zamisao”, šapnula je, ne dižući pogled s koljena.

Jebeš dobre zamisli”, eksplodirao sam. „Hoćeš li me barem pogledati?” Podignula je oči prema mojima, tinjajući od emocija, zaškriko je tračak crvene vatre u njima od čega su izgledale jako smeđe. Želio sam je povući prema sebi i protresti je, natjerati je da shvati da je ovaj usrani prekid stvar prošlosti. Ide sa mnom kući i točka. Okrenuo sam ključ u bravi za paljenje.

„Što želiš od mene, Ethane?”

„To je lako.” Promeškoltio sam se na sjedalu. „Želim se vratiti deset dana unatrag. Želim se vratiti u moj ured gdje se ševimo na stolu, a ti si omotana oko mene! Želim tvoje tijelo ispod moga kako me gledaš s izrazom lica drukčijim od onoga koji sam vidio kad si me ostavila kod dizala!” Spustio sam čelo na upravljač i udahnuo.

„Dobro... Ethane.” Glas joj je drhtao i zvučao više nego poraženo.

„Dobro, Ethane?” oponašao sam je. „Što to znači? Dobro, idem kući s tobom? Dobro, za mene i tebe? Dobro, dopustit ću ti da me čuvaš? Što? Trebam nešto više od tebe, Brynne.” Govorio sam prema vjetrobranskom staklu jer sam se bojao vidjeti njezino lice. Što ako joj ne uspijem objasniti...

Nagnula se prema meni i stavila mi ruku na nogu. „Ethane, trebam... trebam istinu od tebe. Moram znati što se oko mene događa...”

Odmah sam joj poklopio ruku svojom. „Znam, dušo. Pogriješio sam što sam skrivao informacije od tebe...”

Zatresla je glavom prema meni. „Ne, ne znaš. Pusti me da dovršim što sam htjela reći.” Stavila je prste na moje usne da me ušutka. „Uvijek me prekidaš.”

„Odsad šutim.” Drugom sam rukom uhvatio njezine prste i držao ih na svojim usnama. Ljubio sam ih i nisam ih puštao. Kvrugu sve, zgrabit ću svaku malu priliku koja mi se ukaže.

„Tvoja iskrenost i otvorenost jedna je od stvari koje volim kod tebe, Ethane. Uvijek si mi govorio što želiš, što namjeravaš učiniti, kako se osjećaš. Bio si iskren prema meni i zbog toga sam se osjećala sigurno.” Nagnula je glavu i zatresla je. „Nemaš pojma koliko mi je to trebalo. Nisam se bojala nepoznatog jer si mi uvijek jasno govorio što želiš da se dogodi s nama. To mi je odgovaralo. Ali bezuvjetno sam ti vjerovala, a ti si to narušio kad nisi bio iskren i kad mi nisi rekao da su te unajmili da me zaštitiš. Sama činjenica da mi treba zaštita dovoljno je loša, ali zar ne misliš da imam jebeno pravo *znati* za to?”

Bože, bila je nevjerojatno seksi kad bi se tako zapjenila i psovala. Pustio sam joj trenutak trijumfa jer je imala potpuno pravo.

Kad je povukla prste s mojih usana dajući mi dopuštenje da progovorim, više sam oblikovao riječi usnama nego što sam ih izgovorio. Jako mi je žao.” I stvarno mi je bilo žao. Pogriješio sam. Brynne je trebala golu istinu. Imala je svoje razloge; za nju je to bio uvjet, a ja sam sve pokvario. *Čekaj malo. Je li upravo rekla „jedna od stvari koje volim kod tebe”?*

„Ali... otkad sam razgovarala s tatom i otkad mi je rekao neke stvari koje nisam znala, shvatila sam da nisi samo ti kriv. Tata te stavio u položaj koji nisi tražio... i pokušavala sam to sagledati iz tvoje perspektive. Pismo mi je pomoglo da shvatim.”

„Znači, opraštaš mi i možemo ostaviti taj prokleti nered iza nas?” Nadao sam se, ali nisam bio posve siguran. Samo mi otvoreno reci pa da mogu pretpostaviti kako nastaviti dalje. Mogu raditi s takvim koeficijentima.

„Ethane, mnogo toga o meni ne znaš. Ne znaš što mi se zapravo dogodilo, zar ne?”

Brynne mi je uputila pogled koji je premašivao njezine godine, toliko je bilo boli u njemu. Želio sam učiniti da bol nestane, kad bih mogao. Poželio sam joj reći da mi nije važno da znam. Ako je istina bila

strašna i ako ju je boljelo da mi je kaže, nije morala. Ali znao sam da to nije opcija za Brynne. Da bi krenula naprijed, morala je staviti sve karte na stol.

„Pretpostavljam da ne znam. Donedavna nisam shvaćao da te tvoja prošlost toliko obilježila. Mislio sam da te čuvam od mogućeg političkog nadzora i izlaganja na nečiju štetu ili korist, ovisno o tome tko cilja na tebe. A kad sam vidio da imaš svoje demone, dotad mi je već bilo previše stalo da bih te time želio uplašiti ili povrijediti. Samo sam te želio zaštititi i sačuvati našu vezu.” Govorio sam joj u lice, tako blizu mome, svakim dahom upijajući njezine molekule.

„Znam, Ethane. Sad mi je jasno.” Pomaknula se natrag u svoje sjedište. „Ali i dalje ne znaš sve.” Opet je pogledala kroz prozor. „Neće ti se svidjeti kad čuješ. Možda nećeš... htjeti... da budemo zajedno kad saznaš.”

„Ne govori mi to. Točno znam što želim.” Uhvatio sam je za bradu i povukao prema sebi. „Idemo te nahraniti i možeš mi reći sve što moraš. Može?”

Blago je kimnula na onaj svoj popustljivi način koji je usavršila - od pogleda koji mi je uputila posve sam poludio za njom, do te mjere da je moja posesivnost čak i mene iznenadila.

Znao sam da pati i da se boji, ali znao sam i da je žilava i da će se boriti s tim što ju je progonilo, što god to bilo. No to neće promijeniti što osjećam. U mojim je očima bila moja lijepa Amerikanka i uvijek će to biti.

„Ne idem nikamo, Brynne. Zaglavila si sa mnom i bolje je da se navikneš na to”, rekao sam. Poljubio sam joj usne i pustio joj bradu.

Nasmiješila se poluosmijehom dok sam s parkinga kretao unatrag. Jako si mi nedostajao, Ethane.”

„Nemaš pojma.” Ispružio sam ruku i opet joj dodirnuo lice. Nisam si mogao pomoći. Dodirivanjem sam potvrđivao da je doista ovdje sa mnom. Osjetiti njezinu kožu i toplinu tijela značilo je da ne sanjam.

„Najprije hrana. Pojest ćeš nešto konkretno, a ja ću gledati tvoja prekrasna usta i uživati u svakoj sekundi. Što ti se jede?”

„Ne znam. *Pizza?* Nisam baš odjevena za večeru”, nasmijala se pokazujući na svoju odjeću. „Ti si u odijelu.”

„Kako si odjevena najmanja je briga, dušo.” Približio sam njezinu ruku usnama i poljubio joj meku kožu. „Meni si lijepa u bilo čemu... ili

ničemu. Posebno ničemu.” Pokušao sam zadirkivanjem.

Malo se zarumenjela i osjetio sam pulsiranje u kiti kad sam vidio tu reakciju. Želio sam je sa sobom kod kuće. U mom krevetu gdje bih mogao posegnuti za njom bilo kad u noći i znati da je ondje sa mnom. Neću dopustiti da mi opet pobjegne.

Jednom mi je rekla da voli kad joj poljubim ruku. I znam da si ne mogu pomoći. Teško je ne dodirivati je i ne ljubiti sve vrijeme jer nikad nisam bio osoba koja si uskraćuje nešto što želi. A nju želim.

Izustila je jako tiho hvala, ali i dalje je izgledala tužno. Vjerojatno je strepila od našeg razgovora, ali znala je da ga moramo obaviti. Za svoje dobro morala mi je reći nešto teško i ja ću morati slušati. Ako je to nešto što mora učiniti da bismo krenuli dalje, onda ću saslušati što god bude trebalo.

„Onda idemo na *pizzu*”. Morao sam joj pustiti ruku da bih vozio, ali snaći ću se. Jedva. Moja je djevojka bila pokraj mene u autu. Mogao sam je namirisati, vidjeti je, čak i dodirnuti ispružim li ruku; bila je tako blizu. I prvi put nakon mnogo dana, stalna bol u mojim prsima napokon je popustila.

Poglavlje 4

Svjetlost svijeća i *pizza* izvrsni su kad ste s pravom osobom. Moja je prava osoba sjedila preko puta i ne bi bilo važno gdje smo sve dok smo zajedno. Ali Brynne je morala jesti i ja sam morao čuti njezinu priču pa će nam Bellissima's poslužiti kao i svako drugo mjesto.

Dijelili smo stol u mračnom, privatnom kutu, bocu crnog vina i jednu veliku *pizzu* s gljivama i kobasicom. Nastojao sam ne zuriti previše u nju da joj ne bude neugodno, ali bilo je prokleta teško jer su mi oči umirale od gladi za njom. Pregladnjele.

No trudio sam se biti obazriv slušač. Sjedeći preko puta, Brynne je djelovala kao da ne zna kako započeti. Nasmiješio sam joj se i spomenuo da je *pizza* dobra. Volio bih da pojede malo više, ali nisam ništa rekao na tu temu. Siguran sam da nisam debil. Odrastao sam sa starijom sestrom i lekcije naučene od Hannah zapamtio sam za cijeli život. Žene ne vole da im se govori što da jedu ili ne jedu. Najbolje je ostaviti ju na miru i nadati se najboljemu.

Izgledala je vrlo odsutno kad mi je počela pričati o svojem životu. Nije mi se sviđao žalosni govor tijela niti poraženi zvuk njezina glasa, ali to je sad bilo sporedno.

„Roditelji su mi se rastali kad mi je bilo četrnaest godina. Mislim da to nisam baš dobro primila. Jedino sam dijete pa pretpostavljam da sam tražila neku vrstu potvrđivanja ili sam im se možda htjela osvetiti za razvod. Tko zna, ali što je poanta? U srednjoj sam školi bila prava drolja.” Podignula je oči prema mojima, čeličnosive i odlučne da bude sasvim jasna. „Istina je, bila sam. Nisam donosila dobre odluke u vezama s frajerima s kojima sam hodala i nisam marila za svoj glas. Bila sam razmažena i nezrela te jako glupo nepromišljena.”

Doista! Prvo iznenađenje večeri. Nisam mogao zamisliti Brynne takvu, a nisam ni želio, ali pragmatični dio mene shvaćao je da gotovo svi imaju prošlost i moja djevojka nije bila iznimka. Podignula je čašu s vinom i zurila u nju kao da se nečeg prisjeća. Ništa nisam rekao. Samo sam slušao i upijao pogled na nju tako blizu mene.

„Nekoliko godina prije svi mediji u Kaliforniji objavili su jednu priču. Šerifov je sin snimio neku djevojku na zabavi. Napila se i onesvijestila kad su je on i njegova dva kompića poševili i igrali se s njom na biljarskom stolu.”

Osjetio sam kako mi se dižu dlake na vratu. *Molim te, ne.* „Sjećam se toga”, rekao sam prisiljavajući se da slušam i pokušavajući ne reagirati prenaplo. „Šerif je pokušao sakriti dokaze protiv svoga sina, ali procurilo je i kurvini sinovi su ipak osuđeni.”

„Da... u tom slučaju jesu.” Spustila je pogled na *pizzu* pa ga je opet podignula prema meni. „Ali u mom nisu.”

Oči su joj se zacaklile i iznenada sam i ja izgubio apetit.

„Otišla sam na neki tulum s prijateljicom Jessicom i napile smo se, naravno. Toliko da se ne sjećam ničega što se dogodilo dok se nisam probudila i čula ih kako se smiju i pričaju o meni.” Otpila je veliki gutljaj vina i nastavila. „Lance Oakley bio je - a i *danas* je - totalni seronja, razmaženi, bogati bolesnik. Tata mu je u to vrijeme bio kalifornijski senator. Ne znam zašto sam uopće izlazila s njim. Vjerojatno zato što je samo pitao. Kao što sam već rekla, svojim ponašanjem nisam donosila dobre odluke. Upuštala sam se u rizike. Nije me uopće bilo briga za mene.” *Mrzim to.*

„On je otišao na fakultet, a ja sam bila u posljednjem razredu srednje škole. Pretpostavljam da je očekivao da ću mu biti na raspolaganju svaki put kad dođe kući, ali nipošto nismo bili u ekskluzivnoj vezi. Znam da me varao. Vjerojatno je očekivao da ću patiti čekajući da dođe kući s fakulteta i biti mu na usluzi. Zнала sam da je bio ljut na mene jer sam izašla s jednim drugim momkom kojeg sam upoznala na atletskom natjecanju, ali nisam znala da će zbog toga biti okrutan.”

„U školi si se bavila atletikom?” upitao sam.

„Aha... trčanjem.” Kimnula je i opet pogledala u čašu. “I tako sam se probudila u potpunoj magli i nisam mogla micati rukama i nogama. Mislim da mi je stavio nešto u piće...” Snažno je progutala i hrabro nastavila. „Pričali su o meni, ali isprva nisam znala da je riječ o meni. Niti što su mi učinili. Bilo ih je trojica i svi su za Dan zahvalnosti došli kući s fakulteta. Nisam čak ni poznavala drugu dvojicu, samo Lancea. Nisu išli u moju školu.” Otpila je vina. „Čula sam ih kako se smiju nekome. Govorili su kako su gurali biljarski štap i bocu i... i jebali je tim predmetima... kako je bila kurva koja je molila za to.”

Brynne je sklopila oči i duboko udahнула. Duša me boljela zbog nje. Htio sam ubiti Oakleyja i njegova prijatelja i poželio da mu je drugi prijatelj još živ pa da ubijem i njega. Nisam imao pojma o ovome.

Pretpostavio sam da je riječ samo o mladenačkoj indiskreciji koju je neki idiot odlučio snimiti - a ne o pravom seksualnom napadu na sedamnaestogodišnju djevojku. Posegnuo sam prema njezinoj ruci i pokrio je svojom. Na trenutak se umirila i čvršće stisnula oči, ali nije ustuknula. Opet me zadivila svojom hrabrošću i čekao sam da nastavi s pričom.

„Nisam imala pojma da pričaju o meni, bila sam potpuno izgubljena. Kad sam uspjela pomaknuti ruke i noge, pokušala sam ustati. Smijali su mi se i ostavili me na stolu. Znala sam da sam se seksala, ali nisam znala s kim niti ikakve detalje. Bila sam slaba i mamurna. Samo sam htjela pobjeći iz te kuće. Odjenula sam se, pronašla Jessicu i našla prijevoz kući.”

Nesvjesno sam zarežao. Nisam si mogao pomoći. Čak sam i sebi zazvučao kao pas. Brynne me na trenutak pogledala gotovo zaprepašteno, a onda je spustila pogled na moju ruku na njezinoj. Fokusirao sam se na nju i sabrao emocije. Nikako joj neće pomoći ako izgubim hladnokrvnost pa sam joj polako palcem trljao ruku, svim se srcem nadajući da je shvaćala koliko me boli čuti da je bila tako iskorištena. Vrtjelo mi se u glavi od onoga što sam čuo. U vrijeme zločina, počinitelji su bili punoljetni, a ona je bila maloljetnica. Zanimljivo. I nije mi bilo jasno zašto mi je Tom Bennett propustio reći tu informaciju kad me angažirao. Vjerojatno je samo pokušavao zaštititi glas svog jedinog djeteta. Nije ni čudo da je podivljao kad je saznao da spavamo.

„Ostavila bih sve to za sobom da nije bilo snimke. Nisam ni znala što su mi učinili niti da su me snimali. U ponedjeljak sam došla u školu i to je bila velika vijest. Ja sam bila velika vijest. Vidjeli su me... голу, pijanu i u nesvijesti, kako se igraju sa mnom...kako me ševe... iskorištavaju kao predmet...”

Suze su joj kapale niz obraze, ali nije gubila pribranost. Nastavila je pričati, a ja sam je i dalje držao za ruku.

„Svi su znali da sam to ja. Ljudi su cijeli vikend gledali snimku i davali je jedni drugima. Na snimci se dobro vidi da sam to ja, ali momci su izvan kadra, a preko izvornog zvuka snimljena je pjesma tako da im se ne čuju glasovi koji bi otkrili identitet.” Utišala je glas do šapta. “Nine Inch Nails - 'I Wanna Fuck You Like an Animal.' Montirali su sve kao glazbeni spot sa stihovima pjesme velikim

slovima preko ekrana... Daš mi da te napastujem... Daš mi da te oskvrnem... Daš mi da uđem u tebe..."

Zamucala je i srce mi je prepuklo zbog onoga što je propatila. Znao sam samo koliko sam želio da nas dvoje uspijemo. Tada sam je zaustavio. Morao sam. Nisam više mogao slušati i suzdržavati se na javnom mjestu. Za ovo nam je trebala privatnost. Samo sam je želio povesti sa sobom kući i držati je blizu. Ostalo ćemo kasnije smisliti.

Stisnuo sam joj šaku da me pogleda. Velike blistave oči, u bojama koje su se ispomiješale, ispunjene svjetlucavim suzama koje sam želio polizati, pogledale su u moje. „Dopusti mi da te odvedem kući, molim te.” Kimnuo sam da bi razumjela da nam je to potrebno. „Želim sad biti sam s tobom, Brynne. Sve drugo je manje važno.”

Ispustila je zvuk koji mi je srce rastrgao u komadiće. Tako nježan, ali ranjen i sirov. Naglo sam ustao od stola povlačeći je za sobom i, hvala Bogu, krenula je za mnom bez prigovora. Ostavio sam novčanice na stolu, odveo je do automobila i smjestio na sjedalo.

Jesi li siguran da to želiš, Ethane?” upitala me, crvenih očiju punih suza.

Pogledao sam je ravno u oči. „Nikad nisam bio sigurniji.” Nagnuo sam se prema njoj i stavio joj ruku na potiljak da mogu kontrolirati poljubac. Snažno sam joj poljubio usne, čak joj jezikom pritišćući zube da se otvori. Brynne je morala znati da je i dalje želim. Znao sam da ju je mučilo što će biti kad saznam za njezinu prošlost. Pretpostavila je da je neću više željeti kad saznam detalje.

Moja djevojka nije mogla biti više u krivu.

„Sve tvoje stvari te još čekaju u stanu. Samo da znaš...” Govorio sam joj izravno u lice, samo nekoliko centimetara od njega, gledajući je u tužne oči. „Nemam te namjeru pustiti.” Teško sam progutao. „Pođeš li sa mnom, pristaješ na cijelog mene, Brynne. Ne znam nijedan drugi način da budem s tobom. Za mene je sve ili ništa. I želim da za tebe također bude sve ili ništa.”

„Sve ili ništa?” Podignula je dlan do mog obraza i držala ga ondje, iskreno upitnog izraza lica.

Okrenuo sam usne da ih pritisnem na njezin dlan dok mi je držala lice. „Kladiš se u sve što imaš na karte koje imaš u ruci. Ja držim tebe.”

Opet je zatvorila oči i usne su joj malo zadrhtale. „Još ti nisam sve rekla. Ima još.” Odmaknula je ruku.

„Otvori oči i pogledaj me.” Rekao sam to nježno, ali i vrlo odlučno.

Odmah se pokorila i morao sam prigušiti jecaj koliko me njezina gesta uzбудila. „Nije me briga za to što mi nisi rekla, pa čak ni za ovo što si mi rekla u restoranu.” Malo sam stresao glavom da bi me bolje razumjela. „To neće promijeniti što *ja* osjećam. Znam da ćemo još pričati i ostatak mi možeš reći kad budeš mogla... ili kad budeš trebala. Saslušat ću te. Ionako moram sve čuti da se mogu pobrinuti za tvoju sigurnost. I to ću učiniti. Obećavam ti, Brynne.”

„O, Ethane...” Donja joj je usna zadrhtala kad je pogledala u mene, jednako lijepa u tuzi kao i kad je bila sretna.

Vidio sam da Brynne muče razne stvari - kako će otkriti svoju prošlost, moja reakcija na njezinu prošlost, moguće prijetnje njezinoj sigurnosti u Londonu, moji osjećaji - i očajnički sam poželio izbrisati tu zabrinutost s njezina lica ako sam to ikako mogao. Želio sam da bude slobodna od svih tereta te da je puste da živi svoj život, nadam se sa mnom u kombinaciji. I nijedno obećanje koje sam ikad dao nije bilo iskrenije od ovoga. Pobrinut ću se da bude sigurna, ah želio sam i da dobro razumije u što se upušta pristankom da pođe sa mnom kući.

„Ali nema više bježanja od mene, Brynne. Ako ti treba stanka, to je u redu. Poštovat ću to i dat ću ti prostora. Ali moram moći doći k tebi, vidjeti te i znati da nećeš opet pobjeći... ili me isključiti.” Pogladio sam joj usne palcem. „To trebam od tebe, dušo. Možeš li to učiniti?”

Počela je teže disati, prsa su joj nadimala grudi u onom uskom tirkiznom topu, a oči su joj treperile dok je razmišljala. Vidio sam da se boji, ali Brynne mi je morala naučiti vjerovati da bismo imali ikakve šanse za vezu. Kockao sam se na nadu da će prihvatiti moju ponudu. No nisam znao što učiniti ako odbije. *Raspasti se? Pretvoriti se u uhodu? Krenuti na psihoterapiju?*

„Ali... jako mi je teško vjerovati u vezi. Ti si stigao dalje od svih prije tebe. Prvi put u životu morala sam birati između složene, zastrašujuće veze i sigurne jednostavnosti... i samoće.”

Zagundao sam i stisnuo je malo jače. „Znam da se bojiš, ali ipak želim da nam ponudiš šansu. Nije ti suđeno da budeš sama. Suđeno

ti je da budeš sa mnom.” Riječi su mi zazvučale malo grubo, ali bilo je prekasno da ih povučem.

Bryenne me iznenadila blagim osmijehom i zatresla glavom prema meni. „Rijetka si biljka, Ethane Blackstone. Jesi li uvijek bio takav?”

„Kakav?”

„Tako zahtjevan, otvoren i izravan.”

Slegnuo sam ramenima. „Valjda. Ne znam. Znam samo kakav sam s tobom. S tobom želim stvari koje prije nisam želio. Želim tebe i to je sve što znam. Sad želim da pođeš sa mnom kući i da budemo zajedno. I prihvatit ću samo obećanje da nećeš otići na prvi znak nevolje. Dat ćeš mi priliku da ispravim stvar i nećeš me isključiti.” Objema sam je rukama držao za ramena. „Mogu imati razumijevanja kažeš li mi što trebaš od mene. Želim ti dati to što trebaš, Bryenne.” Palčevima sam joj trljao dno vrata, meka koža pod mojim prstima bila je poput magneta čim sam je počeo dirati. Sad kad sam je opet dodirnuo, nisam je više želio pustiti.

Nagnula je glavu unazad i nakratko sklopila oči, prepuštajući se našoj privlačnosti i dajući mi malo nade. Rekla je jednu riječ. Moje ime. „...Ethane.”

„Mislim da znam što je to. Moraš mi samo vjerovati da ću ti to dati.” Stisnuo sam je malo jače. „Izaberi mene. Izaberi mene.”

Zadrhtala je. Vidio sam to na njoj i osjetio. Kimnula je i tiho rekla: „U redu. Obećavam da neću opet pobjeći.”

Poljubio sam je vrlo polako, dižući ruke da joj čvrsto uhvatim lice. Ugurao sam jezik između njezinih slatkih usana i, hvala nebesima, pustila me unutra. *To*. Dopustila mi je prolazak i odgovorila mi na poljubac, njezin topli, svileni jezik klizio je uz moj. *Zgoditak*. Znao sam da sam dobio ovu rundu - poželio sam kucnuti o drvo i nečujno zahvaliti majci na nebu.

No umjesto toga nastavio sam harati Bryenneinim ustima. Sve sam joj otkrio u tom poljupcu, uzimajući njezine usne, grickajući zubima, pokušavajući ući u nju. Što dublje uđem, teže će joj biti da me opet ostavi. Um mi je nalagao da tako postupim s njom. To je bila ratna strategija i mogao bih tako cijeli dan. Neće više biti bježanja od mene, neće biti skrivanja, neće biti ustupaka. *Bit* će moja i pustiti da je volim.

Brynne se topila pod mojim usnama, postajala meka i krotka, našla je mjesto koje je trebala i nalazila utjehu u njemu, kao što sam je ja nalazio u preuzimanju kontrole. To je za nas funkcioniralo - i to jako, jako dobro. Povukao sam se i duboko uzdahnuo. „Idemo kući.”

„Što je s onim da ćemo ići polako?” upitala je nježno.

„Sve ili ništa”, šapnuo sam, „s nama ne može biti nikako drukčije.” Kad bi samo znala što mislim o budućnosti, možda bi se opet prestrašila, a to sad nisam htio riskirati. Bit će dovoljno vremena za taj razgovor poslije.

„I dalje je mnogo toga o čemu moramo razgovarati”, rekla mi je.

„Onda ćemo mnogo razgovarati.” *Između ostalog.*

Okrenula se na sjedištu i naslonila, udobno se namještajući, i pogledala me dok sam izlazio s parkirališta. Gledala me tijekom cijele vožnje. Sviđao mi se osjećaj njezina pogleda na meni. Ne, jebeno sam ga obožavao. Obožavao sam činjenicu da sjedi pokraj mene i izgleda kao da me želi jednako kao ja nju. I ja bih pogledao u nju u trenucima kad sam mogao skrenuti pogled s ceste.

„Sve ili ništa, ha? Mislim da bi trebala naučiti igrati poker.”

Nasmijao sam se. „O, ja sam svakako za. Mislim da ćeš biti odlična, draga.” Zaplesao sam obrvama. „Može prvo poker na skidanje?”

„Čekala sam da to spomeneš. Lijepo je znati da se nisi razočarao”, rekla je kolutajući očima.

Samo sam se nasmijao i zamislio je kako se skida u partiji pokera jer bih pobijedio u svakoj ruci. I zamislio sam jako lijep prizor.

Na kraju je pitala možemo li stati kod njezina stana da uzme „pilule”. Nisam znao misli li na kontracepcijske pilule ili pilule za spavanje i nisam je namjeravao pitati. Svakako nam je trebalo oboje. Pa sam učinio što bi učinio svaki tip s funkcionalnim mozgom. Odvezao sam je do stana. Opet kažem, ponosim se time što nisam debil.

Čekao sam dok je Brynne pakirala torbu. Rekao sam joj da ponese dovoljno stvari za nekoliko dana. Zapravo sam joj htio reći da ostane kod mene zauvijek, ali ovo mi se nije činio pravi trenutak za povlačenje te teme - bez obzira na moj status nedečila.

Čim smo zakoračili u njezin stan preplavile su me uspomene. Zid pokraj ulaznih vrata zauvijek će mi ostati urezan u čeoni režanj mozga. Slika Brynne u onoj kratkoj ljubičastoj haljini i čizmama kako

je držim u zraku. Isuse, kako je te večeri veličanstveno jahala moju kitu na tom zidu. *Obožavam taj jebeni zid.* Smiješno. Nasmijao sam se svojoj domišljatoj šali.

„Čemu se sad smiješ?” pitala je Brynne izlazeći sa spakiranom torbom u ruci iz spavaće sobe i izgledajući mnogo bolje nego prije te večeri. Vratila joj se njezina živahna osobnost.

„Hmmm... Baš sam razmišljao koliko volim tvoj zid.” Zaplesao sam obrvom najbolje što sam znao i uzeo joj torbu iz ruke.

Brynneine su se lijepe usne razdvojile u izrazu iznenađenja koji se brzo pretvorio u smijeh. „Još me uspijevaš nasmijati, Ethane, unatoč svemu. Imaš rijedak dar.”

„Hvala. Volim dijeliti sve svoje darove s tobom”, rekao sam sugestivno, stavljajući joj ruku oko ramena dok smo izlazili iz stana. Prolazeći pokraj zida i ona je krišom bacila pogled na njega. „Vidio sam to”, rekao sam.

„Što si vidio?” upitala je nevino. O, nema sumnje da ima pokeraško lice. Jedva čekam odigrati partiju karata s njom.

„Pogledala si zid i sjetila se kako si me poševila na njemu.”

Razigrano me gurnula laktom u rebra dok smo hodali. „Uopće nisam! Ti si mene poševio, a ne obrnuto.”

„Svejedno.” Poškakljao sam je i natjerao je da se privije uz mene. Bilo je divno opet je imati u rukama.

„Priznaj istinu, dušo. Na tom smo zidu odradili legendarnu ševu.”

Do trenutka kad je Brynne bila iza zatvorenih vrata moga stana, ljetna se noć potpuno spustila nad grad.

Putem smo se još jednom zaustavili i kupili joj novi mobitel i novi broj. Prošao je gotovo sat dok sve nije bilo instalirano, ali bilo je nužno. Njezin stari mobitel sad je bio kod mene. Tko god nazove taj broj tražeći Brynne Bennett imat će posla sa mnom.

Večeras bih mogao istražiti onog pozivatelja i možda razgovarati s Tomom Bennetom. Nisam se baš veselio tom razgovoru, ali neću ga ni izbjegavati. *Živio, Tom. Opet ti ševim kćer. E, i da ne zaboravim, trebao bi znati da je njezina sigurnost sad posve u mojim rukama. Jesam li spomenuo i da je moja? Moja, Tom. A ono što je moje držim jako blizu i na sigurnom.*

Pitao sam se kako će primiti vijest, a onda sam shvatio da me zapravo nije previše briga. On je doveo Brynne u moj život. Sad mi

je bila prioritet. Bilo mi je stalo do nje. Samo sam je želio zaštititi i sačuvati od zla. On će se morati nositi sa situacijom kao što sam i ja morao.

Prišao sam joj s leđa dok je stajala ispred prozora i gledala svjetla grada. Prvi put kad sam je doveo kući rekla mi je da joj se sviđa pogled. A ja sam njoj rekao da mi se sviđa pogled na nju u mom stanu i da se s tim ništa ne može usporediti. Nisam promijenio mišljenje.

Pažljivo sam je dodirnuo, moje ruke na njezinim ramenima, moje usne na njezinu uhu. „Što gledaš?”

Vidjela mi je odraz u staklu pa se nije uplašila. „Grad. Sviđaju mi se noćna svjetla.”

“Volim te gledati dok gledaš noćna svjetla.” Pomaknuo sam joj kosu na jednu stranu i poljubio je u vrat. Nagnula ga je u stranu nudeći mi pristup dok sam udisao, miris njezine kože me opijao - činio me sasvim ludim za njom. „Divno je biti ovdje s tobom”, šapnuo sam.

S Brynne u blizini stalno sam se borio sa svojim žudnjama. To je bio novi problem s kojim se nikad prije nisam susreo u vezi. Volio sam dio sa seksom - muškarac sam i imam kitu. Nikad nisam imao problema ni s pronalaženjem žena za seks. Ženama se sviđa moj izgled i, kao što je tata rekao, to je činilo stvari lakšima, ali ne nužno i boljima. Kad bi vas žene lovile jer su mislile da izgledate privlačno i imate nešto novca, to bi brzo svelo stvari na vrlo bazičnu razmjenu. Večera, seks, možda drugi izlazak/prašenje. I onda... zbogom. Poanta je da ne volim biti iskorišten, a proživio sam godine i godine pokušaja žena da me odbiju od izlaženja s nekim samo radi seksa.

Brynne je već od našeg prvog susreta u meni izazivala drukčiju reakciju. Prvo, nikad nije trčala za mnom. Da one večeri u galeriji nisam kroz slušalice čuo kad me nazvala lijepim, ne bih znao ni da me zamijetila. Pritiskala je sve prave gumbе i prvi put mi je do žene bilo stalo mnogo više nego do seksa sa ženom.

Naravno, i dalje mi je bilo do seksa, ali sad je bilo drukčije. Potrebe za dominacijom koje sam imao u sebi rasplamsale su se otkad sam upoznao Brynne, kao da je bila katalizator. Zapravo, znao sam da jest. S njom sam želio stvari koje su me plašile jer nisam želio - ne, ne bih podnio - izgubiti je zbog njih.

Ono što mi je večeras ispričala apsolutno me prestravilo. Ah i razjasnilo njezino zagonetno ponašanje s početka. Barem sam dobio neke odgovore na to zašto je stalno bježala.

„I meni je drago.” Dugo je izdahнула. „Strašno si mi nedostajao, Ethane.” Naslonila se unatrag na mene, krivulja njezine stražnjice smjestila se točno na moja bedra. Samo joj je sloj likre kratkih hlačica pokrivao taj lijepi dio tijela pa mi se kita odmah probudila, spremna i javljajući se na dužnost.

Dragi Isuse! To je bilo dovoljno da se zapalim. Za trenutak će osjetiti moju erekciju i što onda? Ne bih joj se sad trebao nabacivati. Još je bila krhka i morala mi je ispričati priču do kraja. Kad bih barem to mogao reći svojoj kiti. Okrenuo sam joj glavu prema svojoj i progutao joj usne dubokim poljupcem u kojem je nestala sva logika. Grickao sam joj i sisao usne pokušavajući je uvući u sebe. Imala je divan okus. Brynne je reagirala baš kako sam želio i znao sam da se sada neću moći povući. Imao sam golemu potrebu opet položiti pravo na svoju ženu.

Samo bi je gad sad želio odvesti u krevet i razodjenuti. A ja sam bio takav prljavi gad.

Mogao sam se pomiriti s tim.

Brynne mi je uvijek govorila da voli kad sam iskren. Rekla mi je da se bolje osjećala kad bih joj rekao što želim jer bi onda znala što slijedi. Trebalo joj je to od mene. Zato sam duboko udahnuo i rekao joj što želim.

„Želim te sad odvesti u krevet. Želim te u svojim rukama i želim... svršiti u tebe.” Držao sam joj lice objema rukama i pogledom tražio odgovor.

Poglavlje 5

„I ja tebe želim.” Kimnula je i nagnula se da me poljubi. „Ethane, odnesi me u krevet.” Najljepše riječi koje sam čuo već danima. Uzeo sam te divne usne koje mi je ponudila i pokupio je s tla, njezino tijelo stisnuto uz moje grudi.

Omotala je noge oko mojih kukova i zakopala mi lice u vrat. Glasno sam zastenjao i počeo hodati. Kad sam nas doveo do spavaće sobe, prizor kreveta sa čistom posteljinom nikad me nije više obradovao nego sad. *Ponedjeljak je!* Annabelle je danas bila, hvala dragome Bogu! Da su one plahte od jutros još stajale na krevetu s dokazima mog jadnog drkanja po njima, ne znam što bih učinio. Napravio sam mentalnu bilješku da Annabelli dam dobru - hvala na diskreciji - napojnicu.

Polegao sam Brynne na leđa i za trenutak je samo gledao. Ovaj mi je put bilo važno ići polako. Želio sam joj ugoditi i primiti ovaj dar koji mi je ponudila. Morao sam uživati u njoj.

Kosa joj je padala preko ramena i oči su joj izgledale zelene zbog tirkiznog topa koji je još nosila. *Neće još dugo.*

Počeo sam od tenisica. Zatim sam krenuo na čarapice. Držao sam joj stopala u rukama i masirao ih prije nego sam počeo kliziti uz nogu i preko kukova do struka kratkih hlačica. Kliznuo sam prstima ispod ruba i uhvatio ga. Povukao sam prema dolje. Očima sam gutao otkrivanje njezine kože dok je tkanina klizila prema dolje - pupak, zdjelične kosti, trbuh, pica i duge noge. Noge koje će se omotati oko mene kad uđem duboko u njezinu prekrasnu, golu picu. *Dragi Isuse.*

Moja je djevojka s razlogom bila model. *Akt.* Imala je tijelo obdareno moći da me ostavi bez riječi. No još nisam bio gotov s otkrivanjem svojeg remekdjela. Posegnuo sam za njezinim topom. I tu je bio dovoljan jedan potez. Ispod nije nosila ništa. Došlo mi je da trijumfalno uskliknem *TO*. Grudi su joj se prosule čim sam joj povukao majicu preko glave.

„Brynne... prekrasna si.” Čuo sam zvuk njezina imena kako mi silazi s usana, ali nisam se sjećao da sam ga imao namjeru izgovoriti. Morao sam je opet vidjeti golu, sjetiti se kako izgleda, znati da je imam pravo dodirnuti i da će mi dopustiti. Morao sam imati neki

njezin mali dio u sebi prije nego što učinim išta drugo, toliko sam bio očajan.

Polako sam klizio usnama od pupka do jedne savršene dojke, pokrio cijelu bradavicu i duboko je usisao. Povukao sam je gore u ustima i prstima joj milovao donju stranu. *Tako meka.* Iskočila je čvrsta i tvrda pod mojim jezikom, ali morao sam se posvetiti i drugoj da ne bude zanemarena. Te su ljepotice nesumnjivo zasluživale apsolutno jednaku količinu moje pozornosti.

Izgledala je tako krotko i senzualno ležeći ondje kako bih ispunio oči pogledom na nju. Poput portreta. Ali portreta koji ću samo ja vidjeti. *Nije točno.* Dosadna nelagoda nije potrajala jer sam pomisao da su je drugi također vidjeli голу potisnuo duboko u tamnicu svog uma. Sad sam imao gozbu pred sobom. Bilo je vrijeme da se počastim.

Morao sam osjetiti to meso na svojem jeziku i usnama. Toliko sam toga trebao od nje da sam se tresao dok sam izuvao cipele i otkopčavao remen. Brzo sam skinuo odjeću sa sebe, posve svjestan da Brynne promatra svaki moj pokret, putujući očima po meni. Prizor Brynne kako mi se divi toliko me napalio da su me jaja zaboljela, a kurac mi gorio. *Samo za njom.*

Spustio sam se koljenima na krevet, totalno zbunjen pitanjem odakle početi. Bila je poput banketa prostrtog za mene, malo svijenih nogu, ali one nisu otkrivala ono što sam želio vidjeti. Odnekle su izronili moji porivi i riječi su mi same sišle s usana. „Otvori se i pokaži mi. Želim vidjeti što je moje, dušo.”

Počela je svijati noge u koljenima i stopala su joj polako klizila prema gore sve dok nisu ravno stajala na plahti. Zadržao sam dah i osjetio lupanje srca u prsima. Najprije je jednu nogu pomaknula u stranu, a zatim i drugu. Tek tako. Učinila je što sam joj rekao. Savršena pokornost u elegantnom pokretu koji je trzaj požude u moju kitu poslao samo od predstave koju mi je priredila. Nisam bio ni približno zadovoljen. Želio sam dobro i dugo gledati prije nego što se bacim na ono što mi je danima bilo uskraćeno.

„Stavi ruke iznad glave i uhvati se za krevet.”

Oči su joj se malo pomakle i usredotočile se na moja usta.

„Vjeruj mi. Bit će ti odlično, dušo. Daj mi da napravim ovo po svome...”

„Ethane...” šapnula je, ali učinila je kako sam joj rekao, polako podižući ruke iznad glave dok se zapešća nisu sklopila i uhvatila za rub madraca. Bože, obožavao sam kad bi izgovorila moje ime tijekom seksa. Obožavao sam kad god bi ga rekla, točka.

„Dušo.” Dok je dizala ruke grudi su joj se razlile malo ustranu i prema gore. Savršene bradavice s vrhovima u obliku malina molile su još dodira mog jezika. Vratio sam im se, sišući i grickajući osjetljivo meso i uživao u njezinim pokretima ispod mojih usana. Tekla je u istom ritmu kao ja.

Skinuo sam usne s nje. Prstima sam uhvatio bradavicu i vrtio je u krug prije nego što sam laganim štipkanjem izvukao vrh. Zastenjala je i izvila se prema meni, ali ruke je i dalje držala iznad glave. Uštipnuo sam i drugu te gledao kako blago savija kukove, šireći noge i otkrivajući još više onog dijela njezina tijela koji sam morao ponovno upoznati.

„Prekrasna si ovako”, rekao sam iznad njezina trbuha poljupcima se spuštajući prema mjestu na koje sam želio staviti usne. Najprije sam ga ljubio i sviđala mi se njezina reakcija. Drhtala je pod mojim dodirrom. Kvrncnuo sam jezikom po naborima, pritiskom je otvarajući kao cvijet. *Moja je*. Stegnula je mišiće i zacviljela. Nježnim, tihim zvukovima užitka i potrebe. Potrebe za onim što sam joj mogao dati. *Potrebe za mnom*.

„Tako si... jebeno prekrasna, Brynne”, promrmljao sam uz njezinu kožu.

„Ti me činiš lijepom”, šaptala je zamuckujući i još se malo otvorila ispod mene.

„Tako je... podaj mi se, dušo.” Poljubio sam usne njezine pice kao što bih joj poljubio usta. „Dat ću ti takav orgazam da nećeš misliti ni na što drugo nego na mene”, rekao sam joj.

„Molim te, daj mi...”

Zarežao sam uz njezino meso. „Tvoj orgazam pod mojim usnama najseksipilnija je stvar na svijetu. Kako se mičeš. Kakav ti je okus. Kako zvučiš kad dođeš do njega...”

„Ahhh...” Zastenjala je i pomicala se ispod mene. *Tako prekrasan zvuk*. Nastavio sam i dalje revno kad je zaječala, izvijajući kukove prema mojim ustima. Držao sam je otvorenu i gutao uzdrhtalu mekoću. Nisam mogao stati i nisam mogao usporiti. Jedina stvar do

koje mi je bilo stalo bila je njezina pička na mojim usnama, a moj je jezik ulazio i izlazio iz nje. Nastavio sam u postojanom ritmu, klizeći klitorisom dok nisam osjetio da svršava.

„O, Bože, Ethane!” tiho je zavapila tresući se na vrhuncu.

„Oh”, zastenjao sam, jedva u stanju govoriti. „Sad ćeš to ponoviti!” rekao sam joj pridižući se i rukom pridržavajući kitu. Zadrhtao sam kad su nam se tijela dodirnula, kao da me udarila struja. Pogledi su nam se sreli i raširila je oči u kratkom trenutku prije nego što sam je uzeo.

Ukopao sam kurac snažnim, odlučnim ubodom jer se se više ni sekunde nisam mogao suzdržavati. Kad sam utonuo u nju, zastanjala je najseksipilnijim zvukom koji sam ikad čuo. Jebote, bila je tako dobra -uska i vruća i primala me u sebe, a unutarnjim se mišićima stiskala oko mene snagom klimaksa koji je još trajao. Osjećaj je bio tako dobar da me uplašilo kako razumjeti moć koju je imala nada mnom. Brynne me od prvog dana držala kao zarobljenika. Ni seks nije bio iznimka. Stalno me držala zarobljenog.

Pokretala se zajedno sa mnom, prihvaćajući svaki nasrtaj kao da joj je nužan za život.

„Ševit ću te dok opet ne svršiš!”

I jesam.

Brynne je primila sve, svaki nalet moje kite u svoju slatku uvalu, zvuk pljeskanja naših tijela jedno o drugo punio je zrak približavajući nas završetku. Nadvio sam se licem iznad njezinoga, hvatajući je pogledom, uzimajući njezino tijelo svojim. Vidio sam samo nju. Osjećao sam samo nju. Čuo sam samo nju.

Napela se negdje duboko i okrenula očima, širom otvorenih usta. Uzeo sam i njih. Prekrio sam joj usne svojim i jezikom nasrnuo u njih. Progutao sam njezine vapaje kad ju je preplavio orgazam i dao joj svoje kad mi je pritisak navalio u jaja. Ovo će biti opako: udar nečeg neopisivog, užitak koji je izmicao riječima koje bi ga opisale, jurnuo mi je u kitu. Mogao sam se samo izgubiti u njoj i izdržati ga do kraja padajući u zaborav od eksplozije.

Tijelo mi je usporilo i zaustavilo se pa ostalo ukopano u njoj, još uvijek trzajući od pulsiranja. Nisam želio nikad otići odavde. Kako bih to mogao poželjeti?

Vrijeme je stalo, a mi smo disali. Jednostavna zadaća udisanja kisika oduzimala nam je svu snagu. Osjetio sam lupanje njezina srca pod mojim prsima i stezanje čvrstih stijenki njezine pičke oko moje kite sve do zadnjeg trzaja užitka. *Tako jebeno dobro.*

Kad sam skupio snage odvojiti usne od njezine kože, nadvio sam joj se iznad lica, tražeći nešto dobro u njezinim očima. Bojao sam se onoga što bih mogao vidjeti. Posljednji put kad smo bili ovako zajedno, odmah su se dogodile vrlo loše stvari. *Rekla ti je da se skineš s nje i izišla kroz vrata.*

„Stvarno te volim.” Prošaptao sam te riječi, jedva čujno, samo nekoliko centimetara od njezina lica i gledao kako joj oči postaju blistave, a onda vlažne. Počela je plakati.

To baš i nije bila reakcija kojoj sam se ponadao. Izvukao sam se iz njezina tijela i osjetio vlažan potočić između nas. Ali Brynne me opet iznenadila. Umjesto da se udalji od mene, stisnula se uz moja prsa, držala se za mene i tiho jecala. Plakala je, ali nije pokušavala pobjeći od mene. Tražila je utjehu. Shvatio sam da nikad neću razumjeti ženski um.

„Reci mi da će sve biti u redu... čak i ako neće...” rekla je između jecaja.

„Bit će, dušo. Ja ću se pobrinuti za to.” Toliko sam žarko želio cigaretu da sam joj gotovo mogao osjetiti okus. Umjesto toga grlio sam Brynne i gladio je po kosi provlačeći prste kroz tu divnu svilenkastost dok nije prestala plakati.

„Zašto?” pitala je nakon nekog vremena.

„Što zašto?” Poljubio sam je u čelo.

„Zašto me voliš?” Glas joj je bio tih, ali pitanje se jasno čulo.

„Ne mogu promijeniti što osjećam niti znati *zašto*, Brynne. Znam samo da si moja djevojka i moram slušati svoje srce.” Još mi nije mogla reći isto. Znao sam da joj je stalo do mene, ali mislim da je više od svega bila uvjerenjena da ne zaslužuje ljubav. Davati i primati ljubav.

„Još ti nisam ispričala ostatak priče, Ethane.”

Bingo. „Čega se bojiš?” upitao sam. Ukočila mi se u rukama. „Reci mi što te plaši, dušo.”

„Da ćeš prestati.”

„Prestati te voljeti? Ne. Neću.”

„Ali kad saznaš sve? Ethane, ja sam u potpunom kaosu.“ Pogledala me očima koje su opet svjetlucale različitim bojama.

„Hmmm.“ Poljubio sam je u vrh nosa. „Već znam dovoljno i to nikako ne mijenja moje osjećaje. Ne možeš biti gora od mene. Zapovijedam ti da se prestaneš brinuti. I imaš pravo. Dolje si kaos i to je moje djelo.“ Uvukao sam joj ruku između nogu, gurnuo prste do njezina središta i osjetio što sam ostavio unutra. Špiljskom čovjeku u meni sviđala se ideja o svoj toj spermi koju sam ostavio u njoj, ali njoj vjerojatno nije. „Idemo se skupa okupati pa možemo pričati.“

Oči su joj se raširile od mog dodira, ali kimnula je glavom i rekla: „To zvuči dobro.“

Otkotrljao sam se s kreveta i otišao napuniti kadu vodom. Pratila me pogledom, gledajući mi leđa. Znao sam da gleda ožiljke. Znao sam i da će me uskoro pitati za njih. I morat ću s njom podijeliti svoju jebenu katastrofu od prošlosti. Nisam to želio. Pomisao da je uvlačim u taj jebeni kaos protivila se svakom mom instinktu, međutim, nikad više ne bih skrivao istinu od nje. To nije dolazilo u obzir s Brynne i naučio sam lekciju.

Ulio sam kupku za kupanje i podesio temperaturu. Podigao sam pogled kad je ušla u kupaonicu.

Gola i prekrasna hodala je prema meni i oduzela mi dah bez obzira na to što je previše smršavjela. Počeo sam misliti na iduću rundu pretpovijesne ševe, ali zatomio sam tu misao kako bi mi racionalni dio mozga mogao funkcionirati. Uistinu smo morali razgovarati o nekim stvarima, a seks bi se uvijek progurao na početak reda i zasjenio sve ostalo. *Pohlepni nitkove.*

Zato sam je primio za ruku, pomogao joj da sa mnom uđe u kadu i smjestio nas. Ja sam sjeo na jedan kraj kade i postavio je ispred sebe tako da se njezina skliska stražnjica primamljivo naslanjala na moju iznenada opet probuđenu kitu. Rekao sam kiti da začepi i da zamisli uličnu prodavačicu Muriel i njezine brkove poželi li više od Brynneine božanstvene guze. Upalilo je. Muriel je bila odvratna, a vjerojatno nije ni bila prava žena. Možda čak ni ljudsko biće. Zapravo sam siguran da je Muriel zapravo uhoda iz svemira poslana na Zemlju da prodaje novine i nauči ljudski jezik. I dalje sam žudio za svojim Djarumima. Za gomilom Djaruma.

Brynne je onjušila zrak. „Pušiš li ovdje?“

„Katkad.” *Moram prestati s tim.* „Ali morat ću prestati pušiti u stanu sad kad si ti ovdje sa mnom.”

„Ne smeta mi, Ethane. Sviđa mi se miris začina i klinčića i ne smeta mi, ali znam da ti šteti i to mi se ne sviđa.”

„Pokušavam prestati.” Klizio sam prstima uz njezinu ruku i onda ih spuštao niz dojku točno u razini vode. „Bolje će mi ići sad kad si ti tu. Bit ćeš mi poticaj, zar ne?”

Duboko je udahnula i kimnula. Tada je počela pričati.

„Nisam se više vratila u srednju školu. Bilo je još samo šest mjeseci do mature i odustala sam. Roditelji su bili šokirani promjenom u meni. Nije im trebalo dugo ni da saznaju za snimku. Prepirali su se što učiniti i imali su sasvim različita mišljenja. Mene nije bilo briga. U glavi sam bila na nekom posve drugom mjestu i bila sam jako, jako loše. Teško si je to priznati, ali istina je. Osjećajno sam bila uništena i nije bilo načina da pobjegnem od svojih demona.”

Poljubio sam je u potiljak i stisnuo malo jače. Znao sam sve o demonima i znao sam kakvi su zli guzičari. „Mogu li pitati zašto tvoji roditelji nisu podignuli optužnicu za napad protiv te trojice? Sumnjam da bi bilo teško postići da ih uhite. Ti si bila maloljetna, a oni odrasle osobe... i postojao je dokaz u obliku videosnimke.”

„Tata ih je želio vidjeti u zatvoru. Mama nije htjela publicitet. Tvrdila je da bi nam moj glas drolje samo vukao prezime kroz blato i poremetio društveni poredak stvari. Vjerojatno je imala pravo. Ali kažem ti,

nije me bilo briga što će se učiniti s tim u vezi. U glavi sam bila sasvim izgubljena.” „O, dušo.”

„A onda sam otkrila da sam trudna.”

Ukočio sam se na tu nepoželjnu vijest. *Jebeno prokletstvo...*

„To me gurnulo preko ruba. Nisam... nisam se mogla nositi s tim. Tata nije znao što da učinimo s mojom trudnoćom. Počeo je razgovarati sa senatorom. Mama mi je zakazala pobačaj i jednostavno nisam mogla podnijeti više od toga. Nisam htjela to dijete. Ali nisam htjela ni ubiti ono što je u meni. Samo se nisam željela podsjećati na taj događaj, a sve i svi su me podsjećali na njega. Da sam se osjećala bolje sama sa sobom, mogla sam pronaći neko rješenje, ali da sam se osjećala bolje sama sa sobom, nikad ne bih ni otišla na taj tulum i završila na biljarskom stolu.”

„Žao mi je...” Govorio sam nježno ali čvrsto jer sam želio da doista shvati što osjećam. „Slušaj, dušo, ne možeš sebe kriviti za ono što ti se dogodilo.” Sasvim sam se približio njezinu uhu. „Bila si žrtva zločina i strašno su se ponijeli prema tebi. To nije tvoja krivnja, Brynne. Nadam se da to sad znaš.” Trljao sam je po rukama gore-dolje, polijevajući joj kožu toplom vodom.

Smjestila se više uz moje tijelo i duboko udahнула. „Mislím da sad znam, barem većim dijelom. Pomogla mi je dr. Roswell, a pomoglo je i što sam našla svoje mjesto pod suncem. Ali onda sam bila gotova. Gotova sa životom. Nisam vidjela drugi put za sebe.”

Napustila me sva toplina od prije i pripremio sam se na ono što je slijedilo. Poput prometne nesreće u koju ne možete prestati zuriti, morao sam znati što joj se dogodilo, ali istodobno nisam želio znati. Nisam s njom želio počí na njezino tamno mjesto.

Pomaknula se i prstima kružila vodom te ponovno počela govoriti. „Níkad se nisam osjećala smireno kao tog dana. Ustala sam i znala sam što ću učiniti. Čekala sam da tata ode na posao. Bilo mi je žao što ću to učiniti u njegovoj kući, ali znala sam da mi mama níkad ne bi oprostila da to učinim kod nje. Napisala sam im oprostajna pisma i stavila ih na svoj krevet. Zatim sam popila šaku tableta za spavanje koje sam ukrala iz mamine zalihe, ušla u kadu i izrezala si zapešće.”

„Ne.” Srce mi se stegnulo i mogao sam je samo čvrsto držati, osjećati njezino toplo tijelo i biti zahvalan što je sa mnom. Bilo je pravo otriježnjenje zamisliti Brynne u točki u kojoj si je tako mlada odlučila oduzeti život jer je osjećala da nema drugih mogućnosti. Znao sam što osjećam prema njoj, ali ovo me prokleta uplašilo.

„Ali i to sam loše izvela. Postala sam pospana i nisam zarezala dovoljno duboko da iskrvarim, barem su mi poslije tako objasnili. Tablete koje sam popila bile su mnogo veća opasnost. Tata me na vrijeme pronašao. Došao je kući u stanci za ručak provjeriti kako sam. Rekao je da je cijelo jutro imao neki čudan osjećaj i zato je došao kući. Spasio me.” Brynne se malo stresla i okrenula glavu naslanjajući obraz na moja prsa.

Hvala ti, Tom Bennett. „Tako mi je drago da si to loše izvela”, šapnuo sam. „Moja djevojka ne može u svemu biti briljantna.” Pokušao sam malo popraviti ozračje, ali ovo nije bio razgovor za promjenu tema. Imao sam ulogu slušatelja pa sam je zato opet

poljubio u kosu i stavio joj ruku na srce. „Kad budem razgovarao s tvojim ocem, zahvalit ću mu na tome”, šapnuo sam.

„Probudila sam se u psihijatrijskoj klinici. Prvo što mi je majka rekla bilo je da sam pobacila te da sam učinila nešto vrlo glupo i sebično te da su me liječnici morali staviti pod nadzor zbog opasnosti da ću ponovno pokušati samoubojstvo. Nije se dobro nosila sa svime. Znam da sam je osramotila. I sad kad sam starija mogu samo zamisliti što sam priuštila svojim roditeljima, ali čini se da se ona uopće nije htjela suočiti s tim što sam učinila. Mama je stalno ponavljala kako je pravi blagoslov što je pitanje trudnoće riješeno, kao da joj je to bila najveća briga. Naš odnos nije jednostavan. Ona ne odobrava gotovo ništa što ja učinim.”

Brynne je opet dahnula na moja prsa. Nastavio sam je dodirivati da uvjerim samoga sebe da je doista ovdje. Moja mi je djevojka govorila svoje najdublje tajne, u vrućoj kadi, gola u mojim rukama poslije fantastične ševe. Nisam se imao na što požaliti. Pa, možda na nekoliko stvari, ali neću joj to reći. Nastavio sam je polijevati toplom vodom po rukama i grudima i razmišljao koliko mi se nije sviđala njezina majka. Koja bi majka rekla takvo što kćeri nakon njezina pokušaja samoubojstva?

„Kad je sve bilo gotovo, roditelji su me poslali na lijepo mjesto u pustinji Novog Meksika. Trebalo je vremena, ali bilo mi je bolje i naposljetku sam se naučila nositi sa svojom prošlošću. Ne savršeno, ali uspjela sam dobro napredovati, pretpostavljam. Otkrila sam da me zanima umjetnost i odrasla.”

Brynne je opet zastala s pričom, kao da procjenjuje kako prihvaćam novosti i jesam li sada šokiran ili užasnut njome. Previše se brinula. Podignuo sam njezino zapešće s ožiljcima i poljubio ga iznad zupčastih tragova. Male bijele crte koje su poluprozirnim sjajem nagrđivale inače savršenu kožu, a ispod njih su se nazirale plave vene. Zbog svega što je pretrpjela,

pomisao na to da je zarezala tu kožu činila me jako tužnim.

Iznenada mi je nešto sinulo - Brynne je pokušala samoubojstvo otprilike u isto vrijeme kad sam ja bio u afganistanskom zatvoru gdje su me zamalo...

Ispreplela je prste s mojima i izvukla me iz mojih misli podižući naše ruke do usta i držeći ih ondje svojim usnama. Sada je Brynne ljubila

moju ruku. Osjetio sam kako mi toplina preplavljuje cijelo tijelo i pokušao sam zadržati ljepotu osjećaja dok je trajao jer sam zbog njezine geste bio previše uzbuđen da bih išta rekao.

„Nisam znala da je tata otišao senatoru Oakleyju i ucijenio ga. Bio je bijesan jer me zamalo izgubio i za sve je okrivio Lancea Oakleyja. Tata je htio podnijeti tužbu, ali bilo mu je jasno da nisam u stanju podnijeti suđenje i da vjerojatno nikad ni neću biti. A i moja mu je majka govorila da ostavi sve i da mi dopusti da se zaliječim u miru uvjerilo ga je da odustane od ideje o formalnom progonu. No tata je i dalje želio neki oblik odmazde. Senator Oakley samo je htio da sve ružno nestane iz njegove političke karijere pa je prisilio sina da se prijavi u vojsku pa je najveći problem riješio odlaskom Lancea u Irak. A kad mi je bilo dovoljno dobro da odem iz Novog Meksika i pođem na fakultet, sredio je da me prime na Londonsko sveučilište. Odlučili smo se za London uglavnom zato što je bio daleko od kuće, a i umjetnost je ovdje. Znala sam jezik i teta Marie je već živjela ovdje pa nisam bila posve sama u stranoj zemlji bez barem *neke* obitelji.

„Dakle, senator je sve ove godine točno znao gdje si?” Situacija je bila loša, bila je mnogo gora nego što sam mislio, a opasnost za Brynne mogla je biti golema.

„Taj dio nisam uopće znala do prošlog tjedna”, šapnula je. „Mislila sam da sam primljena svojom zaslugom.”

„Mogu shvatiti zašto bi ti to smetalo, ali poslijediplomski studij zaradila si vlastitom zaslugom, kao uzorna na svojem polju. Vidio sam te na poslu i znam da si izvrsna u onome što radiš.” Zadirkirao sam je tonom glasa i poljubio je u čeljust. „Moj neodoljivi anorak, profesorica Bennett.”

„Anorak?” smijala se. „Kakva je to luda britanska riječ?”

„A da, mislim da ih vi Jenkiji nazivate štreberi ili *geekovi*. To si ti. Moj umjetnički anorak kojeg obožavam.” Okrenuo sam joj glavu prema svojoj i usne su nam se srele u još jednom poljupcu. Znao sam da smo se oboje prisjetili našeg smiješnog razgovora onog jutra u automobilu o profesorici koja kažnjava učenika zbog lošeg ponašanja. Ona bi bila profesorica, a ja učenik koji se loše ponaša.

„Lud si”, rekla mi je.

„Lud za tobom”, rekao sam, malo je stisnuvši. „Ali zbilja, senator Oakley dugovao ti je mnogo više od onoga što je učinio, premda mi

nije drago čuti da zna točno gdje si i što radiš svakog dana.”

„Znam. I to me pomalo plaši. Tata mi je rekao da je Eric Montrose umro u čudnoj tučnjavi u kafiću dok je Lance bio kod kuće na dopustu iz vojske. On je... on je bio jedan od njih... na snimku, ali poslije one noći nikad više nisam vidjela nikoga od njih. Čak ni Lancea Oakleyja.”

Smetao mi je zvuk njezina glasa, a isto je činila i pomisao na to da se prisjećala onoga što je prošla zbog tih degenerika. Uistinu sam bio sretan što je jedan od njih mrtav. Taj mi dio nije uopće smetao. Samo sam se molio da njegova smrt nema nikakve veze s tim snimkom i sigurnosnom provjerom senatora Oakleyja.

Pustio sam vodu da otječe iz kade i pomogao joj da iziđe. „Neću dopustiti da ti se išta dogodi i ne moraš se bojati. To je moja briga.” Nasmiješio sam se i počeo joj brisati noge ručnikom. „Sutra ću razgovarati s tvojim tatom i saznati sve što mogu o senatoru Oakleyju.” Obrisao sam joj ruke, leđa i grudi, razmišljajući da bih se doista mogao naviknuti na to. „Pusti mene da brinem o senatoru. Raspitat ću se i vidjeti kakve ću informacije dobiti. Nitko se neće približiti mojoj djevojci ako najprije ne prođe preko mene.”

Nasmiješila se i dala mi lijep poljubac lagano zagrizavši moju donju usnu. Jedva sam se suzdržao da je ne prostrem na površinu pokraj umivaonika i opet je ne uzmem.

Brynneina je koža imala prirodan zlatni sjaj, ali sad je bila pomalo ružičasta od vruće vode i tako lijepa da ju je bilo teško gledati i ostati neutralan. *Ne misli na to.* Ignorirao sam nagon i nastavio joj brisati zamamne obline koje su nesumnjivo izgubile nešto od svoje punoće, ali i dalje su bile prekrasne i potpuno *moje*. Dražesno je stajala ispred mene kao da na nju uopće ne djeluju naša bliska gola tijela. Zapitao sam se kako joj je to uspijevalo. E pa, mislim da sam znao. Bila je model i pozirala je gola pa se naviknula na to. *Ne misli ni na to.*

Nisam se mogao sjetiti da sam ikad bio pod tolikim utjecajem svoje kite kao što je to bilo s njom. Možda kad sam tek počinjao, ali nikad me nije obuzelo ništa takvog intenziteta. Jebanje Brynne bilo mi je jednako potrebno kao hrana i krov nad glavom.

Svima trebaju osnovne stvari, Brynne. Hrana, voda... krevet.

U meni je budila osjećaje za koje nisam ni znao da postoje sve do večeri kad je ušetala u Galeriju

Andersen pričajući budalaštine o meni i mojoj pouzdanoj ruci.

Istrgnula mi je ručnik iz ruke sa zločestim seksi osmijehom i omotala onu veličanstvenu golotinju u mek mliječnobijeli pamuk. *Prava šteta.* Otišla je u spavaću sobu i čuo sam otvaranje i zatvaranje ladica. Sviđao mi se zvuk nje u sobi, kako hoda naokolo i sprema se za krevet. Povukao sam ručnik za sebe i počeo se brisati, neizmjereno zahvalan što ću večeras spavati držeći ju u rukama.

Poglavlje 6

Otvorio sam oči u mraku, osjetio Brynnein miris pod nosom i nasmiješio se kad sam shvatio gdje smo. *S tobom je u tvom krevetu.* Nisam se ni pomaknuo da joj ne bih poremetio san. Tijelom je bila okrenuta prema meni, ali glava joj je bila okrenuta prema dolje, s rukom obavijenom oko nje. Sretan i zadovoljan prvi put poslije mnogo dana nekoliko sam minuta samo promatrao kako diše. Želio sam je dodirnuti, ali pustio sam je da spava. Bio joj je potreban san.

Potreba. Toliko je potrebe sad u meni. Potrebe koje je samo Brynne mogla zadovoljiti i to me plašilo. Prije samo mjesec dana nisam mogao ni zamisliti da tako nešto osjećam prema nekoj ženi, a sad nisam mogao zamisliti da je nema u mom životu. Bojao sam se da me vrijeme naše razdvojenosti zauvijek promijenilo.

Duboko sam udahnuo i zadržao dah. Plahte su od prije pomalo vonjale na seks, ali uglavnom me opijao njezin svjež, cvjetni miris. Opijao me sad jednako kao što me opio one večeri kad smo se upoznali. Tako je dobro mirisala da je nisam želio ostaviti samu u krevetu, ali ipak sam se pažljivo ustao te odjenuo trenirku i majicu.

Uputio sam se kroz glavnu sobu pa niz hodnik do svog ureda, a vrata spavaće sobe ostavio sam odškrinutima za slučaj da se Brynne probudi iz ružnog sna. Stvarno mi je trebala cigareta i stvarno sam morao razgovarati s njezinim ocem.

„Tom Bennett.” Odrješit američki naglasak s druge strane veze podsjetio me koliko je Brynne daleko od svoje obitelji, premda moram priznati da mi se sviđalo što je London smatrala novim domom.

„Ethan je.” Duboko sam povukao dim cigarete.

Trenutak tišine, a onda paljba pitanja. Je li Brynne dobro? Što se dogodilo? Gdje je ona?”

„Ništa se nije dogodilo, Tom. Spava i savršeno je sigurna.” Opet sam uvukao dim.

„Ti si s njom? Čekaj malo. Je li u tvom stanu?” Tišina je postajala sve težom i zlokobnijom dok je Tom Bennett razmišljao što sam to radio s njegovom kćeri. „Znači, vas dvoje ste riješili stvari. Čuj, žao mi je zbog onog poziva...”

„Žao ti je?“ prekinuo sam ga. „I da, Brynne je trenutačno sa mnom i planiram da bude *jako* blizu, Tom.“ Ugasio sam Djarum i odlučio da ipak neću zapaliti novi dok ne obavim ovaj razgovor. „Samo da znaš, neću se ni ispričavati za to što sam s njom. Ti si sve počeo. Ja sam samo običan tip koji se zaljubio u prekrasnu, divnu djevojku. Tu se ne može ništa, je li tako?“

Tom je ispustio zvuk koji mi je zvučao kao frustracija. Morao sam mu odati priznanje što nije eksplodirao, ali možda je to još bilo u njemu. „Slušaj, Ethane... samo želim da bude sigurna. Brynne sama odlučuje s kim želi hodati. Ja samo želim da oni nitkovi budu što dalje od nje. Da je ne podsjećaju na sva loša sranja. Ne možeš ni zamisliti koliko je propatila. Gotovo ju je uništilo.“

„Znam. Sinoć mi je sve ispričala. I ja tebi imam moram reći nekoliko stvari.“

„Samo naprijed“, rekao je Tom nestrpljivo.

„Prvo ti želim zahvaliti što si poslušao zlu slutnju i došao onog dana kući na ručak provjeriti kako je ona. I drugo, želim te nešto pitati.“ Zastao sam radi većeg dojma. „Koji ti je kurac bio da mi nisi rekao što se doista dogodilo tvojoj kćeri? Znanje je moć, Tom. Kako je mogu zaštititi kad ne znam što su joj učinili? Ono što mi je Brynne opisala nije bila neka indiskretna snimka seksa, kao što si ti dao naslutiti, nego kazneno djelo napada i zlostavljanja sedamnaestogodišnje djevojke od strane trojice zakonski odraslih muškaraca.“

„Znam to“, rekao je potištenim glasom. „Nisam želio iznevjeriti njezino povjerenje i otkriti detalje tebi ili bilo kome drugome. Ona odlučuje kome će ispričati tu priču.“

Jebeš to. Zapalio sam drugi Djarum. „Izostavio si dio o tome da joj je senator sredio stipendiju na Londonskom sveučilištu. On točno zna gdje je ona i to već godinama.“

„Jasno mi je to i, ponavljam, samo sam želio da bude što dalje od tih ljudi!“ procijedio je kroz zube. „Znam da je ta situacija potencijalna katastrofa i da je moja kći u najgorem mogućem položaju! Vidiš li sad zašto te trebam? Cijela bi stvar pala u zaborav da se nije dogodila ona avionska nesreća. Tko je mogao zamisliti da će Oakley prolaziti provjeru za idućeg potpredsjednika!“

Glasno sam uzdahnuo. „Radim na njemu i zasad još nisam našao nikakvu prljavštinu. Znam da mu je sin problematičan, ali crna knjiga senatora Oakleyja je čista i uredna.”

„E pa, ja mu ne vjerujem. A sad je jedan od tih jebelih degenerika izvan slike! Ova je priča upravo ono što senator želi da nestane, a moja se kći nalazi u sredini te gomile govana! To je neprihvatljivo!”

„Imaš pravo i sve ih gledam, vjeruj mi. Imam neke kontakte u SP-u koji provjeravaju sinovljevi vojni spis. Ako ima ičega, saznat ću to. Pitanje za tebe. Brynne mi je rekla da je ona jedina osoba čiji se identitet mogao utvrditi na snimci. Rekla mi je da su drugi bili izvan kadra, a preko njihovih glasova snimljena je glazba...”

„Ja sam... vidio sam. Vidio sam što su učinili mojoj djevojčici...”
Čovjek je zvučao slomljeno.

Sklopio sam oči i natjerao slike da nestanu. Nisam se mogao zamisliti u njegovoj koži, da sam vidio taj užas i da nisam pokušao ubiti one koji su joj naudili. Za mene je Tom Bennett zasluživao pohvale jer nije bio ubojica.

Pročistio sam grlo da bih mogao progovoriti. „Ima još nešto što bi trebao znati o meni.” „Što to?”

„Ona je sad moja odgovornost. Ja povlačim konce i ja ću stupiti u kontakt s Oakleyjevim ljudima kad i ako za to dođe vrijeme. Brynne je odrasla osoba i mi smo zajedno. I ako te brinu motivi zbog kojih ti ovo govorim, ne moraš se brinuti. Volim je, Tom. Učinit ću što god treba da bude sigurna i sretna.” Povukao sam posljednji dim cigarete i pustio da se riječi slegnu.

Uzdahnuo je prije odgovora. „Na to moram reći dvije stvari. Kao klijent koji te treba, bezrezervno se slažem. Znam da si pravi čovjek za posao. Ako itko može izvući Brynne iz ovog nereda, onda si to ti.”

Zastao je i mogao sam pogoditi što slijedi.

„Ali kao otac koji voli svoju kćer - a to doista ne možeš shvatiti dok ne doživiš - ako je povrijediš i slomiš joj srce, pronaći ću te, Blackstone, i zaboravit ću da smo ikad bili prijatelji.”

Nasmijao sam se u fotelji, zadovoljan što je ovaj razgovor obavljen. „Pošteno, Tom Bennett. Mogu živjeti pod tim uvjetima.”

Razgovarali smo još neko vrijeme i saznao sam cijelu priču o Oakleyjima iz San Francisca. Dogovorili smo se da ćemo se uskoro opet čuti, da ga držim u tijeku sa situacijom, i završili poziv.

Još sam kratko ostao za svojim stolom, napisao neke bilješke i poslao nekoliko mejlova, a zatim isključio laptop. Kad sam ugasio svjetla, Simba je počeo divlje mahati perajama u akvariju koji je sjao iza mog stola. Vratio sam se i ubacio mu poslasticu prije nego što sam izašao na balkon i sjeo.

Kad sam prošao kraj spavaće sobe nisam čuo ništa osim tišine. Želio sam da Brynne dobro spava. Neće više biti noćnih mora za moju djevojku. Već je prošla dovoljno za cijeli život.

Večeras je nebo bilo posuto milijunima zvijezda. Nisu često bile tako blistave i shvatio sam da već dugo nisam sjedio vani na balkonu. Zapalio sam novu cigaretu. No ova je bila potrošna. Ako sam pušio vani, nitko nije morao znati za to. Ionako ne bih smio pušiti u stanu kad je Brynne tu.

Prekrižio sam noge na otomanu i naslonio se na ležaljku. Pustio sam mozak da odluta u misli o današnjem danu i svemu što se dogodilo. Razmišljao sam o Brynneinoj tragičnoj priči i kako su se stvari sad promijenile. Za oboje. Da... naša su mračna razdoblja bila poput paralelnog svemira. Ona je imala sedamnaest, a ja dvadeset i pet. Oboje u jako lošoj fazi. Osjećao sam se povezaniji s njom nego ikad prije, sjedeći ovdje na balkonu sam i uvlačeći začinjeni duhan u pluća.

Prije sam pušio Dunhill. To mi je bila omiljena marka i vrhunski proizvod. Volim kvalitetne stvari pa to nije iznenađenje. Ali sve se promijenilo poslije Afganistana. Mnogo se toga promijenilo poslije tog mjesta. Uvlačio sam nikotin za kojim je žudjelo moje tijelo i gledao mnoštvo blistavih zvijezda iznad glave.

... Svaki je čuvar pušio duhan s klinčićima. Svakom do zadnjeg od onih jebenih pobunjenika s usana je dok su obavljali svoje zadatke premlaćivanja i jebanja u mozak visio jedan takav krasan, nesavršeni smotuljak. A miris? Poput čiste ambrozije. Prvih dana zarobljeništva sanjao sam u dimu. Sanjao sam slatki miris klinčića pomiješan s duhanom sve dok nisam bio siguran da ću umrijeti prije nego što ga okusim. Batine i ispitivanja počeli su kasnije. Mislim da isprva nisu ni znali koga su uhvatili. Ali sve u svoje vrijeme pa su naposljetku shvatili. Afganistanci su me htjeli iskoristiti u pregovorima za puštanje svojih. Toliko sam uspio zaključiti iz njihova gotovo nesvjesnog blebetanja. No to je bilo potpuno izvan moje kontrole.

Politika vlade je da nema pregovora s teroristima pa sam znao da će se razočarati. I znao sam da će frustracije iskaliti na meni. Što su i učinili. Često sam se pitao jesu li znali da sam na početku bio vrh blizu toga da me slome. Osjećao sam strašnu krivnju jer sam znao istinu i veliko olakšanje što nikad nisam morao odabrati, ali bilo je ispitivanja (ako ih se može tako nazvati) na kojima bih sigurno propjevao kao kanarinac da su mi ponudili jedan onaj predivni, privlačni ručno smotani zamotuljak s klinčićima. To je bila prva stvar koju sam zatražio kad sam izašao iz one hrpe kamenja. Američki marinac koji je prvi došao do mene rekao je da sam u šoku. Bio sam... i nisam bio, pretpostavljam. Mislim da je on bio u šoku što je netko uspio živ izići iz onoga što je ostalo od moje tamnice nakon što su je do temelja razrušili bombama (na čemu sam mu lijepo zahvalio). Ali zapravo sam bio u šoku jer sam u tom trenutku znao da mi se sudbina promijenila. Napokon sam naišao na sreću. Ili je sreća napokon naišla na mene. Ethan Blackstone bio je pravi pravcati srećković...

Sjenka je skrila slabo svjetlo iza mene i privukla mi pozornost. Okrenuo sam glavu. Srce mi je poskočilo u grudima kad sam ugledao Brynne kako stoji s druge strane kliznih vrata i gleda me. Trenutak ili dva zurili smo jedno u drugo, a onda je odgurnula vrata i izišla na balkon.

„Budna si”, rekao sam.

„A ti pušiš vani”, rekla je ona.

Stavio sam cigaretu u pepeljaru i raširio ruke za nju. „Uhvatila si me.”

Došla je ravno do mene, izgledajući dekadentno razbarušeno od spavanja, u svijetloplavoj majici i mojim svilenim boksericama. *I ničim ispod njih.* Povukao sam je prema sebi i blago mi se nasmiješila savijajući svoje duge noge oko mene, opkoračila me i rukama mi uhvatila lice.

„Nadrapao si, Blackstone.” Oči su joj se neznatno pomicale pokušavajući me pročitati. Znao sam da to radi i uistinu sam poželio da mogu znati što misli. Oduševljavala me sama činjenica da mi je dopuzala u krilo i držala mi lice, ali još mi je bilo draže vidjeti je opuštenu i sretnu pošto se probudila usred noći.

„Mmmmm, znam kako me možeš kazniti ako želiš”, rekao sam joj.

Priljubila se uz mene i ovio sam ruke oko nje. „O čemu si razmišljao? Izgledao si jako zamišljeno, skriveći tu u mraku s cigaretom.”

Govorio sam joj u kosu i rukom joj prelazio gore-dolje po leđima. „Razmišljao sam o... sreći. Kad si srećković. Kad imaš sreće.” To je bila istina i razlog zašto sam i dalje disao iako taj dio još nisam mogao podijeliti s njom. Želio sam, ali nisam znao kako uopće početi to putovanje s Brynne. Nije joj trebalo još bolnog sranja dodanog na hrpu koju je već nosila na leđima.

„I imaš li je? Sreće?”

„Prije nisam. Ali onda mi se sreća jednog dana promijenila nabolje. Prihvatio sam taj dar i počeo kartati.”

Nježno mi je prstima prelazila po prsima, vjerojatno nesvjesna kako je djelovala na mene.

„Osvojio si mnogo turnira. Tata mi je rekao da te tako upoznao.”

Kimnuo sam uz njezinu glavu, s usnama još na njezinoj kosi. Jako mi se svidio tvoj tata kad smo se upoznali. Još mi se sviđa. Razgovarali smo večeras.”

Ruka joj je za trenutak zastala na mojim prsima, ali onda je nastavila nježnim trljanjem. „I, kako je prošlo?”

„Prošlo je kako sam i očekivao. Obojica smo rekli što smo trebali i raspravili važne stvari. Zna za nas. Rekao sam mu. Želi isto što i ja - da budeš sigurna i sretna.”

„Osjećam se sigurno s tobom... uvijek je i bilo tako. I znam da te tata jako cijeni. Ispričao mi je kako te morao nagovarati da prihvatiš posao.” Proizvela je neki zvuk uz mene, njezina usta točno iznad mog prsnog mišića. Ugodan zvuk; nježan i lijep, takav da mi se od njega odmah dignuo. „Samo bih voljela da mi je rekao što se događa s tobom” Zastala je, a onda čeznutljivo šapnula: „Moram znati što se događa, Ethane. Ne smijem nikad više biti neupućena žrtva. Tajne će me uništiti... sad se jednostavno ne mogu nositi s njima. Uvijek ću morati sve znati. Opet se probuditi onako i naći se na onom stolu, ne znajući tko ili što... ne mogu...”

„Ššššš... znam.” Zaustavio sam je prije nego što se previše uznemiri. „Sad mi je to jasno.”

Uhvatio sam joj lice rukama. Želio sam joj vidjeti oči kad joj kažem iduću stvar. Bila je nevjerojatno lijepa dok me gledala pod

zvjezdanim nebom naslonjena na moja prsa. Njezinim je usnama trebao poljubac i želio sam opet biti u njoj, ali sam se umjesto toga natjerao da progovorim. „Žao mi je što sam imao tajne. Jasno mi je zašto ti treba otvorenost. Razumijem to i obećavam da ću ti odsad sve govoriti, čak i ako mislim da ti se nešto neće svidjeti. I znam da ti je sinoć bilo teško ispričati mi svoju priču, ali želim da znaš da sam prokleta ponosan na tebe. Tako si jaka.....i divna... i briljantna, Brynne Bennett. Moja lijepa Amerikanko.” Palcem sam joj prešao po usnama.

Nasmiješila mi se podignuvši jednu stranu usana. „Hvala ti”, rekla je tiho.

„A znaš što je najbolji dio?” upitao sam.

„Reci.”

„Ovdje si sa mnom. Točno ovdje, gdje mogu učiniti ovo.” Uvukao sam joj ruku pod majicu i uhvatio je za dojku, sasvim meku, koja mi je ispunila šaku svojom blagom težinom. Nasmiješio sam joj se. Onom vrstom osmijeha koju mogu osjetiti na svom licu i koji više-manje pokazujem samo njoj i vrlo malom broju drugih ljudi.

„Ovdje sam”, rekla je. „Drago mi je što sam ovdje s tobom, Ethane. Ti si prva osoba s kojom sam... zaboravila.” Glas joj je postajao tiši, ali nekako neobično jasniji. „Ne znam zašto s tobom djeluje, ali djeluje. Nisam... dugo nisam bila sposobna... za intimnost. A i kad bih pokušala... bilo je... bilo je jako teško.”

„Nije više važno, dušo” prekinuo sam je. Mrzio sam samu pomisao na Brynne s nekim drugim; da ju je drugi muškarac vidio голу, dirao je, doveo do orgazma. Te su me slike izluđivale od ljubomore, ali ono što je upravo rekla istodobno me činilo nevjerojatno sretnim. Bio sam prva osoba s kojom je zaboravila. *Jebeno odlično!* I pobrinut ću se da budem posljednja osoba koje će se sjećati.

„Sad te imam i držim te i ne želim te nikad pustiti.”

Počela je prestati, a oči su joj se raširile kad sam joj dlanom uhvatio drugu dojku i pronašao tvrdnu nabreklu bradavicu. Imala je osjetljive bradavice i obožavao sam se gostiti njima. I činiti da me želi. Da budem iskren, to je bio pravi motiv. Učiniti da Brynne želi *mene* postala mi je opsesija.

Maknuo sam joj kosu ustranu i usnama krenuo na vrat. Volio sam okus njezine kože i kako je reagirala kad bih je dodirnuo. Među

nama je bilo kemije i znao sam to od samog početka. Sad se izvijala prema mojim prsima gurajući mi dojku dublje u šaku. Povukao sam joj bradavicu i sladio se zvukom koji je ispuštala kad bih to učinio. Znao sam kamo to vodi ili kamo sam želio da vodi. *Da se mičem u njoj, vodim je do vrhunca, da dobije onaj mek, prekrasan pogled u očima poslije orgazma.* Živio sam za taj pogled u njezinim očima. Taj me pogled tjerao na ponašanje na kakvo s nijednom ženom prije nisam ni pomišljao.

Počela je kružiti bokovima u mom krilu. Vrtjela ih je po mojoj uzbuđenoj kiti ispod tanke tkanine trenirke pa sam počeo zamišljati razne zločeste stvari koje bih mogao probati. A čovječe, kako sam samo želio probati zločeste stvari s njom.

Provukao sam ruku kroz nogavicu mojih svilenih bokserica na njoj i pošao ravno do njezina procjepa.

Nesmetan pristup. I bila je tako jebeno mokra za mene da sam mogao samo nastaviti. Pustila je glas kad sam joj dodirnuo picu i počeo kružiti po nabreklom klitorisu koji je želio moju kitu na sebi. Željela me. Postigao sam da me želi na seksualan način. Ako je to bilo najbolje što sam sad mogao s njom, onda ću uzeti što mogu. No želio sam više od svoje Brynne. Mnogo više.

Odmaknuo sam usta s njezina vrata i ruku s njezine pice pa je podignuo s krila da stane ispred mene. Ostao sam na ležaljci i letio pogledom po njoj. „Skinu se za mene.”

Malo se zaljuljala na nogama, gledajući prema dolje u mene, nečitljiva izraza lica. Nisam znao što će učiniti s mojom zapovijedi, ali nije me bilo briga. Uskoro ću saznati, a uzbuđenje tog izazova ukrotilo me do tvrdoće željeza.

„Ali vani smo...” Okrenula se pogledati s balkona i onda opet prema meni.

„Skinu se i popni natrag na mene.”

Počela je teško disati, a ja ni dalje nisam znao što će učiniti, ali svejedno sam joj rekao. Brynne je voljela kad sam bio otvoren.

„Nitko nas ne vidi. Želim se ševiti upravo ovdje, upravo sad, pod zvijezdama”, rekao sam.

Gledala me onim svojim očima čija se boja ne može odrediti i podignula ruke do ruba majice. Zgrabila ju je i skinula preko glave u sekundi, ali ju je onda još jedan trenutak držala u ruci prije nego što

ju je pustila da padne na pod balkona. To odgađanje, taj pogled koji mi je uputila bio je čistokrvni, nerazvodnjeni seks. Moja je djevojka znala igrati tu igru. A imala je i najbolje sise na svijetu.

Zatim je posegnula za strukom kratkih hlača. Gurnula je palčeve ispod rastezljivog ruba. Usta su mi se počela puniti slinom kad su krenule prema dolje. Elegantno se presavila i iskoračila iz mojih svilenih bokserica. Stajala je ispred mene posve gola, malo raširenih nogu, kose jako razbarušene od spavanja, čekajući da joj kažem što dalje.

„Bože, pogledaj se. Ne možeš mi reći ništa što bi promijenilo ono što osjećam prema tebi ili zbog čega bih te manje želio.” Kita mi je pulsirala u ritmu mog srca, umirući za tim da je napumpa. „Vjeruj mi”, rekao sam joj, a u tonu moga glasa bilo je oštine.

Njezin je pogled otkrivao da su joj moje riječi donijele Olakšanje. Brynne su još uvijek mučile sumnje da će njezina prošlost promijeniti što osjećam. *Moram poraditi na tome da joj pokažem da mi je to nevažno.* „Dođi ovamo, ljepoto.”

Prišla mi je i opet mi se popela u krilo, savinuvši noge i smjestivši se točno iznad moje kite tako da su nam tijela bila razdvojena samo slojem mekog pamuka. Najprije sam krenuo na njezine sise, uhvatio ih svojim šakama i stisnuo. Lijepo su mi ispunile ruke, ne prelijevajući se iz njih nego me nježno podsjećajući da će jedan drugi dio njezina tijela ubrzo postati moj. *Savršenstvo.*

Izvila se unatrag kad sam joj zagrizao bradavicu. Ne prejako nego dovoljno da je malo štipnem i da čujem veličanstveno stenjanje kad je umirim jezikom. Zapitao sam se kako bi reagirala na stezaljke. Kladim se da bih je doveo do orgazma. Zapravo, znao sam da bih to mogao. I bilo bi je veličanstveno gledati. Krenuo sam i na drugu dojku i osjetio kako se ukružuje, izvijajući se unatrag u mojim rukama, sva raširena i topla... i čudesna.

Morao sam ući u nju. Osjetiti Brynnein orgazam oko mojih prstiju, jezika ili kite bio je neopisiv osjećaj o kojem sam postao ovisan. Spustio sam joj ruku niz leđa klizeći preko stražnjice, pomičući se sve niže i ispod kako bih odostraga došao do njezina vlažnog otvora. Zavapila je tihim glasom kad sam joj prstima dodirnuo picu i zastenjala kad su ušli duboko u njezinu mokru vrućinu.

„Moja si...” rekao sam joj šaptom, udaljen samo nekoliko centimetara od njezina lica. „Ova pička je moja. Sve vrijeme... bez obzira jesu li tu moji prsti... ili moj jezik... ili moj kurac.”

Pogledala me raširenih očiju dok sam prstima nastavljao kopati. Otvorio sam joj usne i uronio jezik najdublje što sam mogao istodobno s onim što su joj moji prsti radili između bedara. Ta su se prekrasna bedra raširila iznad moga krila jer sam joj ja tako rekao.

Bio sam tako napaljen da sam sigurno bio pregrub, ali kao da se nisam mogao obuzdati. Nije se bunila, a da jest, prestao bih. Svaki odgovor, svaki zvuk i uzdah, svako trljanje po mom kurcu govorili su mi da ju je to zapravo palilo. Brynne se sviđala moja dominacija kad smo se ševili, a meni se sviđalo da bude točno ovakva kakva je i bila.

To je bilo nešto što sam morao činiti, držati je ovako, s rukom iza njezine stražnjice, tjerajući je sve bliže uz moje tijelo. Želio sam da shvati da je ne mogu opet pustiti. Neću je pustiti.

I prije mi je tijekom seksa trebala kontrola, ali ne ovako. Brynne je na mene djelovala na način koji nisam mogao shvatiti. Nikad se prije nisam tako osjećao. *Samo s njom.*

Kukovima sam trznuo uvis. Shvatila je na što ciljам i zadržala se u zraku dovoljno dugo da je pustim i povučem svoju trenirku. Nije bio baš najjednostavniji potez, ali bio je potreban želim li ući u nju, a ona se činila zagrijanom za moj plan. Držao sam kurac uspravno i rekao joj grubim glasom: „Evo ga. I dobro me izjebi.”

Možda sam čak pustio jednu ili dvije suze kad je kliznula na mene i počela se micati. Znam da sam to htio. Osjetio sam kako mi se oči pune suzama već na prvi dodir njezine pičke koja je okružila moj kurac skliskom i sočnom toplinom te tijekom divlje vožnje dok se propinjala i ševila me do iznemoglosti. I onda opet kad sam svoje sjeme izbacio u nju. Uspio sam iz nje izvući još jedan orgazam palcem joj trljajući najosjetljiviju točku i trenutak kasnije uživao sam u svakom jecaju i zvuku koji je ispustila dosegnuvši vrhunac. Svršila je jako i opustila se na mene. No najbolje je bilo moje ime na njezinim usnama dok je svršavala. *Ethane...*

Kad se srušila na mene, kita mi se još uvijek grčila, duboko ukopana u njoj, potresana pulsiranjem dok su se njezini unutarnji

mišići stezali i otpuštali. Bio sam siguran da bih mogao zauvijek ostati u njoj.

Držao sam nas skupa, nikad nisam želio razdvojiti naša tijela. Ostali smo još neko vrijeme vani na balkonu. Držao sam je uz svoje tijelo i vrhovima prstiju trljao po kralješnici. Zagnjurila mi je glavu u vrat i prsa i bila je jako meka i topla premda je bila noć i bili smo na otvorenom, a ona je bila posve gola. Povukao sam deku s druge ležaljke i omotao je oko nje.

Prvi sam put u životu shvatio što ljudi zapravo misle kad kažu da su plakali od sreće.

Poglavlje 7

„>Hajde, izaberi koja ti se sviđa za danas”, rekao sam joj. Brynne mi se nasmiješila s vrata moje garderobe, a onda opet nestala unutra.

„Pa, volim ljubičaste, ali mislim da ćemo se danas odlučiti za ovu”, objavila je izlazeći iz garderobe s plavom kravatom u ruci. Prišla mi je i omotala svilu oko vrata. „Slaže ti se s očima, a volim boju tvojih očiju.”

Volim kad riječ ljubav upotrijebiš sa mnom u vezi.

Promatrao sam joj izraz lica dok mi je vezala kravatu i usredotočeno zagrizla jedan kut svoje slasne donje usne. Sviđala mi se njezina pažljivost, ali nije mi se sviđala činjenica da je vježbala na nekom drugom. Isto je ovako stajala ispred nekog drugog tipa i vezala mu kravatu. Znao sam to. Pokušao sam ne zamišljati da je bilo jutro kad je pizdunu radila tu uslugu i da noć prije nije provela pušeci mu kurac. Postao sam pravi ljubomorni kreten. Nikad prije nisam bio ljubomorani na curu s kojom sam hodao, ali Brynne mi nije bila samo djevojka. Brynne je bila *prava* djevojka. *Moja* djevojka.

„Sviđa mi se što si ovdje i što to radiš”, rekao sam joj.

I meni.” Kratko mi se nasmiješila, a onda se vratila zadaći.

Htio sam reći još mnogo toga, ali nisam. Navaljivanje nikad ne bi djelovalo i što se toga tiče, naučio sam lekciju. Ali ipak mi je bilo teško ići polako. Nisam želio polako s Brynne. Želio sam brzo i intenzivno i sve vrijeme. *Hvala Bogu da to nisam rekao naglas.*

Umjesto toga sam upitao: „Što planirate danas, gospođice Benett?”

„Naći ću se na ručku s kolegama sa sveučilišta. Drži mi fige. Moram početi razmišljati o onoj radnoj vizi, a tu bi moglo biti nešto za mene. Primjerice, posao konzervatora u velikom londonskom muzeju.” Završila je s kravatom i potapšala je. „Gotovo. Izgledate vrlo otmjeno s plavom kravatom, gospodine Blackstone.” Približila je usne mojima zatvorivši oči.

Poljubio sam je samo dodirom napućenih usana. Otvorila je oči i suzila ih, izgledajući pomalo razočarano. „Očekivala si nešto više, ha?” Uživao sam je zadirivati i nasmijavati.

Postavila se kao da je nije briga. „Eh”, rekla je sliježući ramenima. „Poljupci su ti... prihvatljivi, pretpostavljam. Mogu i bez njih.”

Nasmijao sam se izrazu njezina lica i pošakljao je po rebrima. „Dobro je da konzerviraš slike, draga moja, jer si očajna lažljivica.”

Kriknula je zbog šakljanja i pokušala mi izmaći.

Ovio sam ruke oko nje i povukao je prema sebi. „Ne možeš pobjeći”, promrmljao sam joj uz usne.

„Što ako ne želim pobjeći?” rekla je ona uz moje.

„Može i tako”, odgovorio sam joj pravim poljupcem. Išao sam polako i temeljito, uživajući u ovom ranojutarnjem zajedničkom trenutku prije nego što odemo svatko na svoj posao. Privila se uz mene tako tijesno da sam se morao podsjetiti da oboje moramo na posao i da sad nema vremena da je opet odvučem u krevet. Dobra je stvar bila da ćemo na kraju dana opet biti ovdje i moći ću ostvariti svoju vrlo slikovitu maštariju.

Još sam je nekoliko puta poljubio za oproštaj prije nego što smo krenuli svatko na svoju stranu: ispred dizala, u garaži naslonjeni na Rover i kad sam je ostavio kod Rothvalea. To su prednosti života s nekime s kime luđački želite biti. Opet kažem, ja sam pravi pravcati srećković. Barem sam dovoljno pametan da to znam.

Danas sam ušao na prednji ulaz pošto sam parkirao jer sam želio kupiti sve važne američke novine i pregledati ih do najsitnijih detalja. Sigurno su već pune političkih pljuvanja protivnika, ali prava borba između kandidata nije još bila ni blizu. Američki predsjednički izbori održavali su se tek početkom studenoga, što je značilo još pet mjeseci publiciteta. Osjetio sam žalac zabrinutosti i zanemario ga. Nisam smio zakazati u Brynneinoj zaštiti. Neću dopustiti neuspjeh.

Muriel mi se nacerila kad sam joj platio novine. Pokušao sam ne zadrhtati od pogleda na njezine zube. „Izvoli, ljubavi”, rekla je ispruživši umrljanu ruku s mojim sitnišem.

Pogledao sam tu prljavu ruku i zaključio da njoj više treba taj sitniš nego što meni treba da uhvatim neku zarazu. „Zadrži ga.” Pogledao sam u njezine neobično lijepe zelene oči i kimnuo glavom. „Odsad ću redovito kupovati sve ove američke novine pa mi ih možeš pripremiti ako želiš”, ponudio sam joj.

„O, baš si sladak. Spremit ću ih. Prijatan dan, zgodni.” Namignula mi je i pokazala još više onih užasnih zuba. Trudio sam se ne gledati previše izbliza, ali činilo mi se da mi je Muriel mogla konkurirati bradom. Sirotica.

Čim sam stigao u ured, revno sam se bacio na istraživanje. Preslušao sam poruku muškarca koji je nazvao Brynne. Prevratio sam je nekoliko puta. Amerikanac, vrlo konkretan, neagresivan, ništa u njegovu upitu nije otkrivalo što bi mogao znati. „*Bok. Ovdje Greg Denton iz Washington Reviewa. Pokušavam pronaći Brynne Bennett koja je pohađala srednju školu Union Bay u San Franciscu...*”

Poruka je bila kratka i svrhovita, a ostavio je i podatke da mu uzvрати poziv. Povijest poziva pokazala je da ju je nazvao samo jedanput, pa je bilo prilično vjerojatno da nije mnogo znao, niti čak je li Brynne prava osoba koju traži.

Obavijestio sam Frances bez otkrivanja konkretnih detalja i rekao joj da provjeri tog Grega Dentona iz *Washington Reviewa* te da vidi može li iskopati još što u novinama koje sam jutros kupio.

Baš sam sjeo za stol i odmjeravao ladicu u kojoj sam držao cigarete kad je ušao Neil.

Jutros djeluješ nekako... ljudski, prijatelju.” Sjeo je na stolac i dobro me odmjerio s provokativnim osmijehom na četvrtastoj bradi.

„Ne govori ništa”, upozorio sam ga.

„Dobro.” Izvadio je mobitel i zabavio se tipkanjem po njemu. „Neću reći da znam tko je sinoć prespavao kod tebe. I definitivno neću reći da sam vas vidio na sigurnosnoj kameri kako se ljubakate ujutro dok čekate dizalo...”

„Nosi se!”

Neil mi se nasmijao. „Kvragu, ured je oduševljen, prijatelju. Napokon možemo svi opet disati bez straha da ćeš nam iščupati crijeva. Šef je dobio svoju djevojku natrag. Hvala nebesima!” Pogledao je uvis i podigao obje ruke. Ovo su bila dva sjebana tjedna...”

„Volio bih vidjeti kako bi tvoja jedna guzica podnijela da Elaina iznenada odluči da te ne želi više vidjeti.” Prekinuo sam ga, ponudio mu lažan osmijeh i pričekao promjenu stava. „Što se uvijek može dogoditi, samo da znaš, jer ja znam sve tvoje sramotne tajne.”

Djelovalo je kao čarolija. Neil je u roku od jedne i pol sekunde promijenio govnersko držanje.

„Sretni smo zbog tebe, E”, rekao je tiho. A znam da je to doista mislio.

„Kako ide vojna istraga poručnika Oakleyja?“ upitao sam, predajući se i otvarajući ladicu stola kako bih izvadio upaljač i kutiju Djaruma.

„Radi jako ružne stvari iračkom narodu i to bez posljedica, ali nisam siguran koliko dugo će to ostati zataškano. Mislim da senatoru može samo laknuti što njegov sin upada u nevolje u Iraku, a ne negdje blizu njegove izborne kampanje.“

Zagundao sam izražavajući slaganje i povukao prvi, ugodan dim cigarete. Klinčići su jako udarali, ali bio sam naviknut na to. Sad sam samo pustio nikotin da obavi posao i osjetio krivnju zbog onoga što sam unosio u tijelo. „Dakle, misliš da gradi karijeru u vojsci?“ Otpuhnuo sam dalje od Neila.

Neil je odmahnuo glavom. „Mislim da ne.“

„Zašto ne?“

Neil je imao najoštrije instinkte od svih osoba koje sam poznao. Nije mi bio samo zaposlenik, ni približno. Neil je bio mnogo, mnogo više. Odrasli smo zajedno, otišli u rat, preživjeli pakao i vratili se u Englesku, usput uspjeli odrasti i započeti uspješan posao. Vjerovao sam mu životom. Što znači da sam mu mogao vjerovati i Brynneinim životom. Bilo mi je drago što joj je bio drag jer sam osjećao da će je naposljetku trebati čuvati kad god bude izlazila. Brynne bi to mrzila. Ali bez obzira na to koliko je mrzila sigurnosnu pratnju, nije se nikad iskaljivala na Neilu. Moja je djevojka bila pristojna za tako nešto.

No nisam se zavaravao - bili mi prijatelji ili ne, bilo mi je uistinu drago što je Neil već imao djevojku, a da je bio samac, ne bi mi bio prvi izbor. Bio je zgodan frajer.

„Pa, to je zanimljiv dio. Poručniku Lanceu Oakleyju produžen je boravak u Iraku a da on to nije htio, samo nekoliko tjedana nakon što se zrakoplov srušio. Na temelju onoga što sam uspio saznati, SAD su višemanje prestale tako postupati prije više od godinu dana i sad se to događalo jako rijetko.“

„Misliš li isto što i ja, prijatelju?“

Neil je opet kimnuo. „Čim je senator saznao da je potencijalni kandidat za idućeg potpredsjednika, sredio je da mu jedini sin ostane još jednu turu u Iraku.“

Pucnuo sam jezikom. „Čini se da senator dobro poznaje svog sina i misli da ima bolje šanse da ga izaberu što mu je sin dalje od kampanje.“ Zavalió sam se u fotelju i pušio cigaretu. „Tako nešto

može srediti samo netko s političkim vezama. Počinjem misliti da se senator Oakley možda nada da mu se sin nikad neće vratiti iz Iraka. Ratni junak i tako to... odlično za patriotizam." Mahnuo sam rukom radi boljeg dojma.

„Baš sam i ja to pomislio." Neil je pogledao cigaretu u mojim prstima. „Mislio sam da si smanjio?"

„Jesam... kod kuće." Ugasio sam je u pepeljari. „Neću pušiti kraj nje." I prilično sam siguran da je Neil bio dovoljno mudar da zaključi zašto. Ali to je tako s prijateljima... međusobno se razumijete, ne morate beskonačno objašnjavati bolno sranje koje biste htjeli zaboraviti, ali ipak znate da je dio vas sve do koštane srži.

Brynnein je mobitel zasvijetlio i trgnuo me. Pogledao sam tko zove. Jedna riječ - *Mama*.

Ovo bi trebalo biti zabavno, pomislio sam pritišćući tipku za prihvaćanje poziva. „Halo."

Prvo trenutak tišine, a onda se začuo nabusiti glas. „Pokušavam dobiti svoju kćerku i znam da je to njezin broj, s kim razgovaram?"

„Ethan Blackstone, gospođo."

„Zašto se javljate na telefon moje kćeri, gospodine Blackstone?"

„Nadzirem njezin stari broj, gospođo...? Oprostite, ne znam vam ime." Neću joj ništa servirati na srebrnom pladnju. Brynneina će me mama morati sama pitati. Ljubazno. Dosad nisam bio impresioniran.

„Exley." Čekala je da ja nešto kažem, ali nisam. Igram poker i znam kako čekati. „Zašto nadzirete njezin telefon?"

Nisam se mogao ne nasmijati. Oboje smo znali tko je dobio ovu rundu. „Pa, bavim se osiguranjem, gospođo Exley. To mi je posao. Brynnein me otac zaposlio da se pobrinem za njezinu sigurnost pošto je senator Oakley provjeravan. Bit ću iskren, gospođo. Znam zašto joj je sigurnost ugrožena, a znate i vi. Sve znam." Sad stanica radi jačeg dojma. „Rekla mi je što joj je učinio Oakleyev sin."

Čuo sam oštro udisanje i platio bih koliko god treba da joj mogu vidjeti lice, ali što je tu je, morao sam upotrijebiti maštu. „Vi ste kupili portret, je li tako? Rekla mi je da ste kupili fotografiju njezina akta i onda je odvezli kući. Nešto biste trebali znati o Brynne, gospodine Blackstone, a to je da me voli šokirati."

„Doista? Ne bih znao, gospođo Exley. Brynne mi vas nikad nije spomenula do sinoć. Nemam vas s čime usporediti."

Čini se da je zanemarila moju zamaskiranu uvredu i krenula u napad. „Dakle, u vezi ste s mojom kćeri, gospodine Blackstone? I ja znam čitati između redaka i stvarati pretpostavke. A Brynne je moje jedino dijete i suprotno onome što vam je rekla, volim svoju kći i želim samo najbolje za nju.”

„Zovite me Ethan, molim vas... i da, mogu vam potvrditi da sam u vezi s Brynne.”

Dograbio sam novu cigaretu i kvrcnuo upaljač da se otvori. Doista? Ova žena nije znala s kim se igra. Mogli bismo nastaviti ovako cijeli dan i opet bih je pobijedio. “Ja također.”

Trenutak je šutjela, a onda upitala: „Što vi također, gospodine Blackstone?”

„Volim vašu kćer i želim samo najbolje za nju. Čuvat ću je od svake opasnosti. Sad je moja odgovornost.”

I opet sam je mogao samo zamisliti kako koluta očima na to što sam rekao i pitao sam se kako je moja djevojka podnosila toliko neodobravanja od te žene. Zamijetio sam i da nije prihvatila ponudu da me zove imenom. Bio sam tužan zbog Brynne. Posebice zato što sam cijelog života čeznuo sa svojom majkom, a Brynne je imala majku koja je osuđivala svaku njezinu odluku. Radije bih imao lijepu uspomenu na majku koju nikad nisam imao nego cijeli život podnosio ovog zmaja.

„U redu, mogu li onda dobiti njezin novi broj mobitela s obzirom na to da nije smatrala prikladnim da mi ga sama da?” Sad je više zvučala poput ranjene žrtve i s očitom namjerom da me se što prije riješi.

A ja sam se sad smijao. Obožavam kad imam pobjedničku ruku. „O, molim vas, ne, gospođo Exley, ne ljutite se. Sve se dogodilo sinoć iznenada. Brynne mi je jučer nešto rekla i odlučio sam da joj treba novi broj mobitela. To je sve. Još vam se nije stigla javiti, siguran sam da je u tome stvar.” Lako je biti velikodušan kad držite bolje karte.

„Vi ste odlučili, gospodine Blackstone?”

„Da.” Čovječe, cigareta je imala božanstven okus.

„Zašto donosite takve odluke umjesto Brynne.” Čini se da je mamica imala kandže.

„Kao što sam maloprije rekao, gospođo Exley, čuvat ću je na sigurnom od bilo koga ili bilo čega što joj pokuša nauditi. Bilo koga... ili bilo čega.” Povukao sam dim klinčića da napunim cijela pluća i uživao u okusu.

Tada je utihnula. Čekao sam i naposljetku je popustila. „Brynnein novi broj, gospodine Blackstone?”

„Svakako, gospodo Exley. Znaite što. Poslat ću vam njezin novi broj u poruci s mog mobitela tako da onda imate i moj broj. Ako vas išta brine u vezi ove situacije s Brynne ili ako vas netko iz medija ili netko drugi bude ispitivao o njezinoj prošlosti, volio bih da mi to javite. Molim vas, nazovite me u bilo koje vrijeme.”

Nakon toga vrlo smo brzo okončali razgovor i kad smo poklopili, bio sam prilično iscijeđen. Bože, stvarno je bila teška. Jadna Brynne. Jadan Tom Bennett. Kako se uopće spetljao s njom? Nisam mogao zamisliti kako je ta veza ikad započela, a nisam čak ni znao kako je izgledala. No kladim se da je bila lijepa. Hladna, ali lijepa.

Poslao sam Brynneinoj mami nov broj i kratku poruku: Drago mi je da smo se čuli, gđo. E. -EB i smiješio se sve vrijeme dok sam tipkao.

Sat kasnije Brynne mi je poslala poruku: Pričao si s mojom mamom?! :0

O čovječe. Nadao sam se da nisam u prevelikoj nevolji. Odgovorio sam joj: Sori, dušo. Nazvala je na tvoj stari mob i nije se baš oduševila kad sam se javio :/

Brynne je odmah uzvratila: Sori što si morao imati posla s njom. Odužit ću ti se.

Na to sam se morao nasmijati. Utipkao sam: dala si mi dva srca !! Prihvaćam ponudu, dušo... i nije bila tako strašna. Mislio sam da jedna prozirna laž neće štetiti kad je riječ o majci moje djevojke. Ta žena nije bila ugodna.

Nastupila je kratka stanka prije nego što je odgovorila, ali isplatilo se čekati. Ostavio si dobar dojam. Pričat ću ti večeras. Moram sad na onaj ručak. Fališ mi... dušo xxx

Pomilovao sam riječi na ekranu i nisam želio još ugasiti poruku. Nazvala me „dušo”. Rekla je da joj nedostajem. Poslala mi je poljupce i srca. Trudio sam se ne zaključivati previše iz toga, ali bilo je teško. Želio sam ono što sam želio i nisam to želio čekati ni trenutka duže.

Razmišljanja su mi prekinuta kad me nazvala Frances i podsjetila me da imam tvrtku kojom treba upravljati. „Ivan Everley je na liniji”, rekla je na razglas.

Rekao sam joj da ga prebaci i podigao slušalicu. „Opet neki problemi, je l' tako?” rekao sam sarkastično.

„Stigla je još jedna prijetnja smrću, E. Ovaj put u ured Svjetske streličarske federacije. Meni se jebe za to, ali one budale iz Olimpijskog odbora ne žele osigurati lokaciju da u njoj najavim natjecanje ako ne dobiju garanciju od tebe. Kažem ti, pravi luđaci upravljaju ovim Igrama, a ja nemam vremena za ta sranja.”

„Kao da ne znam. Razgovarat ću s njima, ali mislim da bismo se trebali naći da pregledamo raspored da ti možemo srediti osiguranje”, rekao sam mu.

„Što si mislio?”

„Ne znam, možda ručak? Mogu reći Frances da nešto sredi kad budeš slobodan.”

Ja sam za. Stvarno sam ti zahvalan, E. Da te nema, sumnjam da bih uopće najavljivao na Igrama. Tvoja tvrtka ima nekog utjecaja na one imbecile koji upravljaju stvarima.”

„Kad smo već kod imbecila koji upravljaju stvarima... Ivane, upravo si me podsjetio na nešto. Zar nisi ti u izvršnom odboru Nacionalne galerije?”

Ivan je otpuhnuo. „Aha, moglo bi se reći da jesam. Zašto? I pretvarat ću se da me nisi upravo uvrijedio jer sam tako velikodušan... i jer smo u rodu.”

„Tako je, *bratiću*” Zakolutao sam očima. „Moja djevojka studira konzerviranje umjetnina na Londonskom sveučilištu. Amerikanka je i treba joj radna viza da može ostati ovdje neograničeno.”

„Čekaj. Vrati se malo unatrag. Jesi li upravo rekao tvoja 'djevojka'? Neuhvatljivi Blackstone nije više na tržištu? Kako je to moguće, prijatelju?”

Čim sam otvorio usta trebao sam znati da će početi maltretiranje. Nasmijao sam se malo nespretno. „Ne znam baš, ali eto, odlična je u restauriranju slika i voli svoj posao. I ja *doista* ne želim da joj viza istekne...”

„Shvaćam, E. Pitat ću. Zapravo, uskoro ima jedan događaj u Nacionalnoj. Mallerton Society...”

„O da, rekla mi je za to. Vodim je na izložbu. Zapravo je radila na jednoj Mallertonovoj slici. Znam da Brynne to može objasniti mnogo bolje od mene. Upoznat ću te s njom pa ćeš vidjeti na što mislim.”

Veselim se što ću upoznati tu američku ljepoticu koja ti je skinula kitu sa scene jednokratnih pustolovina.”

„Molim te, nemoj joj to reći kad je upoznaš ili ću morati zažmiriti na sve one šarmantne prijetnje smrću koje redovito dobivaš od svojih vjernih obožavatelja.”

Nasmijao mi se. „Znaš što, E, ako želiš da ostane ovdje neograničeno samo je trebaš oženiti i neće joj trebati radna viza.”

Glava mi je eksplodirala od preopterećenosti čim je izgovorio riječ „oženiti” i počeo sam prebirati po ladici u potrazi za novom cigaretom.

„Ne mogu vjerovati da si mi to rekao, premda ne bih trebao biti iznenađen, baš si budala. Da od svih ljudi ti podržavaš ženidbu - to je najsmješnija stvar koju sam čuo cijele ove godine iz tvojih usta ili, bolje rečeno, iz tvoje blesave guzice.”

Bratić se još malo smijao na moj račun. „Samo zato što je moj brak bio težak promašaj, ne znači da će i tvoj biti, E.”

„Definitivno smo došli do kraja ovog razgovora, Ivane. Sad ću prekinuti.” I dalje sam ga čuo kako se smije kad sam odmaknuo slušalicu od uha.

Poglavlje 8

Uvijek sam se radovao pokupiti Brynne s posla i danas nije bilo ništa drukčije. Sve je bilo dobro dok na njezin mobitel nije stigla ona poruka. Sad sam bio već totalno očajan da je konačno ugledam.

Dovezao sam se na parkiralište Galerije Rothvale, parkirao i gledao u vrata kroz koja će izići iz zgrade; razgovor koji sam vodio s rođakom još mi se vrtio po glavi i, iskreno, zarazio mi maštu najrazličitijim ludostima. *Brak... ozbiljno?!* Zašto ne monogamna, odana veza za početak?

Ideja da se oženim nikad mi nije bila na životnom popisu. Jednostavno nikad nisam vidio takvu budućnost za sebe. Osjećao sam krajnje poštovanje prema ustanovi braka, ali velika je vjerojatnost da bi osoba s mojim životnim stilom i mojom prtljagom gotovo sigurno bila potpuni supružnički promašaj. Toliko je bilo sranja u mom ormaru, i tako daleko u prošlost, da sam ih teško mogao razlučiti od vremena kad sam mogao ispasti normalan.

Sestra mi je bila udana, vrlo sretno, i imala je troje prekrasne djece. Hannah i Freddy bili su standard kojemu treba težiti, pretpostavljam, samo što ja to nikad nisam namjeravao. Moja je sestra krenula obiteljskim putem i usrećila našeg oca unucima i zapravo me poštjednala obveze da se natječem. Zapravo, Hannah je to obavila tako dobro da nije bilo potrebe da ja zbog toga osjećam pritisak.

Odlučio sam je nazvati dok sam čekao da Brynne izađe. Nasmijao sam se kad se javila poslije drugog zvona.

„Kako je moj mali brat?”

„Gubi glavu zbog posla”, rekao sam joj. „To nije jedina stvar zbog koje gubiš glavu, tako sam barem čula.” Hannah je znala biti vrlo samodopadna i to vrlo iritantno kad bi to htjela.

„Dakle, tata te nazvao i već ti sve izbrbljao, zar ne?”

„Zabrinut je za tebe. Rekao mi je da te nikad nije vidio takvoga, čak ni kad si se vratio iz rata.”

„Hmmm. Nisam trebao otići k njemu i ispričati mu sve to. Baš sam kreten. Nekako ću mu se odužiti za to. A kako je moja velika sestra?”

„Dobar pokušaj, ali neću pasti na to. Brat mi se konačno zaljubi u nekoga i misliš da ću tek tako preskočiti taj sočni detalj? Što misliš o meni? Oboje znamo tko je pametnije dijete u našoj obitelji.”

Uzdahnuo sam na sestrin komentar. „Tu ti nemam što prigovoriti, Han.”

„Hej, stvarno si se promijenio, zar ne?”

„Da, pretpostavljam da jesam. Nadam se nabolje. I tata se može prestati brinuti zbog mene, pomirili smo se pa više nisam ono žalosno, slomljeno stvorenje koje je prošli put vidio.”

„Zar si čitao poeziju, Ethane? Zvučiš nekako drukčije.”

„Bez komentara”, rekao sam na njezin sarkazam. „Čuj, zanimalo me mogu li je dovesti k tebi za vikend. Mislim da bi se Brynne svidio Halborough, a volio bih je odvesti iz grada na nekoliko dana. Možete li nas ti i Freddy negdje ugurati?”

„Za tebe? Da dobijem priliku upoznati tu Amerikanku koja je promijenila mog hladnog, neuhvatljivog malog brata u sentimentalnog, zaljubljenog tipa koji pije meksičko pivo? Nema problema.”

Nasmijao sam se. „Odlično, Han. Javi mi datum. Želim da je svi upoznate, a vaš krasan dom bit će savršeno mjesto za to. I nedostaju mi klinici.”

„I njima nedostaje ujak Ethan. U redu... provjerit ću raspored i javiti ti. Postaje sve veća gužva kako se Igre približavaju.”

„Ne moraš mi to govoriti. Cijeli grad je poludio, a tek je lipanj!”

Završili smo razgovor i pogledao sam kroz prozor čekajući Brynne. Izvadio sam njezin mobitel iz džepa i našao poruku koja mi je uništila inače miran dan. Od tipa koji se zove Alex Craven iz Muzeja Viktorije i Alberta kojeg bih vrlo rado uškopio: Brynne, drago mi je što smo se danas opet vidjeli. Sjajno i za Mallertona. Rado bih da odemo na večeru i popričamo kako da te zaposlimo. Prvi put čujem da si model, ali nakon jednog pogleda na slike, moram saznati više! - Alex

Zagrizao sam jezik škrgućući zubima. Nagon da mu odgovorim bio je tako jak da sam ga u ustima mogao osjetiti zajedno s okusom krvi - nešto otprilike ovako: Nosi se, glupi kretenčino. Zauzeta je i njen će ti muškarac odrezati jaja ako je samo zamisliš голу. - Ethan s velikim nožem. Naravno da nisam, ali jedva jedvice.

Bože, kako da se postavim? Nisam bio dobar u takvim stvarima. Ljubomora je sranje, a čekalo me mnogo ljubomore s Brynne - to je bio dio paketa s njom jer je bila tako lijepa i tako eksponirana.

Trebala mi je njezina podrška, ali bio sam prilično siguran da još nije spremna za to.

Otvorila su se suvozačka vrata i Brynne je ušla u auto, srušila se na sjedalo, rumena od trčanja po sitnoj kiši koja je počela kad sam parkirao. Nasmiješila se i nagnula prema meni po poljubac.

„Eto te”, rekao sam i povukao je prema sebi. Koža joj je bila pomalo hladna, ali usne su joj bile tople i meke za mene.

Jebeno da, za mene!

Navalio sam na njezina usta i držao joj lice blizu svoga, osvajajući je jezikom tako duboko da osjeti koliko je želim. Isprva je dopustila tu najezdu no nisam popuštao sve dok nije ciknula i rekla mi da prekinem. Pustio sam je i naslonio se ustranu na sjedalu gledajući je.

„Oprosti, to je bilo malo divljački.” Pogledao sam je svojim najboljim pokajničkim pogledom.

Lice joj se promijenilo i dobila je onaj tragalački pogled u očima. Bože, stvarno je bila lijepa. Nije ni čudo da su je kretenčine poput Alexa željele голу. I ja sam je želio голу. Primjerice, jebeno sad odmah! Danas je imala spuštenu kosu i nosila je tamnozelenu jaknu i šal. Boja joj je lijepo pristajala, ističući zelene i svijetlosmeđe nijanse njezinih očiju, a imala je i nekoliko kapi kiše u kosi.

„Ethane, što ne valja?”

„Zašto misliš da nešto ne valja?”

„Samo jako dobra slutnja”, usiljeno se nasmiješila, „a divljanje jezikom samo ju je potvrdilo.”

Zatresao sam glavom. „Samo si mi nedostajala, ništa drugo. Kako je prošao ručak s kolegama koje si htjela impresionirati?”

„Izvršno. Pričala sam im o restauriranju *Lady Percival* i mislim da će me po tome sigurno zapamtiti. Nadam se da će biti nešto od toga. Možda i hoće.” Osmjehnula se. „A sve to dugujem tebi.” Poljubila me u usne i rukom me uhvatila za bradu.

Pokušao sam joj uzvratiti osmijehom. Mislio sam da sam uspio, ali izgleda da sam u glumljenju osjećaja bio jednako loš koliko i u nošenju s ljubomorom. *O, da, bit će nešto od toga, dušo. Alexu Cravenu će se dignuti, a ono po čemu će te zapamtiti bit će tvoji aktovi, a ne dirljiva lady Percival kako drži rijetku i dragocjenu knjigu! Mallertonove slike mogu istrnuti, ono što on želi je Brynne Bennett na njegovoj kiti!*

Uzdahnula je. „Hoćeš li mi reći što ne valja? Samo si zarežao, a prilično sam sigurna da režanje nije uobičajen znak sreće i sklada.” Bila je prilično ljuta na mene.

„Ovo je danas stiglo.” Stavio sam joj mobitel s porukom na ekranu u krilo.

Podignula ga je i pročitala poruku, progutala jednom knedlu, a onda me postrance pogledala. „Postao si ljubomoran kad si ovo pročitao.” To nije bilo pitanje.

Kimnuo sam. Kad smo već kod toga, mogu jednostavno staviti sve karte na stol. „Želi te poševiti.”

Svi muškarci to žele kad vide tvoje aktove. Nisam bio toliki kreten da joj to kažem, ali mogao sam to misliti ako sam htio. To je bila gola istina!

„Čisto sumnjam, Ethane.”

„Onda je gej?”

Slegnula je ramenima. „Ne mislim da je Alex gej, ali zapravo ne znam.”

„Onda te definitivno želi poševiti”, rekao sam mrzovoljno gledajući kroz prozor po kojem je rominjala kiša i stvarala atmosferu u savršenom skladu s mojim raspoloženjem.

„Ethane, pogledaj me.”

Ton njezine naredbe potpuno me šokirao. I napalio.

Pogledao sam svoju djevojku koja mi je nakon tako malo vremena već toliko mnogo značila i pitao se što mi je htjela reći. Nisam znao kako da je dijelim s drugima ili kako da ne budem ljubomoran, niti kako da budem dostojanstven partner golog umjetničkog modela nad kojim su drugi muškarci samo željeli sliniti ili fantazirati da je ševe. Nisam znao kako biti taj čovjek.

„Alex Craven nije *on!*”

Bryenne je stisnula usne da ne bi prasnula u smijeh. Nije bilo važno. Tako mi je laknulo da mi uopće nije smetalo njezino zadirkivanje.

„Oh”, uspio sam izustiti osjećajući se jako, jako blesavo, „e pa onda *bi* trebala otići na večeru s Alex Craven i ja ću ti poželjati mnogo sreće, dušo. Zvuči kao da te stvarno želi zaposliti.” Kimnuo sam.

Nasmijala mi se i rekla: „Previše se brineš, dušo.”

Nagnuo sam se prema njezinim usnama, ali nisam ih dodirnuo. „Ne mogu se ne brinuti i volim kad me zoveš dušo.” Opet sam je poljubio,

ovaj put ne kao neki neandertalac nego onako kako sam je odmah trebao poljubiti. Stavio sam joj prste oko glave i pokušao joj pokazati što mi je značila. Polako sam se povukao uz lagano grickanje njezine donje usne spuštajući ruku niz njezin obraz i vrat. „Želim te odvesti kući. U moj stan. Treba mi to... jako.”

Nadam se da je znala da je ovo moja verzija zahtjeva. Rekao sam joj da ponese dovoljno odjeće za nekoliko dana, ali nisam mogao biti siguran da je to učinila. Želio sam je stalno sa sobom. Nisam to mogao objasniti nikako drukčije nego kao duboku želju...

potrebu da je imam pored sebe da pričam s njom i dodirujem je. I ševim. To me činilo stvarno napornim gadom, ali jednostavno me više nije bilo briga i bilo mi je jako teško suzdržavati se da je ne pritišćem.

„U redu, večeras kod tebe.” Podignula je ruku do moje kose i prošla kroz nju prstima, opet me pretražujući svojim pametnim očima. Kunem se, čitala me kao otvorenu knjigu i zapitao sam se zašto me uopće podnosila. Nadao sam se da je razlog bio što je i ona počinjala mene voljeti, ali bilo mi je mrsko previše razmišljati o tome jer sam se uvijek vraćao na ono... *što ako me ne voli?*

„Hvala.” Uzeo sam joj ruku koju je držala na mojoj glavi i približio je usnama na poljubac. Podigao sam oči da joj vidim reakciju i njezin me osmijeh prokleta usrećio. I ja sam se njoj nasmiješio i pokrenuo automobil. Vrijeme je da odvedem svoju djevojku kući gdje mogu ostvariti sve ono što sam zapravo želio raditi s njom.

Piletina *parmigiana* u mojim ustima bila je savršeno pripremljena, sočnog mesa, ukusnog umaka i začina, ali društvo koje je sjedilo nasuprot mene za stolom bilo je još bolje.

Gledao sam je kako sprema večeru dok sam ja radio za laptopom. Na neki način. Katkad bih izišao,

sjeo za šank u kuhinji, povirio i nasmiješio joj se. Bilo je lijepo čuti njezine zvukove u mojoj kuhinji. Taj su ugodan osjećaj pratili slasni mirisi iz prostorije u kojoj sam inače provodio vrlo malo vremena. Mirisi naše večere koju je Brynne spremala svojim divnim rukama.

Jebeno seksi ako mene pitate.

To je bilo drukčije od onoga što je Annabelle radila za mene - zaposlenica koja je čistila, kuhala obroke i označene ih spremala u

zamrzivač. Ovo je bilo nešto stvarno. Nešto što ljudi rade jer im je stalo, ne zato što su plaćeni.

Nisam uopće imao iskustva s tim da žena u mom stanu kuha za mene. Ali bio sam prilično siguran da bih se mogao naviknuti na to. O, da. Brynne me navukla na to. Brilljantna, seksi, lijepa, uspješna, prokleta dobra kuharica - i više nego dobra prostrta ispod mene u mom krevetu. Jesam li spomenuo seksi i lijepa? Razmišljao sam o našem odlasku u krevet poslije.

Uzeo sam još jedan zalogaj i uživao u okusu. Kosu je podignula jednom od onih velikih kopči i nosila je grimiznu majicu s dubokim V izrezom koji mi je privukao pogled na njezine neodoljive bradavice koje su bile lijepo ispupčene i pozivale moja usta. Nekoliko dugačkih pramenova kose ispalo je iz kopče i padali su preko nabreklina njezina dekoltea. *Mmmmm... kako slasno.*

„Drago mi je da ti se sviđa. Stvarno je jednostavno za skuhati”, rekla je.

Promatrao sam joj usta i usne dok je otpijala gutljaj vina, totalno šokiran da sam to rekao naglas i sretan što je mislila da pričam o hrani. „Kako si naučila tako dobro fukati?” promrmlijao sam, „mislim kuhati!”

Zakolotala je očima i zavrtjela glavom.

Nasmiješio sam joj se i namignuo. “*Oboje radiš jako dobro, dušo, fukanje i kuhanje.*”

„Budalo”, izgrdila me. „Gledala sam emisije o kuhanju i naučila. Tata mi je dopustio da na njemu eksperimentiram poslije razvoda. Njega možeš pitati kako je to izgledalo na početku.” Nasmijala se, nabola još jedan komad piletine i stavila ga u usta. „Ali bolje da ga ne pitaš kad sam počela tebe *fukati!*”

Nasmijao sam se sam sebi i pognuo glavu. „Znači, nije bilo dobro kao ovo što si večeras spremila?”

„Ni blizu. Prvi su pokušaji bili grozni i tata je platio cijenu. No nikad se nije žalio.”

„Tvoj tata nije blesav i jako te voli.”

„Drago mi je što ste vas dvojica razgovarali. Uistinu mu se sviđaš, Ethane. Jako te poštuje.” Nasmiješila mi se.

„Pa, i ja njega poštujem.” Oklijevao sam da li da spomenem njezinu mamu, ali onda sam zaključio da bih trebao. „Ali mislim da tvoja

mama nije bila previše impresionirana sa mnom. Oprosti mi zbog toga. Mislio sam da je najbolje da se predstavim i da joj kažem što radim u tvom životu - no vjerojatno sam mogao biti taktičniji.”

Zatresla je glavom. „U redu je. Zapravo je rekla da joj je drago što paziš na mene i da si zvučao odlučan pobrinuti se da se ništa ne dogodi...”

Primijetio sam joj kolebanje u glasu i ništa nisam želio više nego utješiti je, no ipak sam pričekao da završi.

„Ali misli da si opsjednut sa mnom.” Brynne se igrala svojom piletinom.

Slegnuo sam ramenima. „Nisam ništa zaobišao, to je istina. Rekao sam joj što osjećam prema tebi.”

Nasmiješila mi se. „I ona mi je to rekla. Prilično hrabro od tebe, Ethane.”

„Govoriti istinu nije hrabro, to se očekuje.” Zavrtio sam glavom. „Važno mi je da tvoji roditelji znaju da nisam tu samo zbog sigurnosti njihove kćeri.” Ispružio sam ruku prema njoj. „Važno je da i ti to znaš, Brynne, jer mi značiš mnogo više od toga.”

Stavila je ruku u moju i stisnula je, zatvarajući mi i oči i prste oko nježnih kostiju svoje ruke. Iste one ljupke ruke koja mi je večeras spremila večeru i jutros mi zavezala kravatu. Iste ruke koja će mi dodirivati tijelo kad je uskoro odvedem u krevet i polegnem na njega.

„I ti meni, Ethane.”

Opet sam osjetio kako me obuzima ona posesivnost. Kunem se da je radila kao prekidač. U jednom bih trenutku dobro podnosio našu situaciju, ili sam barem mislio tako, a onda bi se nešto reklo ili aludiralo na nešto i bum, prešao bih u stanje „moram te jebati odmah”.

Njezine su riječi bile sve što sam trebao čuti. Ustao sam sa stolca i poveo i nju, podignuvši je na ruke i osjećajući kako mi se one njezine duge noge ovijaju oko struka da je mogu iz blagovaonice odnijeti u spavaću sobu.

Držala me objema rukama za lice i divlje me ljubila cijelim putem do spavaće sobe. Nisam se žalio. Obožavao sam kad bi se tako zapalila. A Brynne je znala biti takva.

Hvala kurcu.

Skinuo sam joj hlače i majicu, ne čekajući predigru skidanja, jer sam joj morao vidjeti tijelo prije nego što sasvim poludim. Nosila je ljubičasti grudnjak i crne tange. Zagundao sam nadvijen nad njom. „Što to radiš, ženo, pokušavaš me ubiti?”

Nasmiješila se i polako odmahнула glavom naprijed i natrag. „Nikad”, šapnula je.

Nagnuo sam se i poljubio je polako i nježno zbog tog odgovora, ali srce mi je udaralo jako i brzo. Bože, obožavao sam kakva je bila sa mnom, tako meka i primamljiva - i prihvaćala me.

Volio sam štošta na njoj.

Okrenuo sam je na trbuh, otkopčao onaj lijepi grudnjak i riješio se tangi. Upijao sam prizor i ispustio dah vukući ruke niz njezina leđa, bokove, obje polovice njezine lijepe stražnjice i onda opet krenuo prema gore.

Kad je bila gola, smirio sam se i usporio. Ostao sam u odjeći i ispružio se uz nju. Okrenula je lice prema mome i samo smo se gledali.

Krenuo sam rukom prema kopči i skinuo je, raširivši joj kosu po leđima i ramenima. Brynne je imala dugu, svilenkastu kosu. Volio sam je dodirivati i provlačiti prste kroz nju. Sviđalo mi se kad bi me šibala po prsima dok je bila iznad mene jašući na mojoj kiti. Volio sam uhvatiti punu šaku kose i držati je za nju dok je ševim do razarajućeg orgazma, a ona zaziva moje ime.

Ali večeras nisam učinio ništa od toga. Umjesto toga, obrađivao sam je sporo i pažljivo, prelazeći sva mjesta na kojima moram biti jezikom i prstima, nudeći joj orgazam za orgazmom prije nego što sam se razodjenuo i prodro u nju.

Prekrasno smo odgovarali jedno drugome. Seks s njom ispunjavao me do krajnjih dubina moje kompleksnosti; čak i ako Brynne nije bila svjesna toga, ja jesam. Ne znam čak ni što sam joj rekao u najvećoj strasti. Govorim joj svašta jer joj se sviđa kad prostačini. To mi je sama rekla. I dobro da je tako jer si ne mogu pomoći. Filtar između mog mozga i mojih usta više-manje ne postoji.

I dalje nisam znao što sam joj rekao poslije eksplozivnog orgazma koji me tako iscijedio da sam počeo tonuti u san, još ukopan u njoj nadajući se da će me pustiti da ostanem još ondje.

Ali čuo sam kad je rekla: „Volim i ja tebe.”

Odmah sam otvorio oči, zurio u tamu i držao se za nju. Dugo sam ponavljao zvuk tih riječi u glavi.

Jebote. Učinit će to. Srce mi je počelo lupati dok mi je strah kakav nikad prije nisam doživio jurio adrenalinom ispunjenim venama po cijelom tijelu. Čekao sam to. Negdje u sebi znao sam da će doći, ali sam to zanemario kako bih sačuvao razum. Poricanje je djelovalo neko vrijeme, no to je vrijeme sad isteklo.

„Spreman si?” pitao me. Stvorenje koje je postavilo to pitanje bilo je ono koje sam želio raščetvoriti i pustiti da polako iskrvari. Ono koje je pričalo o NJOJ. Ono koje se sve vrijeme prijetilo da će je ozlijediti.

Jebote, NEEEEEE!

Tresao sam glavom dok mi se približavao, njegovo lice jako blizu, dim njegove smotane cigarete s klinčićima kovitlao se i mamio tako da su mi potekle sline. Smiješno je kako sam u tom trenutku mogao žudjeti za cigaretom, ali jesam. Da sam mogao, iščupao bih mu jebenu stvar iz usta i gurnuo je u svoja.

Drugi mi je držao ruke na leđima i začepio nos. Pokušao sam zadržati dah i tako se dokrajčiti, ali tijelo me izdalo. U trenutku kad sam zinuo da udahnem zrak, izlio mi je nešto odvratno u grlo. Pokušavao sam spriječiti tekućinu da se slije u mene, ali moje se tijelo opet odlučilo za osnovnu funkciju disanja. Kakva ironija. Drogirali su me da bi me smaknuli... da se ne bih odupirao dok to rade... da mogu snimiti moju smrt i pokazati je cijelom svijetu.

Ne. Ne! NE!

Borio sam se svim silama, ali on se samo nasmijao mojim naporima. Osjetio sam kako mi oči istiskuju suze, no bio sam siguran da ne plačem. Nikad nisam plakao.

Zarežao je naredbu i tad sam je ugledao. Kameru. Podređeni ju je stavio na tronožac, a ja sam zurio u nju i pustio suze da se kotrljaju dok je opijum polako počinjao djelovati.

Shvatio sam da doista plačem.

Ali ne iz razloga zbog kojih su oni mislili. Plakao sam zbog svog oca i sestre. Moje djevojke. Oni će morati vidjeti ovu... stvar... koju će mi učiniti. Cijeli svijet će gledati. Ona će vidjeti.

„Predstavi se!” naredio je.

Zatresao sam glavom i pokazao prema kameri. „Ne snimaj! Ne SNIMAJ, pizdo! NE SNIMAJ JEBOTE...”

Udarac po ustima bio je tako jak da me njegova silina ušutkala. Zarežao je još jednu naredbu onome s videokamerom koji je usmjerio objektiv na moje pločice s podacima i pročitao na nesigurnom engleskom: „Blackstone, E. SAS. Zapovjednik. Dva devet jedan pet nula jedan.”

Opet je krenuo prema meni i izvadio kukri nož iz korica. Oštrica je bila zakrivljena i fino izbrušena. Premda mi je sposobnost reagiranja na ono što slijedi bila oslabljena drogom, vidio sam da je alat dobro pripremljen za posao koji ga čeka.

Pomislio sam na mamu. Želio sam je cijeli život i sad više nego ikad. Nisam bio hrabar. Bojao sam se smrti. Što će biti s Brynne? Tko će je zaštititi od njih kad mene ne bude?

O, Bože...

„Ne snimaj. Ne snimaj. Ne snimaj. Ne snimaj”, bilo je jedino što sam mogao reći. I ako više nikakav zvuk ne bude mogao izaći s mojih usana, onda će mi to biti posljednja misao, zajedno s: „Žao mi je, tata, Hannah. Brynne... Tako mi je jebeno žao..”

„Ethane! Dušo, probudi se. Sanjaš.” Najslađi mi je glas dopro do ušiju i najmekše su me ruke dodirnule.

Skočio sam u sjedeći položaj hvatajući dah, svijest me bacala u stanje hiperbudnosti. Njezine su ruke skliznule s mene kad sam se srušio na uzglavlje kreveta usisavajući kisik u sebe. Jadna je Brynne raširila oči i izgledala užasno sjedajući uz mene na krevet.

„Jebote!” zadihano sam izustio, postajući svjestan stvarnosti.

Diši, kurvin sine!

Prošao sam ovo mnogo puta. Bilo je samo u mojoj glavi. Nije stvarno. Ali, eto, sjedio sam tu i doživljavao slom pred svojom djevojkom. Sigurno joj je izgledalo strašno i bilo mi je žao zbog toga. Mislio sam da će mi pozliti.

Opet je ispružila ruku prema meni i hladni me dodir njezine kože na mojim grudima prizemljio, vraćajući me u ovdje i sad. Brynne je bila kraj mene u krevetu, a ne u onom sjebanom snu. Stalno sam je uvlačio u svoje noćne more. Zašto sam to, dovraga, činio?

Primaknula mi se bliže i uhvatio sam njezinu ruku na mojim prsima, tražeći njezin dodir kao uže za spašavanje.

„Ethane, što je to bilo? Vikao si svašta i bacao se po krevetu. Nisam te mogla probuditi...”

„Što sam rekao?“ prekinuo sam je.

„Ethane“, rekla je umirujuće, pa krenula rukom prema mome licu, prstima mi okrznuvši čeljust.

„Što sam rekao?“ povikao sam zgrabivši je za ruku i maknuvši je od svoga tijela, osjećajući nagon za povraćanjem od same pomisli na ono što sam možda rekao. Ustuknula je pa me srce zaboljelo jer sam je uplašio, ali morao sam znati. Zurio sam u nju u mraku, pokušavao uvući dovoljno kisika da mi ispuni pluća. No to je bilo gotovo uzaludno. U cijelom Londonu nije bilo dovoljno zraka da me sad zadovolji.

„Nekoliko si puta ponovio ‚Ne snimaj‘. Što *to* znači, Ethane?“

Plahta joj je kliznula do struka i otkrila lijepe gole grudi obasjane mjesecinom koja se probijala kroz krovne prozore. Vidio sam joj oprez u očima kad je izvukla ruku iz mog stiska i mrzio sam to. Pustio sam je.

„Žao mi je. Nekad... nekad sanjam. Oprosti što sam vikao na tebe.“ Zateturao sam iz kreveta i otišao u kupaonicu. Nagnuo sam se nad umivaonik i pustio da mi voda teče po glavi, isprao usta i napio se iz slavine. Sranje, morao sam se sabrati - ovo nije bilo normalno. Morao sam biti jak za nju. Sve je to bila davna povijest i zakopano u paklu moje prošlosti. Nije bilo dobrodošlo u moju sadašnjost i sigurno ne u moju budućnost s Brynne.

Ovila mi je ruke oko tijela s leđa. Osjetio sam njezinu golotinju na leđima i to je odmah probudilo kitu. Pritisnula je usne na moje ožiljke i poljubila me.

„Pričaj mi. Reci mi što se tamo dogodilo.“ Njezin je nježni glas imao čeličnu prodornost, ali nije bilo šanse da je uvlačim u taj mučni kaos.

Nema jebene šanse da onamo pođe sa mnom. Ne takva nedužna kakva jest.

„Ne. Ne želim.“ Pogledao sam u zrcalo iznad umivaonika i vidio se - voda mi je kapala s kose, Brynneine su ruke bile ovijene oko mene, a prsti su se susretali na mojim prsima gdje mi je srce neumoljivo lupalo od grozne noćne more sjebane na bezbroj načina. A ipak me držala, držala moje srce u svojim lijepim rukama. Došla je za mnom u kupaonicu da me utješi.

„Kakvo snimanje, Ethane? Stalno si vikao o nekom snimanju.“

„Neću pričati o tome!” Zatvorio sam oči od zvuka mog glasa protiv njezina, mrzeći ljutnju u njemu, mrzeći što me morala vidjeti ovakvoga.

„Je li to zbog mene? Zbog moje snimke?” Skinula je ruke s mene i odmaknula se. „Rekao si da je nisi vidio.” Osjetio sam povrijeđenost i pretpostavio kakav je scenarij zamislila u svojoj glavi. Nije mogla više griješiti.

Tada sam se izgubio, potpuno i totalno, uplašen da mi neće vjerovati, užasnut da će opet otići. Okrenuo sam se i snažno je povukao prema sebi. „Ne, dušo. Nije to. Molim te. Nisi ti. Ja sam - moja prošlost - loše stvari iz rata.”

„Ali nećeš mi reći. Zašto ne možeš reći što ti se dogodilo - tvoji ožiljci. Ethane?”

Pokušala se odmaknuti, napraviti razmak između nas, ali nema šanse da ću to dopustiti. „Ne, Brynne, trebam te. Ne odlazi od mene.”

„Ja ne.,.”

Prekinuo sam je srušivši usne na njezine i zaposjedajući je jezikom tako duboko da nije mogla ništa nego primiti ga. Podignuo sam je i zateturao s njom na krevet. Morao sam biti u njoj, na sve načine. Trebala mi je potvrda da je ovdje, da sam živ, da je ona sigurna uz mene, da sam živ... da je sigurna... da sam živ...

„Dušo, tako si lijepa i dobra prema meni. -Značiš mi jebeno sve, razumiješ? Reci mi da me želiš.” Brbljao sam dok sam joj koljenima širio noge i gurnuo dva prsta u njezinu mokru vrućinu. Počeo sam trljati, razmazujući spermu od prije posvuda i po njezinu klitorisnu kako joj se sviđalo.

„Želim te, Ethane” odgovorila je zadihano, njezina se vagina zagrijavala za mene, spremna primiti me u sebe. Bože, bio sam na rubu kontrole kad bi postala tako krotka - najbolja taktika da me napali premda je zapravo bila prva žena s kojom je tako funkcioniralo.

„Reci mi da ćeš mi dati cijelu sebe. Svaki dio. Želim sve, Brynne!”

„Dat ću ti!” zavapila je. „Ovdje sam.”

Opet sam duboko i temeljito jezikom navalio u njezina usta i pomicao prste u njezinoj pici pa je postajala sve vlažnija. „Tvoja usta su moja kad staviš te ružičaste usne oko moje kite i popušiš je.”

Pomicala se ispod mene. Odvukao sam se s njezinih usana i premjestio se na bradavicu. Gricnuo sam je dovoljno da zastenje, a onda počeo sisati da se opet poveća i sve ponovio s drugom dojkom. „I tvoje prekrasne sise pripadaju meni. Kad ih grizem i sišem i dovedem te do ludila.”

„O, Bože.”

Pomicao sam se niz njezino tijelo, s prstima još uvijek u njoj, klizeći niz njezin centar i približavajući je vrhuncu. „Ova slatka pička uvijek je moja kad je napunim svojim kurcem i napumpam hrpu sperme u nju.” Šaputao sam još prostota i bio sam siguran da ju je to napaljivalo.

Previjala se i vrtjela glavom na sve strane pa sam uživao što sam je natjerao da podivlja.

Prešao sam joj jezikom po klitoris, čak i stavio zube na njega grickajući je za meso dok nisam čuo da je zavapila i onda prešao na smirivanje, nježno mekim dodirima šireći je sve više.

„Trebam još! Jebi me, Ethane!”

O da, bila je napaljena.

Prokletstvo, konačno je bila ondje gdje sam je želio. Poludio sam od njezina okusa na mom jeziku, moj okus, njezin miris, njezina toplina, sasvim moker, visokooktanski seks!

„Mogu ti dati i više od toga, dušo. Želim ti dati više od toga.” Izvukao sam prste iz njezine pičke, otklizao s njima do druge rupe i mokrim kažiprstom protrljao otvor. Zastenjala je udahnuvši i smirila se. Podignuo sam glavu i pomaknuo se prema njezinu licu, oslonjen na jednu ruku, a s drugom slobodnom za istraživanje. Uvukao sam samo jagodicu prsta unutra i susreo njezin pogled. Izgledala je divlje, posve raširenih očiju. „Želim ovamo ući, Brynne. Hoćeš li mi dati da poševim tvoju prekrasnu guzicu?” Govorio sam prema njezinim drhtavim usnama i ugrizao je za donju, vrhom prsta i dalje golicajući njezin otvor, čekajući da mi odgovori.

„Da!” Glas joj je izašao kao grubi šapat, ali definitivno je bio pristanak.

Odmaknuo sam se i okrenuo je na trbuh. Uhvatio sam joj kukove u zraku i jako joj raširio noge tako da u nju mogu ući stojeći na koljenima. Bila je prekrasna. Potpuno raširena za mene, iščekujući i prihvaćajući te nevjerojatno savršena.

S rukom na mojoj palici klizio sam vrškom oko njezine mokre pičke, neprestano trljajući po klitorisu, približavajući je orgazmu i dobro navlaživši kitu.

„Mmm hmm”, zastenjao sam namještajući vrh na njezinu usku rupu. „Tako si jebeno savršena...” Gurnuo sam i ušao samo vrhom kite pokušavajući je malo otvoriti i pomislio sam da bi mi lako moglo pobjeći. Odnosno ejakulirati prije nego što uopće uđem u nju.

Napela se i izvila od mog napada pa sam odmah usporio, stavljajući joj dlan na donji dio leđa da je umirim. „Polako... opusti se za mene, dušo.” Smirila se i teško disala, čekajući me, pokoravajući se mojim željama; tako savršeno raspoloživa i veličanstveno uska, stezala je mišiće oko vrha moje kite spremne za eksploziju. Nisam joj želio nanijeti bol, ali dragi Bože, bilo je spektakularno napaljujuće biti u ovom položaju spreman osvojiti posljednje mjesto na kojem se mogu izliti u nju.

Drhtala je ispod mene. „Svršit ću, dušo. Želim to jako, ali najprije ti. Napraviti ću da ti bude tako dobro!”

„Ethane, molim te, daj mi da svršim!” Grčila se oko moje nagnute kite spremna prihvatiti me do kraja. Shvatio sam da će me pustiti čak i ako bude bolno jer je bila tako darežljiva ljubavnica.

Sveci, pomozite mi!

Trebala mi je sva snaga volje da ne uronim u taj rastegnuti, misteriozni dio njezina tijela koji sam tek trebao osvojiti. Želio sam to. Trebalo mi je to. Ali želio sam i trebao sam više brinuti za nju. Znao sam da ću joj nanijeti bol, a nije ni približno bila spremna. Morat ćemo raditi na tome - već se veselim. Poput svake nove stvari koju smo zajedno radili. Sad sam bio jebeno izvan sebe i ovo nije bio trenutak da je prvi put natjeram na analni seks sa mnom.

„Brynne... tako te volim”, šapnuo sam prema njezinim leđima premještajući kitu niže da pronađe njezinu picu. Bila je tako vruća da me gotovo opekla kad smo se dodirnuli. Čuo sam vlastiti vrisak kad sam se zarinuo duboko u nju i počeo je ševiti. Rukama sam je čvrsto uhvatio za bokove, nabijajući je snažno na svoju palicu, opet i opet i opet, i čuli su se samo zvukovi pljeskanja naših tijela i gundanja dok nas je preplavljivao čisti užitak.

Potrajalo je jako dugo. Morao sam izbaciti onaj zastrašujući san iz sebe, a to sam mogao ostvariti samo seksom. Ako možeš jebati

znači da si živ - u ovom je slučaju bilo teško osporiti tu brutalnu logiku.

Ševa je bila prilično gruba, čak i za nas. A Brynne je mogla prihvatiti moju grubost. Činila je to već prije i opet će, jer je nikad neću pustiti. Nikad. Nisam mogao zamisliti da bih stvari koje sam upravo učinio njoj mogao raditi s nekom drugom. Znao sam da ne bih mogao.

Shvatio sam kasnije u mraku, poslije luđačkog seksi izleta na koji sam je odvuкао i nakon što je pokraj mene pala u dubok san. Svršila je toliko puta da se samo onesvijestila od iscrpljenosti kad sam se konačno prisilio da prestanem. Ali ona nijednom nije zatražila da prestanem. Moja djevojka mi se dala i nije me silila na odgovore. I bilo mi je drago jer još nisam želio razgovarati o tome. Iznutra sam bio previše sirov poslije one noćne more.

Poželio sam zapaliti, ali ipak nisam. Zbog nje mi se to činilo lošim. Bilo je pogrešno izlagati je mom nezdravom pušenju i neću to više činiti u njezinoj blizini.

Gledati je kako spava poslije seksa, njezino pravilno disanje, duge trepavice kako poživaju iznad jagodica, kose divlje razbarušene po jastuku, potpuno mi je oduzelo dah. Znao sam da sam napokon našao svog anđela i čuvat ću je svime što imam.

Tek su san i porod mašte.

Spasila me od potpunog ludila moje patnje. Zbog nje sam želio stvari koje nikad prije nisam želio. Da je zaštitim, ubio bih kad bih morao. Ubilo bi me kad bi joj se išta dogodilo.

Naposljetku sam uspio zaspati i to samo zato što je bila ondje sa mnom.

Poglavlje 9

Probudio sam se u praznom krevetu, u praznom stanu i u stvarnoj noćnoj mori. Poslije onoga što se dogodilo tijekom noći, posljednje što sam očekivao bilo je da će Brynne nestati bez riječi.

Prvi znak da nešto nije u redu pojavio se kad sam se zakotrljao na krevetu i nastavio se kotrljati. Nije bilo mekog i toplog tijela koje miriše na cvijeće i dekadentnu ševu od sinoć uz koje bih se stisnuo i omotao se oko njega. Samo plahte i jastuci. Nije bila u mom krevetu. Zazvao sam joj ime i umjesto odgovora dobio samo zlokobnu tišinu. Počela me hvatati neugodna jeza.

Je li prošla noć bila previše za nju?

Najprije sam provjerio kupaonicu. Vidio sam da je bila pod tušem. Njezina kozmetika i četka stajali su vani na ormariću, ali nje nije bilo. Nije spremala kavu u kuhinji, provjeravala mejlove u mom uredu, vježbala u teretani, niti je bila *igdje* u stanu.

Na monitoru sam uključio snimak sigurnosne kamere koja je snimala ulazna vrata i hodnik. Na njoj će se vidjeti svatko tko je ušao ili izišao. Srce mi je udaralo tako jako da su mi se prsa vidljivo pomicala. Premotao sam posljednji sat i našao je kako u trenerki i tenisicama, sa slušalicama u ušima, ide prema dizalima.

Jebote!” povikao sam, lupivši šakom o površinu stola. Otišla je na jutarnje trčanje? Jebeno nevjerojatno. U nevjerici sam gledao snimku i trljao se rukom po bradi.

„Reci mi da je pratiš!” povikao sam u izravnu liniju s Neilom.

„Molim?” Zvučao je kao da je još u krevetu od čega mi je još više pozlilo.

„Pogrešan odgovor, frende. Brynne je izašla iz stana. Otišla je na trčanje!”

„Spavao sam, E”, rekao je. „Zašto bih je pratio ako je s tobom u stanu...”

Prekinuo sam vezu i nazvao Brynne na mobitel. Naravno, dobio sam glasovnu poruku. Zamalo sam bacio mobitel u zid, ali uspio sam joj ipak napisati poruku: GDJE SI?

Otrčao sam do ormara, nabacio neku odjeću i cipele, zgrabio ključeve od auta, novčanik i mobitel i odjurio u garažu. Izletio sam na cestu uz škripu guma i počep računati koliko je daleko mogla stići od

trenutka kad je snimljena sigurnosnom kamerom. Glavom su mi jurili scenariji o profesionalnom ubojici koji bi je u ovo doba dana s lakoćom mogao ukloniti da to izgleda kao nesreća.

Bilo je rano, nešto malo iza sedam sati, tipično oblačno jutro u Londonu kojim polako oživljava nov dan. Uobičajeni dostavni kombiji i ulični prodavači na sve strane, gužva za kavu u lokalnom kafiću, nekoliko ranojutarnjih džogera koji odrađuju tjelovježbu, ali ne i ona koju sam tražio. Mogla bi biti bilo gdje.

Stalno sam se vraćao na pitanje zašto bi otišla a da mi se ne javi. Prestrašio sam se da je otišla zbog mene. Zbog onog kakvog me vidjela sinoć. Onog što se dogodilo poslije... Toliko sam duboko zaglibio s Brynne da je to bilo smiješno. Bog zna da oboje imamo svojih problema, ali možda je sinoćnji sjebani kaos emocija bio više od onoga sa čime se htjela nositi. Protrljao sam se po prsima i nastavio voziti.

Zazvonio je mobitel. Neil. Prebacio sam ga na zvučnike u automobilu.

„Još je nisam našao. Sad sam na Cromwellu i idem prema jugu, ali mislim da sam otišao dalje nego što je mogla stići od vremena zabilježenog na kameri.”

„Slušaj, E, žao mi je.”

„To mi možeš reći kad je pronađem.” Bio sam ljut, ali nije on kriv. Brynne je bila sa mnom i Neil je službeno bio izvan dužnosti. Ja sam kriv. Kakvo sranje.

„Onda ću ja poći prema istoku. Mnogo džogera ide Heath Downsom uz park.”

„Može, prijatelju.”

Nastavio sam skenirati naokolo pogledom, moleći se da je ugledam, kad je stigla poruka: Budan si. Otišla sam po kavu. Što želiš da ti donesem?

Možda svoju lijepu guzicu kući, ženo!

Olakšanje je bilo nevjerojatno, ali bio sam strašno ljut na nju zbog ovoga što je izvela. Otišla je po prokletu kavu! Dragi Isuse! Odmah sam zaustavio automobil i na trenutak samo spustio glavu na upravljač. Doista sam je morao posjesti i objasniti joj nekoliko stvari o tome kako će joj se život morati promijeniti tijekom idućih nekoliko mjeseci. A jutarnja solo trčanja svakako otpadaju s popisa.

Ne možeš povjerovati!

Prsti su mi se tresli dok sam pisao. Kojem kafiću?

Kratka stanka i onda: Hot Java. Ljut si???

Glupo pitanje.

Kafić koji je rekla nije bio ni blok od mog stana. Čak smo nekoliko puta bili zajedno u njemu, ujutro nakon što bi prespavala kod mene. Brynne je sve vrijeme bila tako blizu stana! Odgovorio sam joj porukom: Ostani gdje jesi! Dolazim po tebe!

Trebalo mi je barem deset minuta da se vratim do svoje četvrti. Bio sam ljut na sebe - zbog nekoliko razloga, ali najviše zato što sam spavao kad se ona probudila i otišla bez moga znanja. Pojurio sam za njom u takvoj žurbi da sam prošao točno pokraj nje u kafiću, a to je bilo neprihvatljivo. Griješio sam.

Odlučio sam zasad zanemariti razloge svog čvrstog spavanja.

Možda paklena noćna mora i poslije toga maratonska ševa?

Oh, znao sam da će se to u nekom trenutku opet uvući u razgovor, vjerojatno uskoro, jer će me Brynne pitati, ali sad sam bio previše sirov da se suočim s onim što je vrelo u mojoj podsvijesti. Poricanje mi je djelovalo mnogo privlačnije.

Jebeno nevjerovatno!

Prokletstvo, nije bila u kafiću kako sam joj rekao nego vani na pločniku i držala je dvije kave! I nije bila sama. Neki je tip plazio po njoj, čavrljao s njom, a tko jebeno zna tko je taj. Netko koga poznaje? Ili netko tko je ispipava s tko zna kojim ciljem! Kako ću je samo izlupati po dupetu kad dođemo kući za ovo što je izvela.

Morao sam parkirati na drugoj strani ceste i prijeći do nje. Vidjela me kako se približavam i rekla nešto svom kompanjonu koji je pogledao prema meni. Oči su mu se malo raširile i povukao se bliže prema njoj.

Pogrešan potez, seronjo.

„Ethane”, rekla je, smiješeći se kao da je ovo bio savršeno prihvatljiv način da započnemo dan.

O, draga moja, itekako moramo porazgovarati o stvarima.

„Brynne”, rekao sam oštro, obujmio je oko struka i povukao prema sebi te dobro i dugo pogledao njezina *prijatelja* koji je trebao nestati odavde još prije dobrih deset minuta. Tip je bio malo previše drzak za moj ukus, stajao je ondje kao da ima pravo razgovarati s njom,

kao da mu nije prvi put i kao da je dio njezine prošlosti. Sranje! Poznao ju je. Taj je čovjek poznao Brynne.

„Ethane, ovo je Paul Langley, moj hm... prijatelj s umjetničkog odsjeka. On je predavač... Upravo sam odlazila kad je Paul ušao.”

Bila je živčana. Brynne je djelovala kao da joj je neugodno, a ako sam u ičemu bio dobar onda je to u procjeni ljudi. Mogao sam nanjušiti njezinu nelagodu. Frajer je bio sasvim druga priča. Izgledao je previše samodopadno i malo previše arogantno pa sam shvatio o čemu je riječ.

Brynne se malo pribrala i rekla: „Paul, ovo je Ethan... Blackstone, moj dečko.” Ponudila mi je jednu kavu. „Uzela sam ti s mlijekom.” Pogledala me i otpila gutljaj iz svoje čaše. Da. Bilo joj je neugodno.

Majmun je ispružio ruku i prvi je ponudio na rukovanje.

Mrzim te.

Jedna mi je ruka bila oko Brynne, a u drugoj sam držao kavu koju mi je maloprije uvalila. Morao sam pustiti Brynne da bih se rukovao s njim. Mrzio sam ga u tom elegantnom odijelu, profesionalnog, obrijanog i podšišanog i, po svemu sudeći, vrlo drskog. Skinuo sam ruku s Brynneina struka i prihvatio njegov stisak. Čvrsto sam stisnuo i trudio se ne razmišljati o tome da izgledam prokleta grozno, kao da sam upravo ispao iz kreveta.

„Drago mi je”, neiskreno će Langley.

Odgovorio sam mu najkraćim mogućim kimanjem. To je bilo najbolje što sam mogao i nije me bilo briga jesam li nepristojan ili ne. Tip je bio na krivom mjestu u krivo vrijeme da bi mi ikad postao prijatelj. Zamrzio sam ga na prvi pogled.

Preletio me pogledom. Odlučio sam da ću prvi prekinuti ovo rukovanje. Ili natjecanje u pišanju, bolje rečeno.

Povukao sam ruku i pritisnuo usne na Brynneinu kosu, ali pogled mi je i dalje bio na njemu dok sam govorio: „Probudio sam se i nije te bilo.” Ponovno sam je obujmio rukom.

Nervozno se nasmijala. „Baš mi se pila kava s bijelom čokoladom jutros.”

„Vidim da ti još treba tvoja jutarnja kava. Neke se stvari nikad ne mijenjaju, zar ne, draga Brynne?” Langley joj se urotnički nasmiješio i tada sam shvatio. Poševio ju je. Ili je dao sve od sebe da je poševi. Imali su zajedničku prošlost i vidio sam kako mi pred očima leprša

crvena krpa ljubomore. Prokleta jebeno sranje, strašno su me nasilne emocije preplavile u tim sekundama. Poželio sam Langleyju šakom pokazati put prema pločniku licem prema dolje, ah još više od toga morao sam je odvući od njega.

„Vrijeme je za pokret, dušo”, objavio sam, pritišćući ruku na njezina leđa.

Brynne se za trenutak ukočila, no onda je popustila. „Drago mi je da smo se opet vidjeli, Paul. Ostaj mi dobro.”

„I ti, draga. Imam tvoj novi broj i ti imaš moj pa znaš gdje me možeš naći, u redu?” Kurvin me sin pogledao i nije mi promaknuo izazov u njegovu pogledu. Mislio je da sam nekakav tupoglavac i bacio je izazov pred mene - ako Brynne zatreba spašavanje, treba samo nazvati i princ na bijelom konju doći će po nju.

Odjebi. Patetični. Kretenčino.

Brynne je kimnula i nasmiješila mu se. „Zbogom, Paul.”

Da, nosi se... Paul.

Bilo je preočito da je Ljubavnik Paul nije želio ostaviti. Želio ju je poljubiti ili zagrliti kao neku vrstu nježnog pozdrava, ali imao je dovoljno pameti da to ne pokuša. Nisam rekao da je glup, samo da mi je neprijatelj.

„Nazvat ću te. Želim čuti sve o Mallertonu.” Podignuo je ruku do uha. „Bok, draga.” Mrko me pogledao i uzvratio sam mu istom mjerom. Doista sam se nadao da može čitati misli jer sam imao mnogo toga za reći što bi trebao čuti.

Arogantni, bezvrijedni seronjo! Apsolutno je NEĆEŠ nazvati da bi pričao o Mallertonu. Nećeš je gledati niti ćeš razmišljati o njoj! Jasno?! Moja djevojka sad NIJE tvoja draga niti će to ikad više biti. Gubi mi se s očiju prije nego što budem prisiljen učiniti nešto što će me dovesti u jebeno veliku nevolju s MOJOM djevojkom.

Pošli smo preko ceste, a srce mi je lupalo i ljutnja se samo izlivala iz mene kad je Brynne otvorila usta.

„Što je, dovraga, ono bilo, Ethane? Bio si nevjerojatno bezobrazan.”

„Hodaj dalje. Raspraviti ćemo to kod kuće”, uspio sam procijediti kroz zube dok smo prelazili cestu.

Ljutito me pogledala kao da mi je narasla još jedna glava i zaustavila se na pločniku. „Nešto sam te pitala. Ne obraćaj mi se kao djetetu koje je nešto zgriješilo!”

„Ulazi u auto”, prasnuo sam pokušavajući se suzdržati da je ne podignem i ne uguram na sjedalo, a bio sam opasno blizu tome, premda ona to nije još znala.

„Oprosti, ali ovo je sranje. Idem pješice natrag!” Okrenula se da će otići.

Bio sam tako bijesan da sam mogao eksplodirati. Zgrabio sam je za ruku da je zaustavim. „Ne, ne vraćaš se pješice, Brynne. Uđi odmah u auto. Vodim te kući.” Govorio sam tiho i ravno u njezino lice tako da sam mogao vidjeti kako joj ljute oči sijevaju na mene. Bila je prekrasna kad je bila bijesna. Poželio sam je odvući u krevet i raditi jako zločeste stvari s njezinim tijelom otprilike dan i pol.

„Nećeš mi ti naređivati. Zašto se ponašaš tako?”

Sklopio sam oči i pokušao prizvati strpljenje. „Nikako se ne ponašam.” Ljudi su nas počeli gledati. I vjerojatno su mogli čuti što govorimo. Prokletstvo! „Hoćeš li *molim te* ući u auto, Brynne?” Natjerao sam se na lažni osmijeh.

„Baš si kreten, Ethane. I dalje imam svoj život. Ujutro idem trčati i mogu svratiti u kafić ako želim.”

„Ne možeš bez mene ili Neila. A sad smjesti tu lijepu jenkijevsku guzicu u jebeni auto!”

Trenutak je zurila u mene i zavrtjela glavom, probadajući me očima. Bahato je podignula bradu prije nego što je odmarširala do Rovera i ušla u njega. Ignorirao sam to ponašanje smatrajući da sam, s obzirom na okolnosti, čak bio prilično velikodušan. Poslao sam poruku Neilu da mu javim da sam je našao i pustio je da čeka dok tipkam. Bila je zaključana u automobilu i nije mogla nikamo, barem zasad.

Pogledao sam je. Ona je pogledala mene. Ljutila se na mene. Ja sam bio i više nego bijesan na nju.

„*Nikad* više nemoj to učiniti”, rekao sam joj jasno i glasno.

„Što, hodati? Kupiti kavu?” Ljutito je napućila usne i pogledala kroz prozor. Mobitel joj je zasvijetlio i zazujao. Pogledala je u mene i javila se na poziv. „Da, dobro sam, Paul. Ispričavam se za ono što se dogodilo, ali bez brige. Samo obična ljubavna razmirica.” Čak mi se usiljeno osmjehnula dok je tom napuhanom guzičaru objašnjavala da imam loš dan.

Došlo mi je da joj istrgnem mobitel iz ruku i bacim ga kroz prozor, a vjerojatno bih to učinio da nije prekinula vezu i strpala ga u džep. „Znaš na što mislim, Brynne, i nemoj me jebeno ismijavati pred njim!”

»Osramotio si me, Ethane! Paul misli da si...»

“Zaboli me ona stvar što taj guzičar misli. Tko je uopće on?”

„On je dobar momak i moj prijatelj.” Izbjegavala me pogledati u oči dok je to govorila i znao sam. O da, itekako sam znao!

Jesi li mu dala da te poševi, Brynne? Je li upoznao tvoju pičkicu koja je kao stvorena za ševu? Je li te dirao rukama posvuda i stavio kitu u tebe? Hmmm? Stvarno želim znati. Pričaj mi o sebi i dobrom momku Paulu.”

„Sad si pravi seronja.” Prekrižila je ruke ispod grudi i gledala naprijed kroz vjetrobransko staklo. „Ništa ti neću reći.”

Jesi li se ševila s njim!?”

Promeškoljila se u sjedalu i uputila mi pogled od kojeg mi je bol prostrujala kitom. „Tko je posljednja koju si ti povalio prije nego što si upoznao mene, Ethane? Tko je bila ta sretnica? Znam da nije bilo više od tjedan dana prije nego što smo se mi prvi put spetljali!” Počela je gestikulirati rukama. Kaže tip koji misli da je tjedan dana dugo razdoblje za biti bez seksa!”

Sranje!

To nije bila lijepa pomisao jer je imala pravo. Bilo mi je mrsko priznati, ali nisam joj mogao reći ime posljednje koja me uspjela zagrijati za to. Pamela?

Penelope? Nešto na *P*... Ivan će znati, on ima dug popis ženskih *prijateljica* i on nas je upoznao. Namrštio sam se zaključivši da joj se ne mogu sjetiti imena i zbog činjenice da, tko god da je bila, to nije učinilo nju ili naš seks ništa pamtljivijim od prvog slova njezina imena.

I Paulovo je ime počinjalo na *P*, pomislio sam. No bio sam prilično siguran da njegovo neću nikad zaboraviti.

“Ne možeš joj se sjetiti imena?” upitala je Brynne. *Tako je.*

„Koje boje joj je bila kosa, hmmm?”

Crvenkastoplava au naturel. Toliko se ipak sjećam.

„Bi li je opet poševio, Ethane, da nisi upoznao mene?” nastavila me ispitivati.

Nisam odgovorio. Upalio sam motor i uključio se u promet, želeći samo doći kući i možda nastaviti ondje gdje smo bili prije samo nekoliko sati. Mrzio sam se svađati s njom.

„Zašto si se iskrala iz stana?” naposljetku sam upitao. „Nakon prošle noći, jutros si me samo ostavila?”

„Nisam te ostavila, Ethane. Ustala sam, vježbala na tvojoj traci za trčanje, istuširala se i poželjela kavu. Stalno idemo u taj kafić, a znala sam da si umoran od... hm... sinoć.”

Dakle, i ona je razmišljala o prošloj noći. Još nisam znao ide li mi to u korist ili ne, ali nadao sam se da ide. Ušao sam u garažu svoje zgrade i parkirao Rover. Pogledao sam je kako bijesno sikće na sjedalu.

Brynne očito nije završila s pljuvanjem po meni. „Radim to gotovo svako jutro. Nije padala kiša i dan je bio savršen za kratku šetnju do ugla.” Opet je podignula ruke u zrak. „Trčala sam na traci i onda sam htjela popiti kavu s bijelom čokoladom. Je li to zločin? Nije baš da sam provalila u Tower i ukrala kraljevske dragulje ili išta slično.”

Zakoloutao sam očima. „Dušo, možeš li zamisliti kako mi je bilo jutros kad sam vidio da te nema? Bez poruke na mobitelu ili na papiru, bez ičega!”

Bacila je glavu natrag na sjedalo i pogledala prema gore. „Pomozi mi Bože! Ostavila sam ti poruku! Jesam. Stavila sam je na svoj jastuk tako da je vidiš. Napisala sam: *Otišla sam u Javu po kavu. Vraćam se brzo.* Bila sam u tvojoj teretani i istuširala se prije odlaska. Zar ti to ne govori što sam radila? Ništa tajnovito, samo normalno jutro, Ethane!”

Ne ona vrsta normale u kojoj se želim ikad više probuditi, hvala lijepa!

„Nisam našao tvoju prokletu poruku! Nazvao sam te i dobio govornu poštu! Zašto se nisi javila ako si samo čekala u redu za kavu?” Izašao sam iz auta i snažno povukao njezina vrata. Želio sam je u stanu, na privatnom. Svađanje u javnosti je sranje.

Odmahnula je glavom prema meni i izišla iz auta. „Pričala sam s tetom Marie”

Udario sam po gumbu za pozivanje lifta. „U to doba dana?” Pogurao sam je u dizalo i stisnuo je u kut, rukama joj zatvorivši prolaz tako da mogu imati malo više utjecaja nad njom. Trenutno je

bila izvan kontrole. Zvuk vrata koja nas zatvaraju u privatnost bio je najpoželjniji zvuk koji sam čuo posljednjih minuta.

„Teta Marie je ranoranilac i zna da ja ujutro idem na trčanje.” Brynne je pogledala moja usta, a oči su joj prelazile preko mene dok me čitala. Volio bih znati što misli. Što joj je u srcu. Sasvim sam se približio njezinu tijelu, ali nisam je dodirnuo. Samo sam želio apsorbirati činjenicu da sam je vratio u jednom komadu.

„Ne čini to više, Brynne. Ozbiljan sam. Gotovo je s danima kad si mogla izlaziti sama.”

Vrata dizala su se otvorila pa se provukla oko mene da bi izišla. Hodao sam za njom niz hodnik i otključao ulazna vrata stana. Čim smo zakoračili unutra, obrušila se na mene. Oči su joj se raširile i zaiskrile. Bila je jako, jako ljuta i nevjerojatno lijepa od čega mi je kita odmah postala tvrda poput kamena. „Znači, nije mi dopušteni niti spustiti se do Jave po kavu?” upitala je.

„Nije baš tako. Nije ti dopušteno da ideš *sama*, a posebice da to nikome ne kažeš!” Zatresao sam glavom ljut zbog onoga što je učinila, bacio ključeve i protrljao se po glavi. „Zašto je tako jebeno teško shvatiti taj koncept?”

Čudno me gledala kao da me pokušava dokučiti. „Zašto si zapravo tako ljut, Ethane? Izići van po kavu usred bijela dana okružen mnoštvom ljudi sigurno ne može biti tako velika opasnost.” Opet je prekrížila ruke pod grudima.

„Meni se učinilo da si opet prekinula sa mnom i otišla u svoj stan!” *Istina je katkad zlo. Jesam li to upravo rekao naglas?*

„Ethane! Ne bih to učinila.” Zurila je u mene. „Zašto misliš da bi?”

“Jer već jesi!” povikao sam. *I opet ta istina kao zli gad, probija si put poput crva i hrani se mojim nesigurnostima.*

“Jebi se!” bijesno je protisnula, kosa joj je poletjela kad se okrenula i pobjegla u spavaću sobu zalupivši vratima.

Jebo, baš joj je trebala dobra ševa. Mogao sam se sjetiti nekoliko stvari od kojih bi zašutjela. Čovjek bi pomislio da će se nakon prošle noći probuditi sva meka i umiljata poput pospanog mačića. Nisam ja te sreće. Mene je dopala pobješnjela divlja mačketina.

Sjetio sam se da sam kavu koju mi je kupila ostavio u držaču za pića u automobilu. Jebeš prokletu kavu, trebala mi je boca Van Gogha i najmanje deset cigareta.

Trebao mi je i tuš i trebalo mi je da svojoj krajnje frustrirajućoj ženki savršeno razjasnim nekoliko stvari. Isuse, stvarno je bila naporna kad bi postala ovakva, ali najprije tuš, a onda bih je možda mogao posjesti i pokušati s logičkim argumentiranjem. Krenuo sam u kupaonicu stražnjim putem, da ne prolazim kroz spavaću sobu jer sam pretpostavio da se ondje odijeva za posao i zaključio da bi vjerojatno cijenila malo privatnosti s obzirom na to da mi je upravo rekla da se nosim. Izuo sam cipele, skinuo majicu i ušao.

I morao sam zgrabiti svoje očne jabučice kad su mi izletjele iz glave i otkotrljale se na tlo. Brynne je polugola stajala u kupaonici u nekom doista jebeno seksi rublju i šminkala se ili češljala ili nešto treće.

Osvrnula se i pogledala me pogledom koji je jasno govorio koliko je i dalje ljuta. „Našla sam poruku koju sam ti ostavila.” Podignula je komad papira s ormarića. „Bila je *ispod* plahte kamo si je gurnuo”, usiljeno se nasmijala, pustila papir da padne, a onda se okrenula natrag prema zrcalu pokazujući mi svoju prekrasnu pozadinu u nekim dekadentnim gaćicama od crne čipke zbog kojih sam bio siguran da su mi optički živci pregorjeli.

Razmišljao sam o njezinoj pozadini i o prošloj noći. Što smo učinili i što nismo...

Očima mi je uhvatila pogled u zrcalu baš prije nego što je pogledala prema dolje, njezina prsa rumenoružičasta preko oblina grudi u crnom čipkastom grudnjaku na koji sam bio luđački ljubomorani. *To je moja djevojka.*

I ona se prisjetila. Možda su neke stvari među nama sada sjebane, ali kad je bila riječ o seksu, sve je štimalo.

„Nismo ni približno završili s raspravom o tvojoj sigurnosti.” Zakoračio sam iza nje, podignuo joj ruku do kose i zgrabio punu šaku. Duboko je udahнула i raširila oči prema mojima u zrcalu. „A sad si u gadnoj nevolji.” Povukao sam joj glavu ustranu i ogolio joj vrat da mogu nasrnuti na njega.

„Aaaa”, teško je disala. „Što to radiš?”

Spustio sam se na njezin vrat i povukao usne oblinom, grickajući meso zubima. Zagrizao sam taman toliko iz nje izvučem neki zvuk. Njezin me miris omamio do te mjere da neću još dugo moći zadržati kontrolu.

„Ne ja. Ti ćeš biti ta koja će reći. Ti ćeš mi reći što da učinim, dušo. Što da ti prvo učinim?“ Jedna mi je ruka bila u njezinoj kosi, a drugu sam spustio na njezin ravni trbuh i raširio prste pritišćući sve jače dok sam ih uvlačio ispod fine čipke.

Migoljila se, ali čvrsto sam je držao i srednjim prstom klizio točno između njezinih nabora i po klitorisu. „To?“ Pomicao sam prst naprijed-nazad, vlažio je,

činio je dobrom i vlažnom za mene, ali bez prodiranja. Morat će se potruditi za to. „0, Bože“, zastenjala je.

Malo sam je povukao za kosu. „Pogrešan odgovor, ljepoto. Još mi nisi rekla što ti radim. Sad reci: ‚Ethane, želim da...‘“ Maknuo sam ruku između njezinih nogu i prst koji je klizio njezinim spolovilom stavio u usta. Sisao sam ga uz mnogo dramatičnosti. „Mmmmm, kao začinjeni med.“ Opet sam je ugrizao za vrat.

Bila je frustrirana, napaljena i željna, a ja sam uživao kažnjavati je za ono što je učinila. Gurala se u mene i vrtjela stražnjicom prislonjenom na moju kitu. Povukao sam kukove unatrag i tiho se nasmijao na zvukove njezina prosvjeda kad sam to učinio.

„Ethane...“

Pucnuo sam jezikom i opet je povukao za kosu. „Danas si prava mala prkosnica. Još čekam, dušo. Reci mi što želiš od mene.“ Spustio sam slobodnu ruku na njezinu stražnjicu i grubo je zgrabio za jednu polovicu. „Ti si počela ovu igru i znaš to. Zato mi sad reci što ću ti učiniti.“ Zavapila je kad sam ukopao prste u nju i opet se pokušala pritisnuti unatrag na moju kitu. „Ne. Nećeš to dobiti dok lijepo ne zamoliš.“ Zamahnuo sam rukom i spustio je na njezinu stražnjicu lagano je pljesnuvši. Zaskvičala je i ukočila se stojeći na nožnim prstima, presavijena kao prekrasna božica.

„Ethane, želim tebe...“ Smekšala se i pokušala okrenuti glavu prema mojim prsima.

„Mmmmm, znači svidjelo ti se kad sam ti pljesnuo tu prekasnu guzu, je li? Hoćeš opet?“ šapnuo sam joj na uho. „Zaslužila si malo pljeskanja, dušo. Znaš da si zaslužila, a još nisi učinila kako sam ti rekao, nevaljalice jedna. Reci mi što ću ti učiniti uz taj umivaonik.“

Ispustila je prekrasan, krotki glas od kojeg mi je srce zadrhtalo, a kita umalo eksplodirala.

„Reci mi!” Opet sam je pljesnuo po stražnjici i zadržavajući dah čekao njezin odgovor.

„Aaaa!” Izvila se u elegantnom luku i otvorila usta u vapaju. Znao sam da sam pobijedio, znao sam da će mi reći, a uzbuđenje kad je izgovorila te riječi nije nalikovalo ničemu što sam prije doživio. „Ethane, poševit ćeš me na tom umivaoniku!”

„Nagni se preko njega i uhvati se za rub”, naredio sam joj odmaknuvši se od nje i čekajući da mi udovolji. Malo je zadrhtala, ali ipak se namjestila u položaj kako sam joj i rekao. Izgledala je tako seksi da je bilo gotovo nemoguće pojmiti to mentalno jebanje u koje smo se upustili, ali čovječe, bilo je predobro da prestanemo.

Gurnuo sam prste ispod elastičnog ruba one oskudne crne čipke i povukao je prema dolje, razdvajajući joj noge dok ih je izvlačila iz gaćica. Mogao sam osjetiti miris njezina uzbuđenja, potrebu za mnom, za onim što sam joj samo ja mogao dati. Spustio sam svoju trenirku i uhvatio kitu u ruku. Vukao sam je po njezinu vlažnom procjepu i trljao po klitoris, ali i dalje bez penetriranja. Je li to ono što si htjela, ljubavi?”

Brynne je vrtjela picom po vrhu moje kite i pokušavala se spustiti na nju. Lijepo što se trudila, ali ja sam vodio ovu igru i trebalo mi je nešto više od nje. Moja je djevojka morala obaviti još posla prije nego što zasluži nagradu.

Vratio sam se njezinoj kosi i opet zgrabio punu šaku, elegantno joj rastežući vrat. „Odgovori mi na pitanje, dušo”, rekao sam nježno. Njezino prekrasno grlo micalo se dok je gutala i gledali smo se u zrcalu. Palilo ju je povlačenje za kosu. Nikad nisam čupao tako jako da boli nego samo da manevriram njezinim tijelom i dominiram u seksu. Od toga bi podivljala, a da joj se nije sviđalo, nikad to ne bih radio. Samo sam želio ugoditi svojoj djevojci.

„Da, želim tvoj kurac, Ethane. Želim da me ševiš njime i da svršim! Molim te!” Drhtala je uz moje tijelo, ključajući od vrućine.

Nasmijao sam se i polizao joj vrat, istegnut za mene. „Dobra djevojka. A što je istina, dušo?” Još sam je trljao po osjetljivom klitoris i čekao,

obožavajući okus njezine kože i miris uzbuđenja koji je dolazio od nje.

„Istina je... da sam tvoja, Ethane! Sad, molim te!” preklinjala je, a zvuk tih riječi punio mi je srce do prsnuća.

Apsolutno savršenstvo. „Jesi, da, i učinit ću to što želiš, dušo. Godi mi ugađati ti.” Namjestio sam vrh i gurnuo ga dokle je išlo. Oboje smo zavapili kad su nam se tijela spojila.

Dok sam je ševio držao sam je za svilenkastu kosu da joj u zrcalu mogu vidjeti one lijepe oči. To mi se sviđalo. Ne znam zašto, ali kad sam s Brynne moram joj vidjeti oči dok se ševimo. Želim gledati u njih i vidjeti svaki utisak, svaki nasrtaj i izvlačenje naših spolovila koja se trljaju i hvataju, vodeći nas prema završetku dok se ne izgubimo u osjećaju koji se može stvoriti samo između nas dvoje zajedno.

Ima nešto u gledanju ljubavničinih očiju dok svršavate, a utapanje u Brynneinim očima kad bi se to dogodilo bilo je tako snažno povezujuće da me vezalo za nju na način koji je značio nešto važno i stvarno. Intenzitet onoga što se događalo između nas zapravo me plašio. Činio me iznimno ranjivim, ali sad je bilo prekasno. Već sam pao.

Stegnuta je unutarne mišiće oko mene grčeci se u orgazmu, zazivajući moje ime i protrnuvši. Nastavio sam pumpati u njezinu dubinu osjećajući svako stiskanje i grčenje njezine pičke dok sam je punio svojom kitom. Njezino stezanje oko moje batine bilo je tako dobro da su me oči zapekle.

Brynneino je tijelo bilo stvoreno za seks, ali ona je bila najvažnija. *Nju* sam volio. Nekoliko sekundi prije klimaksa nasrnuo sam u nju najdublje i najdalje što sam mogao i zario joj zube u rame. Zavapila je i registrirao sam njezin zvuk, ali nisam znao je li od užitka ili boli. Nisam joj želio nauditi, ali u tom sam trenutku bio gotovo izvan sebe i samo sam se želio držati za nju, držati je sa sobom, napuniti je svojom spermom i učiniti je svojom.

Kad sam se izlio u nju, opet sam joj rekao.

“Volim... te...”

Dok sam to izgovarao u zrcalu sam je gledao u oči.

Na posao nismo stigli ni približno na vrijeme. Nije bilo važno. Neke su stvari važnije od toga. Oboje smo bili uzdrmani seksom i jedva smo stajali na nogama pa sam je podignuo na ruke i odnio sa sobom pod tuš. Cijelu sam je oprao i pustio nju da opere mene. Nismo

pričali. Samo smo se gledali, dodirivali, ljubili i razmišljali. Poslije tuširanja zamotao sam je u ručnik i odveo natrag u krevet; tek smo tada, dok je meka i zadovoljna ležala ispružena pokraj mene, počeli razgovarati.

„Nije sigurno da izlaziš sama. Ne možeš to više raditi. Ne znamo motive i ne želim te izlagati riziku.” Govorio sam nježno, ali odlučno. Nisam popuštao u svom stavu i te stvari su se morale reći. „To je sve.”

„Stvarno? Tako je loše?” Djelovala je iznenađeno, a onda joj se na licu pojavio onaj uplašeni izraz koji sam već vidio.

„Ne znamo što se događa u Oakleyjevu taboru ili u taboru njegovih protivnika. Moramo pretpostaviti da te Oakley drži na oku, Brynne. Sve ove godine zna gdje si, gdje radiš, gdje živiš, vjerojatno zna i tvoje prijatelje. Moram uskoro popričati s Gabrielle i Clarksonom. Moramo ih obavijesti za slučaj da im netko pristupi jer su povezani s tobom. Tvoji prijatelji sve znaju, je li tako?”

Tužno je kimnula. „Ali ne razumijem zašto bi mi itko htio nauditi. Nisam ništa učinila i sigurno se ne želim vraćati u prošlost. Samo želim zaboraviti da se ikad dogodila! Zar je to moja krivnja?”

Poljubio sam joj čelo i palcem protrljao bradu. „Ništa nisi kriva. Samo ćemo biti. Vrlo, vrlo pažljivi”, rekao sam poljubivši joj usne triput zaredom.

„Ništa ne želim od senatora Oakleyja”, šapnula je.

„Zato što nisi oportunist. Većina bi od njega tražila novac za šutnju. Ti to nisi učinila i sad čekaju da vide što bi mogla učiniti. I siguran sam da prate hoće li Oakleyjevi neprijatelji pokušati doći do tebe. Iskreno,

njegovi me politički neprijatelji zabrinjavaju više od njega. Videosnimka i činjenica da je Oakley znao za nju čine ga odgovornim, u tome je stvar. Njegov punoljetni sin i njegovi prijatelji počinili su zločin, a on ga je zataškao. Oakleyjevima bi protivnicima ta informacija došla poput škrinje s političkim blagom. A da ne spominjem ogavnu medijsku priču koja bi prodala mnogo novina.”

„O, Bože...” Otkotrljala se s boka na leđa i rukom pokrila oči.

„Nemoj to raditi.” Povukao sam je natrag i okrenuo prema sebi. „Bez toga, može? Pobrinut ću se da te puste na miru. Prvo, to mi je posao, a drugo, djevojka si mi.” Držao sam joj lice blizu svoga. „To

se nije promijenilo što se tebe tiče, je li tako?" Nisam je puštao jer mi je trebalo njezino uvjeravanje. Morao sam znati. „Prošla je noć bila... sjebana...”

„Moji se osjećaji nisu promijenili”, prekinula me. „I dalje sam tvoja djevojka, Ethane. Prošla noć nije ništa promijenila. Ti imaš svoju mračnu stranu i ja imam svoju. Razumijem to.”

Otkotrljao sam je na prekrivače i ljubio je polako i temeljito pokazujući joj koliko mi je bilo potrebno čuti te riječi od nje. Ipak, želio sam više od nje. Uvijek više. Kako da mi ikad bude dosta kad je bila tako umilna, lijepa i divna?

„Žao mi je zbog onoga jutros”, rekla je prateći prstom moju usnu. „Obećala sam da te neću opet onako ostaviti i to sam i mislila. I tužna sam što si pomislio da bih to učinila. Uplašio si me kad si se probudio iz noćne more, Ethane. Teško mi je vidjeti te u takvoj boli.”

Poljubio sam joj prst. „Sebičnom dijelu mene bilo je drago što si bila tu. Bilo je pravo olakšanje vidjeti te, ne mogu ni opisati osjećaje koje sam osjetio kad sam te vidio živu i zdravu pokraj sebe. Ali drugi je dio mene mrzio što si to vidjela.” Zatresao sam glavom. “Mrzio sam što si me vidjela onakvog, Brynne.”

„I ti si mene vidio poslije noćne more pa to nije promijenilo što osjećaš”, rekla je.

„Ne, nije.”

„Pa kako je onda za mene drukčije, Ethane? I nećeš to podijeliti sa mnom... nećeš me pustiti unutra.” Opet je zvučala povrijeđeno.

Ja... ja ne znam... pokušat ću, u redu? Ni sa kim nisam mnogo razgovarao o tome što se dogodilo. Ne znam mogu li... i znam da te ne želim izlagati tom mračnom mjestu. Ne želim da ideš tamo, Brynne.”

„O, dušo.” Povukla je prste po mojoj sljepoočnici i gledala me ravno u oči. „Ali pošla bih tamo za tebe.” Proučavala me. „Želim ti biti dovoljno važna da mi kažeš svoje tajne i moraš me pustiti unutra. Znam dobro slušati. Što si sanjao?”

Želio sam pokušati biti normalan za nju, samo nisam znao mogu li to. Pretpostavljam da ću se morati suočiti s tim želim li je zadržati. Brynne je bila tvrdoglava i dio je mene znao da neće tek tako dići ruke od ovoga jer sam joj rekao da ne želim pričati o tome.

„Dovoljno si važna, Brynne. Samo si ti važna.”

Slijedio sam joj rub kose prstom i opet je poljubio uronivši jezikom duboko, uživajući u njezinoj slatkoći i obožavajući način na koji me nježno prihvaćala. Ali poljubac je morao u nekom trenutku završiti, a ja sam se i dalje morao suočiti sa svojim čudovištem.

Pronašao sam nešto hrabrosti i duboko udahnuo, otkotrljao sam se na leđa i zagledao u krovni prozor. Dan je postao siv poput mog raspoloženja i činilo se da će uskoro pasti kiša. Baš u skladu s mojom glavom - posve maglovito. Brynne je ostala na svojoj strani čekajući da nešto kažem.

„Žao mi je zbog prošle noći i kakav sam bio prema tebi poslije toga. Bio sam pregrub i to je bilo previše.” Govorio sam nježnije. „Opraštaš mi?”

„Naravno da ti opraštam, Ethane. Ali želim shvatiti zašto.” Ispružila je ruku, stavila je preko mog srca i ostavila je ondje.

„Ta je noćna mora iz vremena kad sam bio u SP-u. Moj je tim napadnut iz zasjede i većina je poginula. Ja sam bio viši časnik, a oružje mi je zablokiralo.

Uhvaćen sam... Afganistanci su me ispitivali dvadeset i dva dana.”

Oštro je udahnula. “Tako si dobio one ožiljke na leđima? Oni su ti to učinili?” Glas joj je bio tih, ali mogao sam osjetiti zabrinutost u njezinim riječima.

„Da. Tukli su me užetom... i drugim stvarima.”

Stisnula me malo čvršće i teško sam progutao osjećajući kako mi raste tjeskoba. Ali nastavio sam pričati i bilo mi je krivo što sam je naveo na pogrešan zaključak, ali nisam joj mogao ispravno objasniti da moji najgori ožiljci nisu bili oni na leđima.

„Sanjao sam nešto što... što se dogodilo... i tad sam mislio da će me...” Stao sam. Tako sam teško disao da nisam mogao reći ni riječi više. Jednostavno to nisam mogao izgovoriti. Ne njoj.

„Srce ti lupa.” Spustila je usne niže i poljubila mjesto ispod kojeg je pulsirajući mišić pumpao krv. Stavio sam joj dlan na zatiljak i držao je tu, gladeći joj kosu. „U redu je, Ethane, ne moraš više ništa reći dok ne budeš osjećao da možeš. Bit ću tu.” Glas joj je opet poprimio žalostan ton. „Ne želim da još više patiš zbog mene.”

Jagodicom prsta pomilovao sam joj obraz. „Jesi li stvarna?” šapnuo sam.

Pogledala me svjetlucavim očima i kimnula je.

„Kad sam se jutros probudio i vidio da te nema, pomislio sam da si me ostavila zbog one sjebane situacije sinoć i izgubio sam kontrolu. Brynne... sad ne mogu više biti bez tebe. Znaš to, je li tako? Ne mogu to.” Prstom sam prešao po crvenom tragu na njezinu ramenu gdje sam je ugrizao kad me potresao onaj vulkanski orgazam za umivaonikom. „Označio sam te. Žao mi je i zbog toga.” Prešao sam jezikom preko traga.

Zadrhtala je ispod mojih usana. „Slušaj me.” Zgrabila mi je lice i držala me. „Volim te i želim biti s tobom. Znam da to ne govorim stalno, ali to ne znači da to manje osjećam. Ethane, da ne želim biti s tobom ili da ne mogu biti s tobom, ne bih bila... i znao bi to.”

Odahnuo sam, ali trebala mi je minuta da progovorim. „Ponovi to.”
„Volim te, Ethane Blackstone.”

Poglavlje 10

Imali smo dogovor za ručak u Gladstoneu, a Ivan je kasnio. Ne znam zašto se uopće trudim doći na vrijeme svome rođaku kad on niti ne pokušava. Pogledao sam na sat pa pogledom preletio prostorijom. Ovo je mjesto u prošlom stoljeću bilo klub za gospodu, a sad je oživljeno bijelim stolnjacima, s mnogo stakla i svjetlog drva, nimalo ne nalikujući isključivo muškoj društvenoj enklavi za plemenite Londonce od prije stotinu godina.

Pa, Ivan bi se zasigurno dobro uklopio. Moj je bratić bio pravi plemić iz Gornjeg doma premda je mrzio da ga podsjećaju na to i nipošto se nije ponašao tako. Nitko od nas ne može utjecati na to što dobiva rođenjem, a Ivan nije mogao utjecati na to da mu je otac bio prethodni barun Rothvale, baš kao što ni ja nisam mogao utjecati na to da je moj bio vozač taksija. Ionako su nas povezivale veze mnogo dublje od onoga gdje bi nas novac mogao odvesti.

Komu ja lažem? Ivan je mogao pasti s litice ako želi, preko puta mene za stolom su sjedile dvije prekrasne žene i izgledale sretno i prelijepo - moja djevojka i njezina najbolja prijateljica.

„Dame, izgledate kao da vam je šoping prijao.” Objema sam natočio iz boce rizlinga koju sam naručio.

Brynne i Gabrielle su se nasmijale i urotnički se pogledale, očito dijeleći ženske tajne o nekoj zagonetki o kojoj ja mogu samo nagađati. Bile su u kupnji haljina kad sam dobio poruku od Brynne kojom me pitala što radim za ručak. Budući da su bile samo nekoliko ulica od Gladstonea, pozvao sam ih da mi se pridruže na ručku s Ivanom. Ionako sam ga želio upoznati s Brynne, nadajući se da će moći povući veze u Nacionalnoj galeriji za nju. Kvragu, nisam preponosan da bih zatražio uslugu. Niti je njega bilo briga. Bio je u odboru jednog od najprestižnijih umjetničkih muzeja na svijetu i nije mogao manje mariti za to. Zapravo, siguran sam da bi Ivan dao ostavku da je to mogao.

„I jest, Ethane. Brynne je kupila prekrasnu starinsku haljinu za Mallertonovu galu. Vidjet ćeš”, upozorila me Gabrielle.

Namrgodio sam se. „Dakle, tvrdiš da će biti i ljepša nego inače.” Pogledao sam Brynne koja se zacrvenjela, a onda natrag u Gabrielle. „Baš mi to treba - još obožavatelja koji trče za njom. Mislio

sam da mogu računati na tebe, Gabrielle, za barem malo pomoći?” molio sam. „Zašto je nisi odvela na mjesto koje prodaje neprivlačne kućne ogrtače?” Moje su riječi bile šala, ali u sebi sam bio smrtno ozbiljan. Mrzio sam kad bi muškarci gledali Brynne kao da je gola.

Gabrielle je slegnula ramenima. „Teta Marie nam je otkrila tu trgovinu. Ta žena ima nevjerojatan nos za unikatne i rijetke stvari. To je mala, lijepa starinska trgovina u mirnom kutku Knightsbridgea. Sigurno se vraćam onamo.” Nasmijala mi se. „Ionako, ti treba konkurencija, Ethane, dobro će ti doći.” Otpila je gutljaj vina i posvetila se čitanju poruka na mobitelu.

„Baš i ne. I ovako muku mučim, hvala lijepa!” Podignuo sam Brynneinu ruku i poljubio je. „Drago mi je da si došla na ručak.”

Samo mi se osmjehnula i šutjela na onaj svoj zagonetan način. Poželio sam da smo sami.

Koliko sam mogao vidjeti, Gabrielle je bila odana prijateljica i ponašala se jako zaštitnički prema Brynne.

Imali smo dogovor koji je bio izvediv sve dok me gledala kao prijatelja, a ne neprijatelja - zasad sam položio test. I ona je bila vrlo lijepa, ali ne moj tip žene. Kombinacija njezine duge, smeđe kose s laganim tamnocrvenim odsjajem i zelenih očiju bila je vrlo upadljiva. Imala je i dobru liniju; premda nije bila moj tip, imao sam oči i nisam bio mrtav.

Boja Gabrielleinih očiju podsjetila me na Ivanove oči. Ista zelena nijansa. Zapitao sam se što će pomisliti o njoj kad je upozna s obzirom na to da je bio notorni ženskar. Kladam se da će mu se svidjeti. Morao sam obuzdati smijeh. Gabrielle bi mu vjerojatno u lice rekla da odjebe, a on bi oblizao usne i bez ustručavanja je pozvao da mu se pridruži. Bit će ih zanimljivo gledati ako on ikad dovuče guzicu ovamo.

Brynneina je cimerica također bila Amerikanka koja živi u Londonu, studira umjetnost na sveučilištu i traži svoj put... daleko od doma. No tata joj je bio britanski državljanin. Policajac londonske metropolitanske policije - Robert Hargreave, glavni inspektor u Novom Scotland Yardu. Provjerio sam ga i, po svemu sudeći, djelovao je solidno, kao cijenjeni detektiv u službi. Pretpostavljam da bih i s njim trebao dogovoriti sastanak. Premda je na bojišnici

senatora Oakleyja sve bilo vrlo mirno. Činjenica da nema vijesti dobra je vijest... nadao sam se.

„Koje je boje ta nevjerojatna haljina zbog koje ću poludjeti od ljubomore kad muškarci počnu sliniti za tobom?” upitao sam Brynne.

„Plavkastoljubičasta.” Opet se nasmiješila. „Našle smo se s tetom Marie i baš smo se dobro zabavile. Uistinu ima oko za modu.”

„Trebala si je povesti na ručak”

„Bilo bi mi drago da je došla s nama, ali išla je na ženski ručak sa svojim knjiškim klubom. Poručila ti je da se jako veseli što će te upoznati.” Brynne je opet porumenjela, kao da je zastidjela od pomisli na to da upoznajemo naše bližnje.

Imala je sramežljivost koja je u javnosti bila šarmantna, ali nije se prenosila u spavaću sobu sa mnom. O ne. Moja djevojka nije bila stidljiva sa mnom i to je bilo sjajno. Razmišljao sam koliko još ima sati do večeri kad ću je odvesti u spavaću sobu gdje mi može pokazati svoju nestidljivu stranu.

U posljednje smo vrijeme palili plahte... i zidove tuša... moj uredski stol... tepih ispred kamina... ležaljku na balkonu, čak i teretanu. Promeškoltio sam se u stolcu s užitkom se prisjećajući jutarnje *tjelovježbe*. Tko je znao da klupa za dizanje utega može biti tako zabavna s golom Brynne koja klizi gore-dolje po mom...

„Svidjet će ti se Marie, Ethane”, rekla je Gabrielle odsutno, i dalje provjeravajući poruke i prekinuvši moja erotska sanjarenja. Morao sam pomaknuti kitu, ali umjesto toga sam se prisilio nasmiješiti objema.

Tek sam trebao upoznati obožavanu tetu Marie, ali to će se dogoditi vrlo brzo. Odlučili smo da je vrijeme da obje obitelji pozovemo na večeru kod mene. Moj tata, Brynneina teta, Gabrielle, Clarkson, Neil i Elaina bili su na kratkom popisu. Razgovarali smo o tome i osjećali smo da je vrijeme da ih sve upoznamo s onim što se s nama događa i s mogućim prijetnjama Brynne. Svi su bili dovoljno važni da bi trebali znati što se zbiva. Brynne mi je bila previše važna da bih sad ulazio u rizike, a svi uključeni ionako su već poznavali njezinu prošlost.

Jedva čekam da je upoznam. Zvuči kao da te obožava.” Opet sam pogledao na sat. „Ne mogu vjerovati da se Ivan nije pojavio. Jako bezobrazno.”

„Zašto ga ne nazoveš?” predložila je Brynne.

„To bi bio totalni gubitak vremena. Nikad se ne javlja na mobitel. Sumnjam da ikad i uključi tu prokletu stvar”, odgovorio sam sarkastično.

„O, čovječe!” Gabrielle je podignula pogled sa svojih poruka. „Moram na sveučilište. Neki problem sa slikom. Dogodila se nesreća i otapalo se prolilo po rijetkoj - pazi ovo, Brynne - Abigail Wainwright.” Gabrielle je djelovala krajnje užasnuto, naglo je ustala i skupila svoje vrećice. „To baš i nije dobra kombinacija.”

„Ne, to nije dobro”, rekla je Brynne odmahujući glavom, „otapalo će izjesti platno ako ne neutraliziraju...”

Trudio sam se pratiti štreberske umjetničke stvari o kojima su pričale, ali nije mi bilo lako. Mislim da uopće nemam žicu za umjetnost. No znam je cijeniti. Po mom je mišljenju Brynnein portret bio savršen primjer umjetnosti.

„Trebaš li prijevoz? Neil će te odvesti želiš li”, ponudio sam.

„Ne treba, u redu je. Uхватit ću taksi - to je brže. Moram odmah krenuti, ali hvala. Vidimo se sutra navečer kod tebe, Ethane. Vas dvoje uživajte u ručku.”

Javi mi kako je prošlo”, rekla joj je Brynne. „Ako itko može srediti taj nered, onda si to ti, Gaby!”

Gabrielle je zagrlila Brynne, mahnula i nestala, a njezina je visoka figura oblinama privlačila brojne poglede zadivljenih muškaraca dok je izlazila iz Gladstonea.

Nasmiješio sam se Brynne i uzeo joj obje ruke. „Ipak ću te imati samo za sebe na ručku.” Ostatak sam prošaptao. „Šteta što smo u javnosti.”

„Znam. Nikad ovo ne radimo.” Lagano mi je stisnula šake. Jako mnogo radiš u posljednje vrijeme i mogu samo zamisliti kako je s Olimpijadom. Bože, to je golema stvar, Ethane. Svi ti ljudi.” Nasmijala se. „William i Kate!”

Kimnuo sam. „Da. I oni će doći. I princ Harry. On je jako zabavan.”

„Poznaješ ga?” pitala je u nevjerici.

Opet sam kimnuo. „Mogu ti pokušati srediti upoznavanje s njim ako želiš... pod uvjetom da ne padaš na crvenokose prinčeve.”

„Ni slučajno”, odgovorila mi je zavodljiva pogleda. „Slaba sam na tipove iz osiguranja s tamnom kosom.”

Tko je odvrnuo grijanje? Čak sam pogledao po sobi tražeći izlaz. Da sam igdje vidio vrata s natpisom Zabranjen ulaz, kunem se da bi je odvukao iza njih i do gola skinuo za dvije sekunde.

„Vrlo ste okrutni, gospođice Bennett.”

Izgedala je jako zadovoljna samom sobom sjedeći preko puta mene u restoranu. Tako zadovoljno da sam se s nježnošću sjetio onog pljeskanja po stražnjici za umivaonikom. Bože, bila je tako seksi, odlučna da me potpuno izludi...

„Vratimo se na tvoj posao. Odgovoran si za VIP sigurnost na Olimpijskim igrama, Ethane!” Njezino me uzbuđenje vratilo u stvarnost. A to je sad vjerojatno bila prokleta dobra stvar.

“Pa, ne žalim se. Dobro je za posao, ali mogao bih i bez tog stresa. Samo želim da sve prođe bez problema. Bez zavjera ili luđaka koji prave scene zbog nekog svog usranog cilja, bez bombi ili sramoćenja, i moći ću 'disati. Neka su klijenti sretni i sigurni i ja ću biti zadovoljan.” Uzeo sam čašu s vinom. „Naručimo, čini mi se da se Ivan neće pojaviti... uvijek na sve kasni!” progundao sam i otvorio jelovnik.

Brynne mi je rekla što želi ako se konobar pojavi dok nje nema i otišla u toalet. Gledao sam za njom, a vidio sam i poglede drugih. Uzdahnuo sam. Premda se Brynne držala vrlo rezervirano, imala je ono nešto zbog čega su je ljudi primjećivali. Nešto bez čega bih ja itekako mogao, ali bilo mi je jasno da to dolazi u paketu s njom. Muškarci će je uvijek gledati. *I željeti. I pokušati je uzeti.*

Na poslu je bila prava ludnica i što sam bio više zauzet, to mi je fokus više bio na poslu koji je trebalo odraditi, a manje sam mogao paziti na njezinu sigurnost. Protekla dva tjedna bila su dobra za Brynne i mene i za našu vezu, ali nisu bila bezbrižna. Briga nikad neće nestati. Dovoljno dugo se bavim poslom osiguranja da znam da kad se stvari čine najskladnijima, to nije trenutak za neopreznost. I dalje je bila vrlo ranjiva, a pomisao na to tjerala me u ludilo.

„Oprosti, E. Izgubio sam pojam o vremenu i tako to”, prekinuo me Ivan spuštajući se na stolac nasuprot mene.

„Lijepo da si se pojavio. Na sastanku koji si *ti* dogovorio, dodao bih. I ne možeš sjesti tu. Brynne je sa mnom.” Pokazao sam na drugi stolac. „Vratit će se svaki tren.”

Ivan se premjestio na drugi stolac. „Nešto je iskrsnulo i omelo me.”

„Aha”, otpuhnuo sam. „Kitu ti je netko omeo. S kim si ovaj put bio u krevetu?”

„Nosi se, nije to. Prokleti novinari me gnjave - reci da mi treba nešto više od toga.” Pogledao je u vino i zatim mahnuo konobaru, a u očima mu se za trenutak vidio prazan izraz boli prije nego što ga je sakrio od znatiželjnih pogleda.

Pustio sam ga na miru. Moj je bratić imao svojih mana, kao i svi drugi. No to nije značilo da je zaslužio sudbinu koju je dobio. Da, Ivan je bio jednako sjeban kao i mi ostali.

Nekoliko trenutaka poslije Brynne se vratila za stol, nečitljiva izraza lica, ali da sam mogao pogađati, rekao bih da je nešto muči. Pitao sam se što.

Ustao sam i primio je za ruku, usput lupivši nogu Ivanova stolca da se digne s guzice. Skočio je na noge i raširio oči kad ju je ugledao. Trebao sam lupiti njegovu nogu, a ne samo stolac.

„Brynne, ovo je moj bratić, Ivan Everley. Ivane, Brynne Bennett, moja jako lijepa i, dodao bih, jako *zauzeta* djevojka.”

“*Enchante*, Brynne.” Primio je njezinu ruku i dao joj poljubac koji je za mene jedva prolazio kao neutralan, ali zar sam mogao očekivati išta drugo od njega?

Glupo retoričko pitanje.

Nasmiješila se lijepo kao i uvijek, ljubazno pozdravljajući Ivana dok sam je smještao na sjedalo, a onda sam i ja sjeo. Ivan je i dalje stajao kao neki tupoglavac.

„Možeš sjesti, rođače. I uvuci jezik”, rekao sam mu.

„Pa, Brynne, planirao sam te pitati kako ti je uspjelo uhvatiti Ethana, ah' sad kad sam te konačno upoznao, mislim da je bolje da njega to pitam.” Ivan me teatralno pogledao. „Kako si, dovraga, osvojio ovako izvrsno stvorenje, E? Mislim, pa pogledaj je! A ti? Ti si tako dosadan i mrzovoljan sve vrijeme.” Opet je prebacio pozornost na Brynne. „Draga moja, što vidiš u njemu?” Složio je lažno zainteresirani izraz lica i položio bradu na šaku poduprtu laktom.

„Bože, Ivane, baš si idiot!”

Brynne se nasmijala i rekla nešto o tome kako sam bio odlučan izvesti je na spoj. „Bio je jako uporan, Ivane. Ethan nikako nije odustajao od mene i naposljetku sam otišla na taj spoj.” Otpila je

gutljaj vina i namignula mi. „Vas ste dvojica vrlo različiti. Jeste li uvijek bili tako bliski?” upitala je Brynne.

„Da.” Odgovorili smo u istom trenutku. Pogledi su nam se susreli i za trenutak smo ostvarili vezu, ali onda smo je u idućem trenutku jednako brzo prekinuli. Taj je razgovor bio za neko drugo vrijeme. Ovo je bilo druženje.

„Blizu tome da ga ubijem!” nasmiješio sam se Brynne. „Ne, ozbiljno, držim ga na životu i podnosim njegove brojne iritirajuće osobine, a Ivan je poslušno zahvalan, je li tako, Ivane?”

„Pretpostavljam... bolje nego da me želiš ubiti”, odgovorio je.

Brynne se nasmijala. „Tko te želi ubiti, Ivane?”

„Mnogo njih!” Ivan i ja opet smo zajedno progovorili.

Obojica smo se nasmijali zbunjenoj Brynne, a onda se pojavio konobar pa je prošlo nekoliko minuta prije nego što sam imao priliku objasniti sve o svom slikovitom bratiću.

„HmMMM, odakle početi?” zastao sam radi boljeg dojma. „Naše majke su sestre i provodili smo vrijeme zajedno od... pa oduvijek. No sumnjam da bismo se ikad upoznali da nismo u rodu. Znaš, Ivan je aristokracija. Po nasljeđu i u očima Svjetske streličarske federacije.” Ivan me mrko pogledao. „Brynne, gledaš u lorda Rothvalea, trinaestog baruna ili nešto slično, *lorda Ivana* kako ga zovu njegovi sportski zemljaci.” Teatralno sam pokazao rukom. „Glavom i bradom.”

Sad je bio red na Brynne da se šokira. „Rothvale... to je galerija u kojoj konzerviram slike?”

„Pa, da. Nazvana je po mom pra-pra-pra-djedu, ali ja nemam nikakve veze s Galerijom Rothvale”, objasnio je Ivan.

„Ali imaš s Nacionalnom”, podsjetio sam ga.

Brynne me zapanjeno pogledala, a onda vratila pogled na Ivana. „Član si nadzornog odbora Nacionalne galerije, Ivane?”

Ispustio je veliki izdah. „Da, draga moja, ali ne svojom zaslugom. Naslijedio sam to mjesto i čini se da ga se nikako ne mogu riješiti. No bojim se da mi je znanje vrlo slabašno. Sigurno ne poput tvoga jer mi je E rekao da si stručnjakinja za restauriranje slika.”

„Volim svoj posao. Sad radim na jednom krasnom Mallertonu.” Brynne je pogledala u mene i uhvatila me za ruku. „Ethan mi je pomogao riješiti zagonetku naslova knjige koju žena na slici drži.”

„Doista je briljantna, Ivane”, složio sam se trljajući joj palcem ruku koju nisam želio pustiti. Ja sam joj samo preveo malo francuskog.”

Ivan je zvučao kao da se zabavlja. „Hej... vas ste dvoje doista usklađeni. Da vas ostavim same na ručku pa da joj možeš prevoditi još francuskog?”

Brynne je brzo povukla ruku, a ja sam ga ljutito pogledao.

Ivan mi je odgovorio provokativnim osmijehom. „Zapravo, možda imam posao za nekoga. Možda za cijelu ekipu.” Slegnuo je ramenima. „Moje imanje u Irskoj, Donadea, ima hrpu soba punih slika iz devetnaestog stoljeća. I jebenu gomilu Mallertona.” Ivan je posramljeno podignuo pogled. „Ispričavam se na izrazu, ali treba mi netko tko će ih pregledati i kategorizirati. Mislim da ih nitko nije ni taknuo stotinu godina.” Zatresao je glavom i podignuo ruke u zrak. „Ne znam čak ni što je sve tamo, znam samo da toga ima tona i treba profesionalnu skrb. To mi je na popisu stvari koje trebam obaviti.” Ivan je nakrivio glavu prema Brynne i pogledao je flertujući očima mnogo više nego što bi trebao kad gleda moju djevojku. „Zanima te?”

Ne, sigurno je ne zanima ići na tvoje irsko imanje i katalogizirati tvoje slike dok ti pokušavaš naći način kako da je odvedeš u krevet!

„Da!” odgovorila je Brynne.

„Uh”, progundao sam. „Samo ako i ja pođem kao pratnja, a raspored mi je pun do kraja kolovoza.” Pogledom sam mu dao do znanja da će Brynne sama na njegov posjed u Irskoj poći samo preko mog mrtvog i raspadnutog tijela.

„Molim? Ne vjeruješ mi, E? Vlastitoj krvi.” Zavrtio je glavom. „Jako tužno.”

„S njom? Nema šanse!” Opet sam uzeo Brynneinu ruku, a potreba da je dodirnem nadvladavala je činjenicu da sam bio ljubomorni gad prema svakome tko bi pokušao flertovati s njom, čak i svome bratiću.

„Znaš što, trebala bih te upoznati s Gabrielle, mojom cimericom - ona piše disertaciju o Mallertonu.

Ona je prava osoba za tvoj posao, Ivane. Gaby je maloprije bila ovdje i morala je otići. Šteta što se niste upoznali.” Brynne se slatko nasmiješila, očito zadovoljna svojim prijedlogom. Izvukla je ruku iz moje kratko je potapšavši i prijekorno me pogledala.

„Tako je!” rekao sam, iznenada zainteresiran. „Gabrielle bi bila savršena za taj posao, Ivane.” Frcanje iskri između njih dvoje bit će predstava koju nipošto ne bih propustio. I, kvragu, bila je Brynneina ideja pa sam oslobođen odgovornosti. Odgovaralo mi je sve što će mu odvući pozornost s Brynne. „Upoznat ću vas na Mallertonovoj gali. Potrudi se ne govoriti previše i bit će sve u redu”, rekao sam mu svisoka. „Samo joj pokaži slike.”

Ignorirao me i posvetio se šarmiranju moje djevojke. „Pa, hvala ti, Brynne. Rado bih upoznao tvoju prijateljicu i da ona prione poslu. Nemaš pojma koliko. Trebao sam već odavno skinuti tu brigu s vrata...”

Ha! Čekaj da upoznaš Gabrielle i poželjet ćeš da ti se ta briga opet popne na vrat!

U tom trenutku nam je stigao ručak pa smo se posvetili jelu. Ivan je blebetao Brynne o glupostima, a onda meni o svojim sigurnosnim problemima i prije nego što sam se snašao bilo je vrijeme da se vratim na posao.

Ostavio sam Brynne s Ivanom i otišao dovesti automobil pred restoran. Ivan mi je namignuo i dao mi do znanja da će dobro pripaziti na nju. Zahvalio sam mu što nam je platio ručak i dao mu upozoravajući pogled koji je jasno govorio koliko mi je trebala njegova pomoć. Znao sam da se moj bratić samo zafrkava sa mnom. Jadničak je vjerojatno bio šokiran kad me vidio ovako zaljubljenog pa sam bio siguran da će mi nasamo imati mnogo toga za reći o njoj. *Krasno.*

Dao sam čuvaru parkirališnu kartu i skenirao područje. To je bila navika, nešto što bih činio kad sam vani. Neki tip u smeđoj jakni stajao je naslonjen na zgradu i čekao. Imao je onaj gladni pogled u očima i fotoaparati oko vrata. Odmah sam zaključio da je *paparazzo*. Oni su živjeli za fotografije slavnih osoba koje ulaze ili *izlaze* iz mjesta poput Gladstonea gdje se u svakom trenutku bilo tko mogao pojaviti.

Čuvar mi je predao automobil, ušao sam u njega i čekao. Uključio sam glazbu i čuo pjesmu „Butterfly” Crazy Towna. Savršena pjesma, pomislio sam, lupkajući palcem po upravljaču dok je Brynne i Ivanu trebala cijela vječnost da izađu iz restorana.

Nisam bio oduševljen ni zbog mjesta na koje sam vozio Brynne. Na snimanje. Kad bih mogao promijeniti jednu stvar u vezi svoje djevojke, to bi bila ta. Apsolutno sam mrzio i prezirao činjenicu da se skidala pred fotoaparatom i da su joj drugi muškarci gledali tijelo. Bilo je prelijepo, istina, ali nisam želio da itko drugi gleda ono što je *moje*.

Misli su mi prekinula vrata automobila kad ih je Ivan otvorio za Brynne, poljubio je u oba obraza i napravio predstavu od pozdravljanja.

Istodobno je onaj prokleti fotograf počeo snimati fotografije! Izgledali su kao slavne osobe čak i ako to nisu bili, a Ivan je zapravo i bio. *Svemogući Bože!*

Brynne je izgledala prekrasno dok je stajala na ulici i razgovarala s mojim bratićem. Kako ću to preživjeti, pomislio sam. Želja za cigaretom gotovo me smlavila, ali moj će porok morati još malo pričekati.

„Zbogom, Ivane! Drago mi je što smo se upoznali i radujem se što ćemo se uskoro opet vidjeti na Mallertonovoj gali.” Brynne se smjestila na sjedalo i nasmiješila mu se.

„I meni je drago što smo se upoznali, Brynne Bennett”, nasmiješio se Ivan, a onda se sagnuo i obratio se meni. „Dobro pripazi na ovu prekrasnu ženu za mene, može? Bez napadaja i ispada, u redu, E? Možeš ti to.” Smijao se dok je zatvarao vrata.

„To je bilo zabavno”, rekao sam sarkastično, udaljavajući se od ruba pločnika.

Jako mi se sviđa tvoj bratić, Ethane. Vrlo je osebujan. Drago mi je da si nas upoznao. Ne mogu vjerovati da si znao da je član odbora Nacionalne galerije i nisi mi to rekao!” Lagano me udarila u rame što mi je bilo nevjerojatno seksi.

„Pa, oprost, znam da ga ne zanima umjetnost, samo je član odbora.” Sjećajući se svog obećanja da ću joj uvijek sve govoriti, nastavio sam: „Rekao sam mu za tebe još prilično davno. Želio sam provjeriti može li se u Nacionalnoj naći kakav posao za tebe. I ja želim da dobiješ radnu vizu.” Pogledao sam je na sjedalu pokraj mene, tako lijepu i blistavu, i znao sam da ću učiniti sve što treba, a i više od toga, da je zadržim u Engleskoj sa mnom. *Čak i ono što je Ivan u šali spomenuo preko telefona?*

„O, Ethane.” Dodirnula mi je nogu. „To je jako lijepo od tebe, ali sama ću si pronaći posao. To mi je jako važno. Želim to sama zaslužiti, a ne tako da tebi bratić učini uslugu. Bez obzira na njegove dobre veze... i flertovanje. Isuse, taj čovjek obožava flertovati!”

„Ne podsjećaj me. Nekoliko puta sam ga htio zadaviti tijekom ručka.”

„Ali to je samo gluma, Ethane. Moraš to znati. Poštuje te i vidim kakav odnos imate. Gotovo kao braća.”

„Da... Ivan je u dubini duše dobar. Samo je u posljednje vrijeme dobio nekoliko jakih udaraca koji su ga uzdrmali.” *Zar nismo svi.*

„Zar nismo svi”, rekla je.

Uhvatio sam je za ruku i držao je u krilu umjesto odgovora. Nisam znao što bih na to rekao, a i znao sam da se nećemo dugo voziti.

No uistinu sam poželio da vožnja može potrajati mnogo duže. Kako smo se bližili njezinu odredištu, moje je raspoloženje postajalo sve gore. Kad sam se zaustavio ispred studija u kojem će danas raditi i parkirao prokleti automobil, bio sam u totalnom kaosu. Osjetio sam kako mi iracionalnost preplavljuje tijelo i morao sam joj se snažno oduprijeti. Moj unutarnji g. Hyde iživljavao se nad mojim unutarnjim dr. Jekyllom. Isprašio je plemićku guzicu dobrog doktora i sa zadovoljstvom ga lupao po tijelu.

„Što danas snimaš?” pitao sam. *I molim te reci da će biti neke odjeće.*

„Ethane”, upozorila me. „Već smo to prošli. Ne možeš doći unutra i moraš se prestati brinuti. Bit ćemo samo fotograf i ja, a neko ću vrijeme provesti ispred objektiva fotoaparata. Svi smo profesionalci koji samo rade svoj posao.” Zastala je. „Nosit ću neko rublje...”

„Koji fotograf?” upitao sam.

„Marco Carvaletti. Upoznao si ga već.”

„O, da. *Jako* se dobro, draga moja, sjećam šarmantnog Talijana g. Carvalettija koji te voli ljubiti.”

„Ne budi idiot, Ethane”, rekla mi je jasno i glasno. „Ovo je moj posao, baš kao što ti imaš svoj.”

Zurio sam u nju na sjedalu i poželio joj reći da ne može otići unutra i skinuti odjeću. Želio sam stajati na dnu prostorije i promatrati sve što Carvaletti radi,

svaki potez, svaku sugestiju koju joj uputi. Želio sam biti ondje ako je pokuša dodirnuti ili se previše zagleda. Želio sam okrenuti automobil i odvesti je kući. Želio sam je poševiti uza zid čim uđemo u stan. Želio sam je čuti kako zadihano zaziva moje ime dok svršava. Želio sam da u sebi osjeti *mene* - da zna da sam to ja i nitko drugi. Želio sam mnogo toga.

A nisam mogao dobiti nijednu od tih stvari. Ništa.

Morao sam je poljubiti za oproštaj i vratiti se *svome* poslu. Morao sam joj reći da pošalje poruku Neilu kad bude trebalo doći po nju jer sam ja imao sastanak popodne i nisam je mogao voziti. Morao sam je gledati dok odlazi i čekati da se vrata zatvore za njom i da je sigurno ušla u zgradu. Morao sam se odvesti i ostaviti svoju djevojku u toj zgradi.

Morao sam sve to učiniti.

I mrzio sam svaku prokletu sekundu.

Kad je došlo vrijeme za odlazak iz ureda, nisam bio ništa bolje volje. Nazvao sam Brynne i dobio glasovnu poštu. Ostavio sam joj poruku i rekao da ću donijeti večeru jer znam da je umorna poslije snimanja. *Ne misli na jebeno snimanje.*

Nisam se zabrinuo kad se nije javila jer sam znao da je kod kuće. Neil bi mi uvijek javio kad bi je ostavio.

Nadao sam se da ćemo večeras ostati kod mene u stanu, ali Brynne nije bila za to. Pitao sam je i odbila je. Rekla je da joj treba njezin vlastiti krevet na jednu noć, a i doći će sutra navečer na obiteljsku večeru koju smo isplanirali. Pokušavao sam je svaku večer imati kod sebe u stanu, ali i dalje je izbjegavala odreći se svoje neovisnosti. Brynne bi se naljutila ako bih se previše uplitao ili pokušavao utjecati na njezine odluke.

To se odnosilo i na poziranje bez odjeće. *Opet misliš na to, seronjo.*

Prokletstvo, veze zahtijevaju jebeno mnogo truda... sve proketo vrijeme.

I budući da sam bio takav briljantan jadnik, mogao sam birati između dvije opcije - moj stan bez Brynne i paket s Brynne i njezinim stančićem te manje privatnosti ako je Gabrielle kod kuće.

Jednostavna odluka. Brynne bi uvijek prevagnula.

Kvrugu, još sam fantazirao o seksu uza zid i razmišljao bi li je mogao iznenaditi jednim takvim bude U zrak čist kad dođem kod nje.

Gdje da pokupim hranu? Svašta nam se sviđalo. Donio bih lasanje iz Bellissime, ali odmah sam se sjetio da je Carvaletti Talijan i sasjekao tu ideju u korijenu. *Taj ju je gad danas vidio голу.*

Brynne je voljela meksičku hranu, ali bila je mnogo bolja kad bi je ona skuhala nego u bilo kojem restoranu u gradu. Doista mi se sviđao južnoamerički utjecaj na hranu koju je voljela spremati. Odlučio sam se za indijsku i naručio piletinu u maslacu, janjeći *curry* i salatu od povrća. Kad sam izlazio iz restorana noseći hranu poslao sam joj kratku poruku: Stižem uskoro, dušo. Uzeo sam nam indijsku piletinu i janjetinu.

Odmah sam dobio odgovor: Bok. Jako sam umorna i samo želim krevet. Mogu li večeras preskočiti večeru?

Molim? Nije mi se sviđao ton poruke i odmah sam pokušao dokučiti što je mislila time. Trzaj nelagode prošao je kroz mene. Je li mi time rekla da ne dolazim ili samo da nije gladna? Nisam mogao dokučiti iz poruke, a pročitao sam je otprilike deset puta.

I ja sam bio umoran, bezvoljan, neuredan te željan nikotina, i uopće nisam bio siguran da mi je mozak raspoložen za razgovor s vjerojatno iracionalnim ženskim umom. Želio sam samo pojesti nešto, istuširati se i uvući se u krevet s njom. Mogao bih čak i preskočiti seks, ali ne spavati s njom nije dolazilo u obzir.

Imali smo neku vrstu dogovora o tome gdje ćemo biti jer, bez obzira jesmo li u mojem ili njezinom stanu, želio sam je imati kraj sebe. To sam joj jasno dao do znanja kad smo počinjali. Nazvao sam je iz auta i krenuo.

„Bok. Nisam gladna, Ethane.” Zvučala je čudno.

„Što nije u redu, dušo? Nije ti dobro?” Ovo je bio prvi put. Nikad prije nije bila bolesna, osim one večeri kad smo se upoznali kad ju je boljela glava.

„Trbuh me boli. Legla sam.”

„Kao da ćeš se razboljeti? Hoćeš da svratim u ljekarnu da ti donesem nešto?” ponudio sam.

Šutjela je, a onda je tajnovito odgovorila: „Ne... kao da imam grčeve.”

Aha. Žensko prokletstvo. Znao sam za njega jer imam sestru, samo se još nikad nisam susreo s tim u vezi. Istinu govoreći, nikad nisam imao vezu u kakvoj sam bio s Brynne. Kad imate samo usputne

seksualne avanture, onda ni ne dođete do nezgodnih situacija kao što je „neupotrebljiv tjedan“. Ali godinama sam slušao kukanje prijatelja i odrastao sam sa sestrom. I naučio sam dovoljno da znam da je najbolje što možeš učiniti kad je žena pod utjecajem hormona dati joj prostora. *Stvarno?!* Pretpostavljam da to znači da ona lijepa ševa uza zid koju sam zamislio sad otpada. Kvragu.

„U redu... mogu te izmasirati kad dođem. Je li sve drugo u redu? Kako je prošlo snimanje?“ Osjetio sam kako postajem napet čekajući da mi odgovori.

„Hmm, bilo je u redu. Dobro.“ Zastala je i šmrknula. „Čula sam se s mamom.“ Zvučala je tužno i pitao sam se je li zvučala šmrkavo zato što je plakala. Imalo je smisla. Ta je žena zamalo i mene rasplakala onaj jedan put kad smo pričali.

„Razgovor nije prošao baš dobro.“

„Žao mi je, dušo. Na putu sam i možemo pričati kad dođem kod tebe.“

„Ne želim pričati o njoj“, ispalila je. Glas joj je imao onaj nadržani ton koji me čak malo napaljivao, ali i uključivao znak za opasnost.

Trenutak sam šutio. „I to je u redu. Stižem vrlo brzo.“

„Zašto uzdišeš u telefon?“

Isuse. Siguran sam da sam zinuo i raširio usta kao zlatna ribica jer nisam imao što reći na to pitanje. „Ne uzdišem.“

„Opet si to učinio!“ obrušila se na mene. „Ako ćeš me ispitivati u vezi snimanja i moje majke, onda možda ne bi trebao ni dolaziti. Večeras nisam raspoložena za to, Ethane.“

Je li moguće da su strašni hormoni preobrazili moju djevojku u Meduzu i jebeno me prepali?

„Nisi raspoložena za pričanje sa mnom ili nisi uopće raspoložena za mene? Jer ja želim pričati s tobom.“ Trudio sam se zadržati miran glas, ali nisam baš bio siguran da mi je uspijevalo. No bio sam prilično jebeno siguran da ne mogu biti staloženiji. Uopće mi se nije sviđao ovaj sjebani razgovor. Čisto sranje.

Tišina.

„Halo, Brynne? Da dođem ili ne?“ „Ne znam.“

Brojao sam do deset. „Tvoj odgovor je ‚ne znam‘?“ *Što se, dovraga, dogodilo s našim lijepim, romantičnim ručkom u Gladstoneu? Želim svoju slatku djevojku natrag!*

„Opet si uzdahnuo.”

„Ubij me. Gledaj, vozim auto pun indijske hrane i ne znam kamo da idem. Dušo, možeš li mi pomoći?”

Nema nikakve jebene šanse da počnem svađu zbog ovoga. Imala je usrani dan i šibali su je hormoni - s tim sam se mogao nositi. Bilo bi sranje da mi večeras ne bude u zagrljaju, ali barem nismo prekidali. Meduza će mi možda pokvariti večer, ali za nekoliko dana će nestati iz priče. Molio sam se.

„U redu... dođi po mene”, rekla je čvrsto.

Nisam mogao vjerovati svojim ušima. „Da dođem po tebe? Mislio sam da večeras moraš ostati u svom stanu. Prije si rekla...”

Odmah me prekinula, jezikom poput oštre britve. „Predomislila sam se. Ne želim ostati ovdje. Spakirat ću torbu i bit ću spremna za pet minuta. Nazovi me kad budeš pred zgradom i spustit ću se.”

„U redu, šefice”, rekao sam krajnje zbunjen, pričekao da prekine vezu, a onda snažno i glasno uzdahnuo.

I zatresao glavom. Čak sam i zazviždao. A onda sam otišao po svoju nepredvidivu i jako zbunjujuću djevojku s kosom od zmija i oštrim jezikom, poput zaljubljenog jadrnika što sam itekako bio. *Žene... zastrašujuća bića.*

Poglavlje 11

„To je sigurno teta Marie! Ethane, možeš li joj otvoriti? Ja sam zatrpana poslom.” Brynne mi je iz kuhinje gestikuliranjem ukazivala na svoje mahnite završne pripreme za večeru.

„Idem.” Otpuhnuo sam joj poljubac i rekao: „Predstava počinje, ha?”

Kimnula mi je. Izgledala je prekrasno, kao i uvijek u dugačkoj crnoj suknji i ljubičastoj majici. Boja joj je lijepo pristajala, a budući da sam sad znao da joj je bila omiljena, morao sam vjerovati koliko sam sreće imao onaj prvi put kad sam joj poslao ljubičasto cvijeće.

Sve ili ništa, dušo.

Otvorio sam vrata ljupkoj ženi za koju nisam imao nikakva očekivanja osim što sam znao da je Brynneina prateta. Sestra njezine bake s mamine strane. Ali žena koja mi se smiješila s mog kućnog praga ni najmanje nije nalikovala na tipičnu baku. Glatke kože i tamnocrvene kose, izgledala je mlado i elegantno te prilično... zgodno za ženu kojoj nije moglo biti više od pedeset pet godina.

„Ti si sigurno Ethan o kojem stalno slušam”, rekla je domaćim naglaskom.

„A vi ste sigurno Brynneina teta Marie?” Oklijevao sam za slučaj da sam se zabunio, ali žene u njezinoj obitelji zbilja su bile prekrasne. Opet sam se zapitao kakva li je tek ljepotica Brynneina mama.

Šarmantno se nasmijala. „Zvučiš kao da baš i nisi siguran.”

Uveo sam je unutra i zatvorio vrata. „Nipošto. Vidite, očekivao sam njezinu pratetu, a ne stariju sestru. Ona je do grla u poslu u kuhinji pa me poslala da vas dočekam.” Ispružio sam ruku. „Ethan Blackstone. Veliko mi je zadovoljstvo, teta Marie. Stalno slušam kako vas Brynne hvali i veselio sam se što ću vas upoznati.”

„O, molim te, zovi me Marie”, rekla je primivši me za ruku. „Pravi si šarmer, Ethane. Njezina sestra, hmmm?”

Nasmijao sam se i slegnuo ramenima. „Previše laskavo? Mislim da nije. I dobrodošli, Marie. Hvala što ste našli vremena da nam se večeras pridružite.”

„Hvala tebi na pozivu u tvoj lijepi dom. Ne viđam svoju nećakinju dovoljno često pa je ovo svakako dobra stvar. A tvoj je komentar bio krasan čak i ako je previše laskav. Imaš moj glas, Ethane.” Namignula mi je i mislim da sam se smjesta zaljubio u nju.

Brynne je izišla iz kuhinje i zagrlila tetu. Sretno mi se osmjehnula preko tetina ramena. Bilo je očito da probleme koje je imala s mamom nije imala s tetom Marie i to mi je bilo jako drago. Svakome treba netko tko će mu ponuditi bezuvjetnu ljubav. Uputile su se u kuhinju, a ja sam otišao pripremiti pića prije nego što se opet oglasi zvono. Nasmijao sam se u sebi što će tata misliti o Marie kad je upozna. Znao sam da je udovica i da nema djece, ali s obzirom na njezinu ljepotu, muškarci su sigurno stajali u redu kako bi provodili vrijeme s njom. Jedva sam čekao da mi Brynne ispriča cijelu priču.

Sljedeći su došli Clarkson i Gabrielle, a budući da su već bili dobri s Marie, nisam trebao ništa nego pripremiti i podijeliti pića. Clarkson i ja sklopili smo svojevrсно primirje, slično mom odnosu s Gabrielle. Svima nam je bilo stalo do Brynne i htjeli smo da bude sretna. Nisam bio oduševljen što ju je fotografirao, ali mogli smo biti u prijateljskim odnosima samo zato što je bio gej. Ozbiljno, znam da je to moj problem, ali da je hetero i snima Brynneine golišave fotografije? Ne bi sad bio u mom stanu.

Kad su se pojavili Neil i Elaina, osjećao sam se malo lagodnije u vlastitom domu. Clarkson je otišao pomoći Brynne i Marie u kuhinji, a Gabrielle i Elaina našle su zajedničku temu i raspričale se o knjigama - nekoj trendi knjizi o mladom milijarderu i njegovoj opsjednutošću još mlađom ženom... i seksom. S mnogo erotičnih seksi scena u knjizi, navodno na svakoj stranici.

Neil i ja suosjećajno smo se pogledali i nismo imali čime pridonijeti razgovoru. Mislim, tko čita ta sranja? Tko ima vremena? Zašto uopće čitati o seksu u nekoj knjizi kad ga možete prakticirati? Ne kužim to. I milijarderi u dvadesetim godinama? U sebi sam odmahnuo glavom i pretvarao se da me zanima. Pravi sam gad.

Pogledao sam na sat i, kao da sam ga dozvao, oglasilo se zvono. Moj tata, konačno. Skočio sam iz sjedala i krenuo prema vratima. Jadni je Neil izgledao kao da bi najradije pošao sa mnom.

„Tata. Već sam se zabrinuo. Uđi i upoznaj moju djevojku, što čekaš.”

„Sine.” Potapšao me po leđima što je bio naš standardni pozdrav i nasmijao se. „Izgledaš zadovoljnije nego prošli put kad sam te vidio. Hannah mi je rekla da dolaziš u Somerset u posjet. I da vodiš Brynne.”

„Aha. Želim da se svi upoznaju. A kad smo kod upoznavanja, hajde, tata, ona je u ovom smjeru.” Odveo sam ga u kuhinju gdje nas je dočekaio najblistaviji sjaj na Brynneinu licu kad je ugledala mog tatu. Srce mi je poskočilo. Ovo su bile važne stvari. Upoznavanje obitelji i ostavljanje dojma. Iznenada mi je bilo jako važno da se dobro slažu.

„Ovo su sigurno ljupka Brynne i njezina... starija sestra?” rekao je tata Brynne i Marie.

„Hej! Ukrao si mi izjavu, tata!”

„Ima pravo”, rekla je Marie. „Vaš mi je sin rekao istu stvar kad sam došla.”

„Kakav otac, takav sin”, rekao je tata, radosno se smijući smješten između Brynne, Marie i Clarksona.

„Moj otac, Jonathan Blackstone.” Trgnuo sam se iz omamljenosti kako bih obavio upoznavanja i rukom polako trljao Brynneina leđa gore-dolje. Razmišljao sam kako je ona doživljavala sve to. Tako smo brzo došli smo tako daleko da je to bilo itekako ludo, ali kao što sam već rekao, sad više nismo skretali s puta. Jurili smo niz planinu i ništa nas nije moglo zaustaviti. Nagnula se malo uz mene i lagano sam je stisnuo.

Tata je uzeo Brynneinu ruku i poljubio je, onako kako je uvijek pozdravljao žene. Rekao joj je kako je divno konačno upoznati ženu koja me osvojila i kako je lijepa. Zarumenjela se i upoznala ga s Marie i Clarksonom.

Prokletstvo ako stari flertovac nije poljubio i Marieinu ruku. Zatresao sam glavom znajući da će večeras obići svaku ženu ovdje. Ako imaju ruku, on će je poljubiti. E da, i mislio je da je Marie zgodna. To nije bilo teško zamijetiti i bio sam siguran.

„Tebi neću poljubiti ruku”, rekao je tata Clarksonu dok su se rukovali.

„Ako stvarno želite, možete”, odgovorio je Clarkson, probivši led na najbolji način.

„Hvala ti na tome, prijatelju. Mislim da si ga ostavio bez riječi”, rekao sam Clarksonu.

Brynne je pogledala u mene, a onda u mog tatu. „Sad znam gdje je Ethan naučio to ljubljenje ruku koje toliko volim, gospodine Blackstone. Vidim da ga je poučio pravi majstor”, rekla mu je s

prekrasnim osmijehom na licu. Osmijehom koji je imao moć ozariti cijelu sobu.

„Molim te, zovi me Jonathan i imaj strpljenja sa mnom, draga, jer ću si dopustiti još slobode.” Tata se nagnuo i poljubio je u obraz! Brynne je još više pocrvenjela i posramila se, ali i dalje je izgledala sretno. Nastavio sam joj milovati leđa i uistinu sam se nadao da ovo nije previše... svega.

„Polako, stari”, rekao sam. „To je moja djevojka. Moja.” Povukao sam je sasvim blizu dok nije ciknula.

„Mislim da su shvatili, Ethane”, rekla je, pritišćući ruku na moja prsa.

„U redu, samo da nitko ne zaboravi.”

„Prilično je nemoguće da se to dogodi, dušo.”

Nazvala me dušo. Sad je sve dobro, pomislio sam, sretan što se mogu smijati samome sebi dok smo svi prionuli svrsi večerašnjeg okupljanja.

„Piletina marsala... mmmm. Brynne, draga, što ima u tome?” pitao je tata između zalogaja „Stvarno je odlično.”

„Piletinu sam pirjala u čokoladnom vinu.”

„Zanimljivo. Sviđa mi se kako je utjecalo na okus.” Tata je namignuo Brynne. „Znači, gurmanka si?”

„Hvala vam, ali nisam baš gurmanka. Uživam u tome i naučila sam kuhati za svog tatu kad su mi se roditelji rastali. Na svom e-čitaču imam čudesne kuharice Rhonde Plumhoff. Ona povezuje svoje recepte s popularnim knjigama. Poznata je u mom kraju. Obožavam njezine recepte.”

Nagnuo je glavu prema meni. „Odgojio sam pametnog sina.”

„Nisam idiot, tata, ona zna kuhati, ali ispočetka nisam imao pojma o tome. Prvi obrok koji je sa mnom pojela bila je energetska pločica pa možeš zamisliti moje iznenađenje kad je počela bacati lonce i mahati ostrim noževima u mojoj kuhinji. Samo sam se povukao i maknuo joj se s puta!”

„Uvijek si bio brz momak”, rekao mi je tata namignuvši.

Svi su se nasmijali i djelovali su vrlo opušteno što mi je pomoglo, ali i dalje sam bio nervozan zbog onoga što sam im imao reći. Nije bila stvar u sigurnosnim mjerama - to sam znao činiti, i to vrlo dobro. Mučilo me kako ću s njima podijeliti informacije dok je Brynne

prisutna. Nisam je želio objektivizirati kao sigurnosni posao jer mi je značila mnogo više od toga. Nisam želio ni da se zaplete u emocionalnost ove situacije i da se uzruja pa da nam to opet naruši vezu. Želio sam nas zaštititi. Želio sam zaštititi nju. Da, jesam, ne opravdavam se za to, niti će se moji osjećaji u vezi toga promijeniti. Ne bih podnio da joj opet nanese bol tim odvratnim kaosom i neću dopustiti da to itko drugi učini.

Zato smo dogovorili plan. Ja ću objasniti situaciju Clarksonu i Gabrielle u mom uredu dok Brynne bude domaćica ostalima, a onda ću pozvati Marie i mog tatu. Tako ćemo izbjeći da Brynne bude s nama u prostoriji i osjeća se nelagodno gledajući PowerPoint prezentaciju koju sam složio, s vremenskim crtama i fotografijama, koja će pomoći da svi zapamte lica i imena. Bilo je važno da ljudi najbliži Brynne znaju sve pojedinosti tko, što i gdje te moguće motive za ono što bi se moglo dogoditi. Nije bilo većeg političkog motiva od predsjedničkih izbora u SAD-u. A strana koja želi iskoristiti Brynne radit će jednako naporno kao i strana koja želi da njezino postojanje ostane tajna. Nisam znao kako je drukčije zaštititi i izvući informacije iz ljudi koji su važni. Elaina i Neil već su bili upoznati sa svime i Brynne je rekla da joj nije neugodno što oni i moj tata znaju sve. Drugi su, naravno, već znali za njezinu prošlost

Imali smo zakazan susret s dr. Roswell da kroz neke stvari prođemo kao par. Pristao sam kad me pitala. Brynne je i dalje imala predodžbu u glavi da je ne mogu dovoljno voljeti da uspijem preći preko toga što je prošla s onim tipovima na snimku. Kao da joj je u sedamnaestog godini zauvijek udaren pečat drolje. Rastuživalo me što je krivila sebe. To je definitivno bio problem za nju, ne za mene, ali navesti je da vjeruje da je ne volim ništa manje zbog tog strašnog napada koji je pretrpjela bila je prava prepreka. Bilo je stvari na kojima smo morali poraditi, a nismo još ni zagrebljeli površinu mojih demona. I prvi put sam se zapitao trebam li možda razgovarati s nekim o svojim problemima. Pomisao na novu noćnu moru tjerala mi je strah u kosti. A još više mogućnost da me Brynne opet vidi onakvog.

Cijelu sam je večer pažljivo promatrao. Izvana je izgledala prekrasno i šarmantno, ali mislim da se iznutra sve više mučila kako je večer napredovala. Čim sam završio s tatom i Marie, otišao sam

do nje u kuhinju gdje je pripremala kavu i desert za naše goste. Nije podignula glavu premda je znala da sam ušao. Omotao sam ruke oko nje odostraga i položio bradu na vrh njezine glave. Bila je meka i kosa joj je mirisala na cvijeće. „Što to imamo, draga?”

„*Brownije* sa sladoledom od vanilije. Najbolji desert na svijetu.” Glas joj je bio jednoličan.

„Izgleda dekadentno. Gotovo jednako slasno kao i ti večeras.”

Ispustila je zvuk i zatim utihnula. Vidio sam kad je obrisala oko i tad sam znao. Okrenuo sam je i rukama joj uhvatio lice. Mrzio sam kad bi plakala. Nije toliko bila stvar u suzama koliko u tuzi iza tih suza. „Tvoj tata...” Nije mogla dovršiti rečenicu, ali rekla je dovoljno. Povukao sam je na prsa i odvuкао je dublje u kuhinju da nas drugi ne mogu vidjeti i minutu sam je samo držao.

„Brine te što on misli?”

Kimnula je u moje tijelo.

„Obožava te, kao i svi ostali. Moj tata nije tip koji osuđuje druge. To nije njegov način. Sretan je kad vidi da sam ja sretan. A zna da me ti činiš sretnim.” Opet sam joj stavio obje ruke na lice. „Ti me usrećuješ, dušo.”

Pogledala me svojim tužnim, prekrasnim očima koje su zablistale i razvedrile se dok su joj moje riječi ulazile u svijest. „Volim te”, šapnula je.

„Vidiš?” Bocnuo sam se prstom u prsa. Jako sretan momak.”

Poljubila me u usne i srce mi je odmah zatutnjalo.

„Desert...” rekla je, pokazujući prema šanku. „Sladoled će se otopiti.”

Dobro da se sjetila jer ja sigurno ne bih. „Daj da ti pomognem s tim”, rekao sam. „Što prije ih poslužimo, prije će otići kući, je li tako?” Počeo sam uzimati tanjure s desertom i nositi ih gostima. Ako ništa drugo, barem sam čovjek od akcije.

Probudila me glasna buka i nemirni pokreti pokraj mene. Brynne je sanjala. Sanjala je *san*, a ne noćnu moru. Barem mi je tako izgledalo. Previjala se po krevetu i trljala noge jednu o drugu. Hvatala se za majicu i izvijala tijelo. Izgledalo je kao jebeno *dobar* san. I bolje joj je da sam ja taj koga jebe u snu!

„Dušo.” Stavio sam joj ruku na rame i malo je prodrmao. „Sanjaš... ne boj se. To sam ja.”

Širom je otvorila oči i odmah sjela gledajući po prostoriji dok joj se pogled nije zaustavio na meni. Bože, bila je tako divlje lijepa, kosa joj je padala po ramenima, a grudi se nadimale. „Ethane?” Ispružila je ruku.

„Ovdje sam, dušo.” Uzeo sam joj ruku u svoju. „Sanjala si?”

„Aha... bilo je čudno.” Ustala je iz kreveta i otišla na zahod. Čuo sam puštanje vode i spuštanje čaše na pult. Čekao sam je u krevetu i vratila se poslije par minuta.

I. To. Kako.

Izišla je potpuno gola i s pogledom u očima koji sam već vidio. Pogledom koji je govorio: „*Želim seks i želim ga SAD.*”

„Brynne? Što se događa?”

„Mislim da znaš”, rekla je zavodljivim glasom penjući se na mene i pogledavši dolje dok joj je kosa padala prema naprijed, poput neke božice užitka koja me namjerava uništiti.

To, jebote!

Ruke su mi bez razmišljanja poletjele prema njezinim grudima. Bože! Uhvatio sam to meko meso u šake i povukao ga prema ustima. Izvila se i počela vrtjeti stražnjicom iznad moje kite koja je sad bila posve budna kao i moj mozak. Zaboravio sam da je izvan upotrebe jer se nipošto nije ponašala kao da je izvan upotrebe.

Stavio sam usta preko bradavice i duboko je usisao. Obožavao sam okus njezine kože i mogao sam se igrati s njezinim prekrasnim sisama cijelu vječnost prije nego što bi ih bio spreman pustiti. Uhvatio sam drugu bradavicu i malo je zagrizao, želeći je odvesti do onog ruba gdje malo boli čini užitak još boljim. Zavapila je i jače se gurnula prema mojim ustima.

Osjetio sam kad je prstima kliznula ispod bokserica koje sam nosio i omotala ih oko moje kite.

„Želim ovo, Ethane.”

Skočila mi je s kukova i njezina mi je bradavica ispala iz usana uz glasan zvuk. Nisam imao vremena pobuniti se zbog tog gubitka, a ona je već prionula zadaći skidanja iritantnih bokserica te je usne ovila oko vrha moje kite. „Ah, Bože!” Zabacio sam glavu unatrag i pustio je da radi na meni. Bilo je tako jebeno dobro da su me jaja boljela. Stvarno je bila dobra u tome. Zgrabio sam punu šaku njezine kose i držao joj glavu dok mi je pušila do ruba orgazma. Volio bih da

mogu svršiti u njoj, a ne u njezinim ustima. Više sam volio biti duboko u njoj dok svršavam, gledajući je ravno u oči.

E pa, moja je djevojka imala još iznenađenja za mene jer je rekla: „Želim te u sebi kad svršavaš.”

Prokletstvo, kako je to sad učinila?

Je li to u redu?” uspio sam procijediti dok se dizala i namještala.

„A-ha”, stenjala je, pomičući se gore na koljenima kako bi me opkoračila pa opet dolje nabosti se na moj kurac sve do jaja.

Ne znam kako je nije boljelo. Možda i je, ali nisam joj to ja činio, sama je uzimala ono što je očito željela. *Ako baš inzistiraš!*

„Ohhhh, jeboteee!” povikao sam, uhvativši se za njezine kukove i pomažući joj.

Brynnie je podivljala, svom snagom me jahala, trljala se svojim spolovilom ondje gdje joj je najviše godilo. Između nas je eksplodirao ritam pljeskanja i znao sam da će ono što slijedi biti silovito. Osjetio sam početak stezanja, ali očajnički sam je želio povesti sa sobom. Ne dolazi u obzir da ću svršiti a da mi se ona barem ne pridruži u zabavi. Nisam funkcionirao tako.

Osjetio sam kako me njezina unutrašnjost čvrsto i vruće steže dok se pomicala gore-dolje. Uvukao sam joj ruku između nogu, dosegnuvši mjesto gdje su nam se tijela spajala i u onoj vlažnosti i skliskosti pronašao klitoris. Volio bih da sam bio na njemu jezikom, ali snašao sam se s prstima i počeo trljati.

„Svršit ću...”, rekla je zadihano.

Rekla je to istim riječima već prije, tako nježno i fino. Te dvije riječi. Podivljao sam kad sam ih opet čuo. I to zato što sam je ja rasprsnuo u komadiće i u trenutku kad se to dogodilo predala mi je sve.

Njezine nježne riječi također su me gurnule preko ruba.

„Hoćeš, dušo. Svršit ćeš. Sad. Svrši po meni!”

Gledao sam je kako ispunjava moju zapovijed kao stručnjakinja. Stegnula se i zavapila i napela se i protrnula.

“Ohhhhhh, Ethaaaaane! To. To. To!”

Svršavanje na zapovijed. To je moja djevojka koja to učini kad joj ja kažem. Baš sam gad s mnogo, mnogo sreće.

Uživao sam u svemu dok sam je gledao. Osjećao njezin užitak. A kad sam osjetio navalu svoje sperme, navalio sam u nju posljednji put, probadajući je što sam mogao dalje i ispalio.

Vruća bujica sperme šiknula je iz mene u njezinu dubinu. Osjetio sam svaki izljev u jakim mlazovima i jahao val užitka u jebenoj omamljenosti, jedva svjestan što grabim rukama ili što mi tijelo radi. No uspio sam pogledati u njezine prekrasne oči.

Nešto poslije - ne znam koliko je prošlo - pomaknula se na mojim prsima i podignula glavu. Oči su joj sjale u mraku i nasmiješila mi se.

„Što je to *bilo*?”

„Stvarno fantastična ševa usred noći?”

Zahihotao sam se. „Stvarno jebeno nevjerojatna ševa usred noći.”

Poljubio sam joj usne i držao je za glavu dok je nisam bio spreman pustiti. Uvijek sam posesivan poslije seksa. Ne volim odmah otići, a budući da je sad ona bila na meni, nisam se morao brinuti da ću je zdrobiti i mogao sam ostati malo duže.

Opet sam gurnuo kurac duboko u nju pa je putenim zvukom zastenjala uz moje usne.

„Želiš još?” upitala je glasom u kojem su se osjećali zadovoljstvo i iznenađenje.

„Samo ako ti želiš”, rekao sam. „Nikad te neću odbiti i sviđa mi se kad navališ na mene, ali mislio sam da imaš mjesečnicu...”

„Ne. Nije jaka zbog pilula koje pijem. Jedva nešto malo, možda jedan dan, ako i toliko... katkad je čak uopće nemam...” Počela mi je ljubiti prsa i grickati bradavicu zubima.

Isuse, kako dobar osjećaj. To što mi je radila brzo me vratilo u sadašnjost i probudilo želju za drugom rundom.

„Mislim da ćeš me ubiti, ženo... na jebeno lijep način”, uspio sam reći, ali to je bilo posljednje što je ijedno od nas neko vrijeme reklo. Moja se Meduza upravo pretvorila u Afroditu koja se klanja na Erosovu oltaru. Čini se da sreći koja me pratila nije bilo kraja.

„Američke novine”, rekla je Frances stavljajući gomilu na moj stol. „U *Los Angeles Timesu* ima zanimljiv članak o članovima Kongresa čija su djeca u aktivnoj vojnoj službi. Pogodite koga su intervjuirali?”

„Vjerojatno je jedan od rijetkih. Oakley će to iscijediti do zadnje kapi. Hvala na ovome.” Lupio sam rukom po hrpi novina. „Što je s onom drugom stvari?”

Frances je izgledala vrlo zadovoljna sama sobom. „Uzet ću je kad budem izišla po ručak G. Morris kaže da je prekrasno restaurirana poslije toliko godina u podrumu.”

„Hvala što si se pobrinula za to.” Frances je bila pravi dragulj od pomoćnice. Vodila je ured moje tvrtke čvrsto i učinkovito. Ja znam organizirati osiguranje, ali ta mi je žena držala tvrtku pod kontrolom i nikad nisam podcjenjivao njezinu vrijednost.

„Sigurno će joj se svidjeti.” Frances je oklijevala na vratima. „I želite li još uvijek da vam ispraznim raspored za ponedjeljak?”

„Da, molim te. Večeras je ona Mallertonova stvar, a ujutro idemo za Somerset. Vratit ćemo se u ponedjeljak navečer.”

„Sredit ću to. Ne bi trebao biti problem.”

Kad je Frances otišla, uzeo sam *Los Angeles Times* i potražio članak o senatoru. Došlo mi je da povratim. Ljigavac nije spomenuo da mu je voljeni sin nedavno zadržan u Iraku, ali to nije bilo iznenađenje. Zapitao sam se što je sin doista mislio o ocu. Mogao sam samo zamisliti disfunkcionalnost te obitelji i nije bilo nimalo lijepo.

Vratio sam novine na hrpu i, kad sam to učinio, od mog je pokreta nešto izvirilo ispod. Omotnica. Bila je ugurana između novina. Već je to bilo neobično, ali riječi na omotnici - NA VAŠE RAZMATRANJE - i to što je ispod toga pisalo moje ime, bili su dovoljni da mi srce počne lupati.

„Frances, tko ti je jutros dao ove američke novine?” zaurlao sam preko interfona.

„Muriel ih pripremi svakog jutra. Spremi ih sa strane kao što čini svakog dana u proteklih mjesec dana. Čekale su me tamo.” Oklijevala je. „Je li sve u redu?”

„Da. Hvala.”

Srce mi je i dalje lupalo dok sam zurio u omotnicu na svom stolu. Želim li pogledati? Posegnuo sam za klapnom i odvezao crvenu vrpču. Uvukao sam ruku i izvukao fotografije. Crno-bijele fotografije, veličine dvadeset puta dvadeset pet, Ivana i Brynne kako razgovaraju kod Gladstonea. Ivan kako je ljubi u obraz dok ja čekam da uđe u automobil. Ivan kako se naginje prema meni i kako nam maše. Ivan na ulici pošto smo se mi odvezli. Ivan na cesti dok čeka svoj automobil.

Fotograf kojeg sam vidio ispred restorana bio je ondje baš zbog Ivana? Već je primao prijetnje smrću... a sad smo imali fotografije njega, Brynne i mene zajedno? To nikako nije bilo dobro za nju. Ivan

je imao svoju gomilu nevolja, a meni prokleta sigurno nisu trebale dodatne komplikacije da onaj tko je maltretirao Ivana uvlači moju Brynne u njegov kaos. Prokletstvo!

Pregledao sam jednu po jednu fotografiju. Ništa. Sve do posljednje. *Nikad ne pokušavaj ubiti čovjeka koji čini samoubojstvo.*

Cijelu sam se karijeru susretao s takvim stvarima. Naravno, uvijek se sve mora shvatiti ozbiljno, ali najčešće je riječ o nekom luđaku koji je nešto zamjerao nekoj slavnoj ličnosti jer je smatrao da ga je uvrijedila osobno i s okrutnom namjerom. Sportaši su posebice bili meta takvih sranja. Ivan je u svoje vrijeme uvrijedio gomilu ljudi i imao je zlatne medalje koje su to potvrđivale. Bivši olimpijski streličar sada u sportskoj mirovini i dalje je bio slavljani britanski zlatni momak progonjen od strane medija. Činjenica da smo bili u rodu osigurala bi mu zaštitu bez obzira na sve, ali svakako mi je zadavao mnogo posla,

Ove su fotografije snimljene prije dva tjedna. Je li fotograf bio ondje baš zbog Ivana ili je samo prodao fotografije Ivana Everleyja, olimpijskog streličara, kad mu se posrećilo da ga uhvati pa je njihovom prodajom mogao zaraditi koju funtu? *Paparazzi* se uvijek motaju oko mjesta na koja dolaze slavne osobe pa je bilo teško znati jesu li slike bile planirane ili čista slučajnost.

A ako ste luđak koji namjerava ubiti nekog poznatog, zašto biste onda informirali njegovu privatnu sigurnosnu ekipu o svojim planovima? Nije imalo nikakva smisla. Zašto ih poslati meni? Tko god je dobio te slike očito je želio da ih ja vidim. Čak su se potrudili ubaciti ih u hrpu dnevnih novina koje redovito naručujem na uličnom kiosku. Muriel.

Napravio sam mentalnu bilješku da porazgovaram s Muriel kad budem odlazio iz ureda. Ionako ću izići ranije zbog večerašnje Mallertonove izložbe pa ću je stići uhvatiti prije nego što zatvori.

Otvorio sam ladicu stola i izvadio cigarete i upaljač. Unutra sam vidio i Brynnein stari mobitel pa sam izvadio i njega. Protekla dva tjedna na njemu nije bilo mnogo prometa jer je sve kontakte prebacila na novi broj. Onaj tip iz *Washington Reviewa* nije više zvao i vjerojatno je zaključio da je imao pogrešan trag, što je savršeno išlo u Brynneinu korist. Stavio sam mobitel na punjač da ga sa sobom mogu ponijeti večeras i na vikend.

Zapalio sam prvi Djarum danas. Prvi je dim bio savršenstvo. Činilo mi se da mi je smanjivanje broja cigareta išlo prilično dobro. Brynne mi je pomagala s motivacijom, ali kad bi stvari između nas postale klimave, pušio sam jednu za drugom. Možda bih trebao isprobati nikotinske flastere.

Odlučio sam uživati u toj jednoj cigareti i razmišljao o nadolazećem vikendu. Naš prvi zajednički izlet. Uspio sam isprazniti tri dana da mogu odvesti djevojku na obalu Somerseta gdje ćemo boraviti u ladanjskoj kući moje sestre. Kuća je bila i luksuzno prenoćište, a bio sam itekako svjestan da nijednom drugom prilikom kad sam odlazio onamo nisam pitao sestru mogu li dovesti nekoga sa sobom.

Brynne je bila drukčija iz mnogo razloga pa ako nisam bio posve spreman priznati te osjećaje javno, ipak sam prepoznao što oni znače. Želio sam razgovarati s njom o tome kamo idemo i pitati je što ona želi. Jedini razlog zašto to već nisam učinio je to što sam bio jebeno nervozan zbog njezina potencijalnog odgovora. Što ako ne želi ono što ja želim? Što ako sam joj bio samo prva prava veza s kojom će umočiti prste u vodu? Što ako kasnije upozna nekog drugog?

Popisu nije bilo kraja. Stalno sam se morao podsjećati da je Brynne vrlo iskrena osoba, pa kad mi je rekla što osjeća za mene, onda je to bila istina. Moja djevojka nije bila lažljivica. *Rekla ti je da te voli.*

Plan je bio da krenemo rano ujutro poslije večerašnje gale kako bismo izbjegli gužvu u prometu i nisam mogao dočekati da odvedem Brynne onamo. Želio sam malo romantičnog vremena s mojom djevojkom, a i trebao mi je odlazak iz grada na svjež seoski zrak. Volio sam London, no bez obzira na to redovito bi me uhvatila želja za odmorom od gradske gužve kako bih sačuvao zdrav razum.

U tom je trenutku zazvonio telefon, prekinuo me u sanjarenju i vratio u vrlo zahtjevnu i vrlo neodgodivu sadašnju situaciju mojih poslovnih obaveza. Dan je proletio i, prije nego što sam se okrenuo, bilo je vrijeme za odlazak.

Na izlasku iz ureda nazvao sam Brynne da joj kažem da polazim. Očekivao sam zadihano nabrajanje svega što se treba obaviti prije večerašnjeg izlaska i skorog putovanja. No dobio sam govornu poštu. Pa sam joj poslao kratku poruku: Na putu sam kući. Trebaš li nešto? I nisam dobio nikakav odgovor.

To mi se nije svidjelo i u tom sam trenutku shvatio da ću se uvijek brinuti zbog nje. Briga nikad neće nestati. Čuo sam kako ljudi govore nešto slično za svoju djecu. Da nisu znali što je prava briga dok se u njihovim životima nije pojavio netko dovoljno važan zbog kojeg su shvatili pravu bit toga što znači voljeti drugu osobu. S tom ljubavlju dolazi i breme potencijalnog gubitka - mogućnost koja mi je bila previše neugodna da bih o njoj mnogo razmišljao.

Sjetio sam se omotnice koju sam našao među novinama i na putu prema automobilu otišao do Murielina kioska. Vidjela me kako se približavam i pratila me svojim emotivnim očima. Sigurno je imala težak život i jedva preživljavala, ali očito je bila vrlo inteligentna. Ništa nije izmicalo njezinim prodornim očima.

„Zdravo, Muriel.”

„Dan, gospon. Kako mogu pomoći? Imaš sve američke novine kako si rek'o, jel'da?”

„Da. Jako dobro.” Nasmiješio sam joj se. „Imam pitanje, Muriel.” Promatrao sam joj govor tijela dok sam govorio, tražeći znakove koji bi otkrili zna li što ću je pitati ili ne. Izvadio sam omotnicu s Ivanovim fotografijama i podignuo je. „Što znaš o ovoj omotnici koja mi je danas dospjela među novine?”

„Ništa.” Nije skrenula pogled ulijevo. Nije ni prekinula kontakt očima. Te su dvije stvari govorile u prilog tome da nije lagala. Mogao sam samo nagađati i slušati intuiciju i sjetiti se s kim imam posla.

Stavio sam deseticu na pult. „Trebam tvoju pomoć, Muriel. Ako vidiš nešto ili nekog sumnjivog, želim da mi to kažeš. Važno je. Nečiji bi život mogao biti u opasnosti.” Kimnuo sam joj. „Hoćeš li otvoriti oči?”

Spustila je pogled na novčanicu od deset funta, a onda ga opet podignula prema meni. Bljesnula je onim užasnim zubima u iskrenom osmijehu i rekla: „Za tebe, ljepoto, 'oću.” Zgrabila je novčanicu i spremila je u džep.

„Ethan Blackstone, četrdeset četvrti kat”, rekao sam joj, pokazujući na zgradu.

„Znam ti ime i neću zaboravit'.”

Zaključio sam da imamo najbolji mogući dogovor, s obzirom na to s kime sam ga sklapao. Krenuo sam prema automobilu, nestrpljiv doći kući i vidjeti svoju djevojku.

Drugi sam put nazvao Brynne i opet dobio govornu poštu, pa sam joj ostavio poruku i rekao da sam na putu. Pitao sam se što to radi da se ne javlja na mobitel i pokušao zamisliti da se kupa, vježba sa slušalicama u ušima ili da je isključila zvuk na mobitelu.

Mučio sam se s brigama. Ponajprije, ta mi je emocija još uvijek bila neobična, ali istodobno ne i nešto što sam mogao zanemariti. Stalno sam se brinuo zbog Brynne. A to što su mi ti osjećaji bili novi, nije mi nimalo olakšavalo njihovo razumijevanje. Bio sam totalni početnik koji uči na svojoj koži.

Stan je bio tih poput groba kad sam ušao. Osjetio sam kako mi nemir skače do vrlo neugodnih visina i počeo sam tražiti po stanu. „Brynne?”

Opet tišina. Nije vježbala u teretani i nije bila u mom uredu. Ni vani na balkonu. Kupaonica mi je bila posljednja nada. Srce mi je udaralo u prsima dok sam otvarao vrata. I potonulo kad sam vidio da je nema ni tu.

Jebote! Brynne, gdje si?

No njezina je prekrasna haljina visjela na vješalici. Plavkastoljubičasta koju je kupila u starinskoj trgovini s Gabrielle onog dana kad smo se našli na ručku u Gladstoneu. Vidio sam i tragove pakiranja - kozmetika je bila vani, kao i mala, napola spakirana torba. Znači, bila je ovdje i spremala se za večeras i za naš vikend izlet.

Nisam želio ništa zaključivati, ali već je prije odlazila sama i što ako je to opet učinila? Nakon onih luđačkih fotografija od danas, želudac mi je bio u grču i morao sam znati gdje je jebeno nestala!

Prolazio sam kroz spavaću sobu i u polupaničnom stanju okretao Neilov broj kad sam ugledao najljepši prizor na svijetu. Među razbacanom odjećom i napola spakiranim torbama bila je Brynne, sklupčana u krevetu... usnula.

„Da?” javio se Neil. Tako sam se smrznuo na mjestu da sam još držao mobitel na uhu.

„Umm... lažna uzbuna. Oprosti. Vidimo se u Nacionalnoj za nekoliko sati.” Prekinuo sam prije nego što je stigao odgovoriti. Jadan čovjek vjerojatno misli da sam skrenuo.

Potpuno si skrenuo!

Krećući se vrlo tiho, zbacio sam jaknu s leđa, skinuo cipele, pažljivo dopuzao na krevet i sklupčao se oko njezina usnula tijela. Udahnuo sam njezin čaroban miris i pustio da mi se lupanje srca umiri. Nagon da zapalim cigaretu bio je jak, ali usredotočio sam se na njezinu toplinu pokraj sebe i zaključio da će moja ovisnost o cigaretama naposljetku morati popustiti.

Brynne je bila nepomična, duboko u snu. Zapitao sam se od čega je bila tako umorna, ali nisam je želio ometati. Nije mi bilo teško samo ležati i čekati dok je ona pokraj mene i razmišljati o lekciji koju sam upravo naučio. Brynne očito nije bila jedina koja ima problema s povjerenjem. Morao sam malo više poraditi na svojem. Ako je rekla da neće sama otići od mene, onda moram vjerovati da će održati riječ.

Otvorio sam oči i vidio da me gleda. Nasmiješila se, izgledajući sretno, prelijepo i pomalo samodopadno. „Volim te gledati kako spavaš.”

„Koliko je sati?” Pogledao sam kroz krovni prozor i vidio da se dnevno svjetlo još drži. „Zaspao sam? Došao sam kući i našao te u krevetu i nisam mogao odoljeti da ti se ne pridružim. Valjda sam i ja zakunjaao, spavalice.”

„Sad je oko pet i trideset i vrijeme je za pokret.” Rastegnuta se poput mačke, veličanstveno senzualna i erotična dok se odmotavala. „Ne znam zašto sam bila tako umorna. Legla sam samo na minutu, a kad sam otvorila oči... ti si bio tu.” Počela se kotrljati s kreveta.

Uhvatio sam je za rame i otkotrljao je natrag, pritisnuo je ispod sebe i smjestio se između njezinih nogu. „Ne tako brzo, ljepoto. Najprije mi treba malo vremena nasamo. Ovo će biti duga večer i morat ću te dijeliti s gomilom idiota.”

Pridignula se, uhvatila mi lice i nasmijala se. „A kakvo si to vrijeme nasamo zamislio?”

Poljubio sam je polako i temeljito, istražujući jezikom svaki milimetar njezinih usta prije nego što sam odgovorio. „Ono u kojem si gola i uzvikuješ moje ime.” Polako sam gurnuo kukove u njezino meko tijelo. „Ovako nešto.”

„Mmmmm, uvjerljivi ste, gospodine Blackstone”, rekla je, i dalje mi držeći lice, „ali moramo se početi spremati za ovo večeras. Jeste li dobri u višezadačnosti?”

„Dobar sam u mnogim stvarima”, odgovorio sam i opet je poljubio.
„Što predlažeš?”

„Pa, volim tvoju tuš-kabinu gotovo koliko i kadu”, rekla je sramežljivo.

„Aha, znači samo me iskorištavaš zbog pogodnosti u mojoj kupaonici?”

Zahihotala se i pomaknula ruku prema dolje između nas dok nije uhvatila moju ukrućenu kitu. „Pogodnosti ima posvuda, koliko vidim.”

Nasmijao sam se i zastenjao istodobno, otklizao s nje i otišao u kupaonicu. „Pustit ću toplu vodu... i čekat ću te unutra.”

Nisam čekao dugo da mi se pridruži, gola i nevjerojatno seksi kao i uvijek, pretvarajući me u svog roba i podivljalog od želje da osvojim njezino tijelo dominantnim seksom koji očito nisam mogao kontrolirati kad smo bili zajedno. Moja konačna nagrada i najveći strah spojeni u jedno. Šalio sam se u vezi svečanosti večeras i da ću je morati dijeliti s drugima, ali u toj je izjavi bilo mnogo više istine nego što sam želio priznati. Mrzio sam je dijeliti s drugim muškarcima koji su joj se divili - po mom mišljenju, itekako previše.

Ali to je bilo tako s Brynne i, ako je moja djevojka, morat ću to naučiti prihvatiti kao muškarac.

No jako dobro smo iskoristili vrijeme u onoj vrućoj i sapunastoj vodi. Da... višezadaćnost mi je jedna od jačih strana i neću odbaciti nijednu ponuđenu priliku.

„Izgledaš i više nego prekrasno, znaš to.”

Zarumenjela se u zrcalu, a crvenilo joj je s lica spuštalo niz vrat pa čak i preko nadimanja njezinih grudi u dekolteu one dekadentne haljine koju je kupila. Bila je od čipke i sasvim uz tijelo, a kratka suknja široka i lepršava od nekog drugog materijala kojem nisam znao ime. Nije ni bilo važno što je, ta će me haljina večeras dokrajčiti. Najebao sam.

„I ti izgledaš odlično, Ethane. Usklađeni smo. Jesi li tu kravatu izabrao zbog moje haljine?”

„Naravno. Imam hrpu kravata.” Promatrao sam je kako se šminka i obavlja posljednje sitnice, zahvalan što joj nije smetalo moje špijuniranje i bio sam sve živčaniji zbog onoga što ću učiniti.

„Hoćeš li staviti onu srebrnu starinsku kopču za kravatu? Onu koju volim?”

Savršen uvod. „Zašto ne.“ Otišao sam do kutijice na toaletnom stoliću i izvadio kopču.

„Je li to obiteljsko nasljeđe?“ pitala je dok sam je zakopčavao za kravatu.

„Zapravo da. Iz majčine obitelji. Moji su djed i baka naslijedili obiteljsko bogatstvo i imali su samo dvije kćeri - moju mamu i Ivanovu mamu. Kad su preminuli, njihova je imovina podijeljena unucima - Hannah, meni i Ivanu.

„Prekrasna je i jako mi se sviđaju takvi komadi. Starinske stvari jako su lijepo izrađene, a ako imaju sentimentalnu vrijednost, još i bolje, zar ne?“

„Imam vrlo malo uspomena na mamu jer sam bio vrlo mlad kad je umrla. No sjećam se bake. Provodili smo praznike kod nje, pričala nam je priče i pokazivala fotografije; jako se trsila pomoći nam da upoznamo svoju majku i uvijek je govorila da bi mama tako htjela.“

Brynne je spustila četkicu za šminkanje i došla do mene. Povukla je ruku uz moj rukav i malo mi namjestila kravatu, a onda s poštovanjem prešla rukom preko srebrne kopče. „Tvoja baka zvuči kao divna žena, baš kao i tvoja majka.“

„Obje bi sigurno bile sretne da te upoznaju.“ Pažljivo sam je poljubio da joj ne razmažem ruž na usnama i izvadio kutijicu iz džepa. „Imam nešto za tebe. Posebno je... namijenjeno tebi.“ Ispružio sam je prema njoj.

Oči su joj se raširile gledajući u crnu baršunastu kutiju, a onda je podignula pogled, malo iznenađena. „Što je to?“

„Samo poklon za moju djevojku. Želim ti to dati.“

Ruke su joj drhtale dok je otvarala kutijicu, a onda je jedna poletjela prema ustima kad je tiho kriknula. „O, Ethane... to je... prekrasan je...“

„To je mali starinski komad nakita moje majke i savršen je za tebe... i ono što osjećam prema tebi.“

„Ali ne bi mi trebao davati obiteljski nakit.“ Odmahivala je glavom. „Nije u redu da... da to daješ nekome...“

„Trebao bih ga dati tebi i dajem ti“, prekinuo sam je odlučno. „Mogu li ti ga staviti?“

Pogledala je u privjesak pa opet u mene pa ponovila sve još jednom.

„Želim da ga večeras nosiš i da ga prihvatiš kao poklon.“

„O, Ethane...“ Donja usna joj je drhtala. „Zašto to?“

Iskreno? Privjesak od ametista u obliku srca, s dijamantima i biserima, bio je vrlo lijep, ali još više od toga, kao da je zazivao Brynneino ime. Kad sam se sjetio da je u kolekciji mog dijela stvari s majčina imanja, otišao sam u trezor i pretražio kutije. Bilo je ondje i drugih stvari, ali možda je potrebno još vremena prije nego što prokopamo dublje s još nakita na poklon.

„To je samo ogrlica, Brynne. Nešto jako lijepo što me podsjeća na tebe. Stara je, u tvojoj omiljenoj boji i u obliku srca.“ Uzeo sam joj kutijicu iz ruke i izvadio privjesak. „Nadam se da ćeš je prihvatiti, nositi je i znati da te volim. To je sve.“ Nagnuo sam glavu i držao dva kraja ogrlice prstima, čekajući njezin pristanak.

Napućila je usne, duboko uzdahnula i zasvjetlucala očima kad je podignula pogled prema meni. „Ethane, rasplakat ćeš me. To je... tako lijepo i sviđa mi se... i... sviđa mi se što želiš da bude moja... i volim i tebe.“ Okrenula se prema zrcalu i podignula kosu s vrata.

Osjećaj pobjede bio je jebeno fantastičan! Sigurno sam blistao jer sam u tom trenutku osjetio više sreće nego tko zna otkad dok sam joj kopčao taj lančić oko lijepog vrata, gledao kako se srce ukrašeno dragim kamenjem smješta na njezinu kožu, napokon pronašavši dom, poslije desetljeća provedenih u tami.

Baš kao i moje srce.

Poglavlje 12

Nacionalna galerija portreta veličanstveno je mjesto za održavanje različitih svečanosti, a dobro ga poznajem jer sam bio ondje već mnogo puta: radeći na osiguranju, katkad kao gost i jednom ili dvaput s pratnjom.

Ali nikad ovako.

Brynne je donijela posve novo značenje pojmu posesivnosti. Barem kad je o meni riječ. Mislio sam da neću živ dočekati kraj večeri koliko sam morao držati korak sa svima koji su htjeli dio nje.

Izgledala je prekrasno i savršeno u plavkastoljubičastoj haljini od čipke i srebrnim cipelama; izvana oličenje pravog modela, a iznutra je imala briljantan umjetnički um i bila je poštovana zbog rada na svome polju. Moja je djevojka večeras bila slavna ličnost. Pomagalo mi što joj je oko vrata visio moj dar. *Moja je, ljudi! Moja! I nemojte to jebeno zaboraviti!*

Izložena *Lady Percival* doista je bila pravi hit. Bila je izložena kao vodič kroz proces konzerviranja jer njezina restauracija još nije bila posve dovršena. I, naravno, Brynne je navedena kao konzervatorica projekta. Kad smo ušli i sjeli za stolove, u govoru dobrodošlice spomenuto je njezino otkriće. Mislim da nikad neću zaboraviti izraz ponosa na njezinu licu. Svi prihodi od večerašnje svečanosti idu u korist Rothvaleove zaklade za unapređenje umjetnosti, a gledajući po prostoriji, mogao sam vidjeti bogataše i poznata stara prezimena među gostima. Mallerton je doživljavao neku vrstu renesanse, a Brynneino otkriće onoga što je naslikao pomoglo je povećanju zanimanja za njegov rad i, posljedično, za Rothvaleovu zakladu.

„Brynne, tvoja *Lady Percival* uistinu je posebna”, rekla je Gabrielle. „Dobro sam je proučila kad sam došla. Sviđa mi se kako su je izložili kao priliku za podučavanje o tehnikama konzerviranja i procesu koji se primjenjuju na tako dragocjenoj slici. A Ethane, koliko čujem, ti si bio glavni u rješavanju zagonetke.”

„Ne baš glavni. Samo sam preveo koju riječ, ali hvala ti, Gabrielle. Drago mi je da sam pomogao svojoj dragoj s malo francuskog.” Namignuo sam Brynne. „Izgledala je jako sretno kad je otkrila o čemu je riječ.”

„Bila sam izvan sebe. Ta mi je slika iznimno važna za karijeru. A sve dugujem tebi, dušo.” Ispružila je ruku i stavila je na moju.

Bože, obožavao sam njezine sitne izraze nježnosti. Podignuo sam joj prste do svojih usana i nije me bilo briga tko nas vidi. Uopće me nije bilo briga.

„Baš me zanima gdje je Ivan. Misliš li da će doći brzo?” upitala me Brynne.

Moj osjećaj sreće se u otprilike dvije zarez pet sekundi pretvorio u čistu ljubomoru i siguran sam da sam se namrštio prije nego što sam se pribrao i rekao samome sebi da je samo ljubazna. Sjetio sam se da mu moram reći za fotografije koje sam danas dobio ali, kvragu, Ivan će gutati Brynne očima kad vidi kako je večeras lijepa.

Brynne se okrenula prema prijateljici i uzbuđeno joj se obratila: „Gab, stvarno se nadam da će se pojaviti večeras, želim da upoznaš Ethanova rođaka. Ima kuću punu Mallertona koje treba katalogizirati i tko zna što još. *Moraš ga upoznati. Mislim, stvarno moraš.*”

Gabrielle se nasmijala. I ona je večeras izgledala jako lijepo i sretno. Nosila je usku zelenu haljinu koja joj je odlično pristajala uz boju očiju i kože. Ovo bi mogla biti vrlo dobra fiksacija, pomislio sam. Bilo bi izvrsno kad bi Gabrielle odvukla Ivanu pozornost od flertovanja s Brynne. A nešto mi je govorilo da će se Ivan itekako zalijepiti za Gabrielle kad je dobro pogleda. Kladio bih se u to. I dobio okladu.

„Teško je reći, dušo. Ivan ima svoje poimanje vremena i oduvijek je tako. To je jako iritantno...” Riječi su mi utihnule kad sam je ugledao s druge strane stola. *Prokletstvo*. Crvenkastoplava na tri sata - uređena od glave do pete i u lovu. *To nije dobro*.

Brzo sam skrenuo pogled i usredotočio se na Brynne. Okrenula je glavu u smjeru u kojem su maloprije bile moje oči i onda opet prema meni. Siguran sam da joj se svašta vrtjelo u glavi. Brynne je pametna djevojka. Pokušao sam ostati miran i molio se da se Pamela ih Penelope nije sjećala ništa bolje od mene, ali nisam baš gajio mnogo nade. Bila je Ivanova prijateljica i znao sam da će mi u nekom trenutku tijekom večeri sigurno prići. Postoji li pravilnik za ponašanje u takvim neugodnim situacijama? Zar nije doista vulgarno upoznati posljednju osobu koju ste ševili s onom koju trenutačno ševite? Uh.

„Je li sve u redu?” upitala me Brynne.

„Da.” Uzeo sam čašu s vinom i stavio ruku na naslon Brynneina stolca. „Savršeno.” Nasmiješio sam se.

„Gle, eno Paula.” Osmjehnula se i mahnula mom neprijatelju koji je podignuo čašu u našem smjeru. Očekivao sam ga ovdje jer je onog jutra kad sam ga želio upoznati s pločnikom rekao da će doći. „Budi pristojan. Nemoj ni pomisliti na još jedan ispad pred njim”, promrmljala mi je sasvim tiho.

„Dobro”, rekao sam podižući čašu i u sebi poželio izravno poznavanje crne magije tako da ga mogu pretvoriti u žabu. Zapravo ne, već je bio žaba. Moralo bi biti nešto drugo... možda žohar?

„O čemu razmišljaš?”

„O tome koliko mrzim neke kukce”, rekao sam i otpio vina.

Zakolotala je očima. „Stvarno?”

„Aha. Ne šalim se. Žohari su stvarno odvratni, uvlače se na mjesta na kojima im nikako nije mjesto.”

Nasmijala mi se. „Neodoljiv si kad si ljubomoran.” Suzila je oči i nagnula se prema meni. „Ali ako me osramotiš pred njim kao što si napravio onog jutra kad sam išla po kavu, dokrajčit ću te, Blackstone. I u to će biti uključeno mnogo nepodnošljive boli.” Spustila je pogled ispod moga struka.

I ja sam se nasmijao i to samo zato što je *bilo* smiješno i nisam sumnjao u njezinu prijetnju, ali i zbog toga što nas je Žohar gledao s drugog kraja prostorije. „Bit ću savršen gospodin... sve dok on drži svoje pipke uza se.”

Opet je zakolotala očima i primijetio sam da su danas izgledale plave zbog haljine koju je nosila.

Poslije večere imao sam zadovoljstvo upoznati se s vrlo ženskom i vrlo dražesnom Alex Craven iz Muzeja Viktorije i Alberta. Molitvom sam zahvalio mami što gospođici Craven nikad nisam poslao onu otrovnu poruku od „Ethana s velikim nožem” i zaključio da je mama sigurno pazila na mene tog dana. Nikad ne uzimam svoju sreću zdravo za gotovo.

Nije trebalo dugo da Brynne odvuče pokrovitelji koji su htjeli saznati sve o procesu konzerviranja *Lady Percival*. Naposljetku sam se pomirio s tim i otišao po novo piće. Osjetio sam nečiji pogled na sebi,

okrenuo se i ugledao Crvenkastoplavu kako mi se brzo približava. *Sranje*. Znao sam da je neizbježno.

„Bok, Ethane. Lijepo je vidjeti te večeras ovdje. Baš sam nedavno pitala Ivana za tebe.”

„Da?” Kimnuo sam glavom, očajnički želeći da joj se mogu sjetiti imena. Jesi li za piće... hm...?” Spustio sam pogled, osjećajući se kao kreten, i poželio biti bilo gdje samo ne ovdje u ovom trenutku.

„Priscilla.”

Bar sam pogodio prvo slovo. Pucnuo sam prstima i pokazao prema stropu. „Tako je... Priscilla, mogu li ti donijeti piće? Baš sam krenuo natrag prema Viktorijanskoj galeriji.” *Molim te, reci ne.*

„Može! Rado bih popila Cosmo.” Govorila je oduševljeno i oči su joj se ozarile kad je zamijetila nekakvo zanimanje s moje strane. Detaljno me proučila pogledom zbog kojeg mi je bilo i više nego neugodno. Godinama sam podnosio takve stvari od žena. Naravno, činio sam to zbog seksa. Mislim, tko će se ševiti s vama ako im barem ne dopustite da vam se dive i pravite se da vam laska njihova pozornost? Ali stvarno mi se nije sviđalo i nije mi predstavljalo ništa više od igre. Prije Brynne, većinom sam igrao igrice. *Bio sam gad.*

„I što je Ivan rekao za mene?”

„Rekao je da si jako zauzet poslom i Olimpijadom... i svojom novom djevojkom.”

„Aha... pa, barem je govorio istinu”, rekao sam tražeći izlaz iz prostorije, a da ne budem okrutan. „Stvarno imam djevojku.” *I moram pobjeći od tebe jebeno odmah sad!*

„Vidjela sam je ranije na večeri. Jako je mlada, zar ne?” Priscilla je zakoračila bliže i stavila prste na moju ruku, a glas joj bio pun otrova.

„Nije baš tako mlada.” Progutao sam veliki gutljaj votke i molio Boga da me nekim čudom izvuče iz ove neugodne situacije, kad se kraj nas stvorio Žohar s Brynne pokraj sebe.

Eto ti sad Božje čudo, seronjo.

„Dušo.” Odvojio sam se od Priscille i krenuo prema Brynne. „Baš sam išao po piće kad sam naletio na... hm... Priscillu...” Prokletstvo, nisam joj znao ni prezime! Ovo je bila pušiona, a ja nisam više imao vještine za to sranje, nisam je imao ni prije, ali ovo je bilo jebeno neugodno.

„Blackstone.” Paul Langley uputio mi je optužujući pogled. „Brynne se malo zavrtjelo i trebao joj je predah.”

Uhvatio sam je za ruku i stavio usne na nju. Jesi U dobro?”

„Mislim da mi samo treba vode”, odgovorila je. „Iznenada me preplavila vrućina i neki čudan osjećaj.”

„Dođi, sjedni tu i donijet ću ti vode.” Ali prije nego što sam se stigao pomaknuti, dobri stari Langley joj je gurnuo kristalnu čašu u ruke. Isprobao sam mentalnu telepatiju na njemu. *Sad možeš otići, Langley.*

Nije upalilo.

„Hvala, Paul.” Brynne mu je uputila zahvalan osmijeh i počela piti.

„Zadovoljstvo mi je, draga”, zapreo je Žohar.

Kvrugu... Nadao sam se da ćeš izaći iz prostorije. Langley, oličenje lijepih manira što je očito bio, gurnuo je ruku prema Priscilli i predstavio se. „Paul Langley.”

„Priscilla Banks. Drago mi je.”

Čarobno. Možete li sad vas dvoje nestati zajedno i poševiti se u zahodu ili nam pričati iza leđa ili nešto treće? Bilo što od toga bilo bi jebeno savršeno.

Na moju sreću, odmaknuli su se i počeli razgovarati. Okrenuo sam se prema Brynne i upitao je: Je li ti bolje?”

„Da, mnogo bolje.” Pogledala je prema Paulu i Priscilli, a onda prema meni. „Tko je to, Ethane?” šapnula je.

„Ivanova prijateljica.”

Nije mi povjerovala i pogledom mi je jasno dala do znanja da sam nadrapao ne budem li iskren. Je li bila i tvoja prijateljica?”

„Ne baš”, ponudio sam odgovor.

„Što to znači, *ne baš?*”

Zastao sam, nesiguran što učiniti s ovom neugodnošću. Javna dobrotvorna priredba sigurno nije bila mjesto za to, ali nisam uvijek filtrirao svoje misli od onoga što mi izlazi kroz usta pa sam zato samo nastavio. „To znači da smo jednom izašli i nismo prijatelji ni u kojem smislu te riječi. Ne prijatelji kakvi ste ti i Langley.” Podignuo sam obrvu gledajući je.

„U redu. Pošteno”, komentirala je uz dug i zamišljen pogled upućen Priscilli, a onda opet prema meni prije nego što je otpila ostatak vode.

Hmmm... znači, voljna je na trenutak odustati od toga. Hvala Bogu. E, kad bismo mogli pobjeći od Žohara i Crvenkastoplave, bilo bi sjajno.

„Da se vratimo na galeriju? Sigurno te gore čeka još mnoštvo obožavatelja koji žele pričati s tobom.”

„Kako da ne”, nasmijala se, odmahujući glavom. „Ali u redu, doista bismo se trebali vratiti. Želim da *Lady Percival* večeras dobije zasluženu pozornost. Predugo se skrivala u mraku.”

Dok sam vodio Brynne prema Viktorijanskoj galeriji, nisam mogao ne pomisliti da je tom posljednjom rečenicom metaforički mislila na sebe. *Predugo se skrivala u mraku*. Ta izjava me iz nekog razloga činila sretnim.

Nije trebalo dugo da Brynne zaglavi u drugoj rundi razgovora, a ja sam se povukao u pozadinu i pustio je da radi što treba. Tek je započinjala karijeru i bilo je nekoliko razloga zbog kojih sam joj želio uspjeh. Prvo, sanjala je o tome i drugo, dobar posao na području koje je izabrala zadržat će je u Londonu sa mnom. Bio sam jednako motiviran kao i moja djevojka.

„Uživaš u zabavi?” začuo sam Ivanov glas preko ramena.

„Drago mi je da si uspio doći. Baš smo se pitali kad ćeš nas počastiti svojom prisutnošću. Brynne te želi upoznati sa svojom prijateljicom.” Pogledom sam potražio Gabrielle u njezinoj zelenoj haljini, ali nisam je vidio.

„Brynne izgleda jako zauzeto.” Zadivljeno je pogledao prema mojoj djevojci. „Možda kasnije.”

„Čuj, Ivane, danas mi je u ured dostavljena lažna prijetnja. Nisam strašno zabrinut, ali želim te uputiti u detalje.” Predao sam mu omotnicu s fotografijama koje sam ponio večeras sa sobom jer sam očekivao da će doći. Čvrsto sam vjerovao da svatko treba znati za prijetnje koje su mu upućene, bez obzira koliko bile beznačajne. Čini se da luđaci nikad ne ozdrave, pa svatko mora znati za moguće probleme u budućnosti.

Ivan i ja smo ovo prošli već mnogo puta pa nije bilo ništa novo. Gundao je pregledavajući fotografije i za minutu mi vratio cijelu hrpu. „Hvala ti, E, što paziš. Siguran sam da će sve utihnuti kad završi Olimpijada.” Pogledao je piće koje sam držao u ruci. „Barem se mogu nadati, zar ne?”

„To je sve što možemo, prijatelju.” Kimnuo sam, tapšući ga jednom ruku po leđima.

„Trebam nešto slično tome što ti piješ.” Odmahnuo je i otišao prema šanku.

Još sam nekoliko minuta pijuckao votku, a onda zaključio da bi mi dobro došla cigareta. Brynne je još bila previše zauzeta da bih je prekidao pa sam našao Neila i rekao mu kamo idem. Pronašao sam izlazna vrata u razini ulice, ostavio ih odškrinuta taman dovoljno da se mogu vratiti istim putem kojim sam izišao i iskoračio na hladan, svjež zrak.

Klinčići su imali tako dobar okus da mi se činilo da sam se malo ukrutio. Još samo nekoliko sati i bit ćemo na putu iz Londona i imat ću je samo za sebe. Svjetla i zvukovi grada nudili su utjehu pomiješanu s mirisnim dimom koji se oko mene omotao kao ogrtač. Dok sam stajao ondje i uživao u još jednom čavlu u lijes, razmišljao sam kako ću se ikad ostaviti cigareta. Stvarno sam pokušavao ograničiti broj popušanih, ali već sam tako dugo pušio da nisam znao kako posve prestati. Ovisnost je bila moćna komponenta tijela i duha. A cigarete su imale veći utjecaj nade mnom od samog nikotina. Pretpostavljam da mi je trebala profesionalna pomoć i bilo je vrijeme da se suočim s tom realnošću, baš kao i mnogim drugima.

Iznenada sam osjetio vibracije na grudima i to me iznenadilo jer u prvi čas nisam znao o čemu je riječ. Brynnein stari mobitel u prednjem džepu moje jakne. Toliko se dugo nije oglasio da sam ga večeras zamalo zaboravio ponijeti, ali iz navike sam ga nastavio puniti i uključivati.

Izvadio sam ga i vidio oznaku MMS. To je značilo sliku. Osjetio sam hladnoću i ubod zastrašujuće oštrice straha u utrobi. Stisnuo sam „otvori” i nastojao disati.

ArmyOps je Brynne na Spotify poslao glazbeni spot.

Jebote, ne! Ovo se *ne* događa. Pritisnuo sam „prihvati” premda sam znao da je bolje da to ne činim, ali morao sam. Profesionalac u meni morao je saznati o čemu je riječ. Prepoznao sam pjesmu čim je počela. „Closer” od Nine Inch Nailsa. Onu koja je snimljena preko Brynneine snimke seksa. Pustio sam da odsvira do kraja jer sam morao, ali sve mi je vrijeme bilo mučno. A to je bio samo glazbeni spot, a ne snimka s Brynne.

Hvala. Jebenom. Kurcu.

Prizori majmuna na križu, svinjske glave kako se vrti na nečemu, Trenta Reznora s kožnatom maskom kako se njiše na karikama i nosi neku fetišističku kuglu u ustima i medicinskog crteža ženskog spolovila...

Udahnuo sam u trenutku kad je spot završio i samo zurio u zaslon. ArmyOps? Jebote, tko je slao ovo sranje? Oakley? Informacije koje sam dobio o njemu nisu mogle biti pouzdanije. Lance Oakley bio je u Iraku i neće nikamo tako skoro, osim možda u mrtvačkoj vreći natrag za San Francisco, ako mi se baš posreći. Moguće je, razmišljao sam.

Trenutak kasnije stigla je poruka: *Brynne, pomози mi; uništio sam si utrobu. Brynne, pomози mi; nemam dušu koju bih prodao. Brynne, pomози mi da pobjegnem od sebe. Brynne, pomози mi da si uništим razum. Brynne, pomози mi da budem netko drugi. Brynne, POMOZI MI!!*

Prsti su mi se nesumnjivo tresli dok sam odgovarao na tu jezivu zbrku riječi: Tko si ti i što želiš od mene?

Odgovor je bio brz: Ne tebe, Blackstone. Želim Brynne. Ugasi cigaretu, vrati se unutra i prenesi joj moju poruku.

Glava mi je poletjela gore i skenirao sam okolicu i zatim krovove. Kurvin sin me gledao?! Mislim da nikad u životu nisam tako potrčao, ali imao sam samo jedan jedini cilj - pronaći Brynne i izvući je odavde.

Uletio sam unutra i nastavio trčati. Javio sam se Neilu i ukratko mu rekao da odlazimo.

„Kućno je osiguranje upravo dobilo prijetnju bombom. Evakuiraju cijelu zgradu, E.”

Molim? Glava mi se vrtjela povezujući informacije, ali nije bilo vremena da glumim Sherlocka. „Čuvaj Brynne i čekaj me!” povikao sam.

Neil je zastao prije odgovora. To nije dobar znak.

“*Nemoj mi jebeno reći da nisi sad kraj nje!*”

„Mislim da je otišla na zahod, a meni je prišao njihov čuvar - idem je odmah pronaći.”

„Jebote!”

Promijenio sam smjer u trenutku kad se oglasio sustav za uzbunjivanje. Jebeno glasno. Svi su se izlazi osvjetlili i vrata su se počela otvarati. Kroz vrata točno ispred mene izašla je Gabrielle i pojurila kao da trči utrku, što je bilo nevjerojatno s obzirom na potpetice koje je večeras nosila. Kosa joj je bila neuredna, kao i donji dio zelene haljine dok je bježala.

Nisam je imao vremena upitati što se događa jer sam morao pronaći svoju djevojku. Čuo sam lupanje koraka iza sebe i okrenuo se. Ivan. Nije izgledao mnogo bolje od Gabrielle; kosa mu je bila raščupana, a košulja napola izvučena iz hlača. Zapitao sam se jesu li bih zajedno unutra... *Stvarno nemam vremena za to!*

„Prijetnja bombom. U tome je stvar.” Pokazao sam prema bljeskajućim svjetlima. „Evakuiraju cijelu zgradu.”

„Zajebavaš me?! Sve to zbog mene?!” eksplodirao je Ivan.

„Ne znam detalje. Pušio sam vani kad se oglasio alarm. Neil mi je rekao da je kućno osiguranje dobilo prijetnju bombom i zatvaraju sve. Sredit ćemo to kasnije. Samo briši van!”

Ostavio sam Ivana i potrčao prema Viktorijanskoj galeriji gdje je vladala posvemašnja ludnica. Ljudi su u panici vrištali i trčali na sve strane. Poput mene.

Brynne, gdje si?!

Tražio sam tračak plavkastoljubičaste boje u gomili, ali nisam je vidio. I srce mi je potonulo.

„Imaš li je?” opet sam pozvao Neila na slušalice.

„Ne još. Provjerio sam dva zahoda na tom katu. Prazno. Rekao sam Elaini da je povede sa sobom vidi li je na putu prema ulici gdje okupljaju ljude. Nastavit ću tražiti.”

Bio sam toliko očajan da bih vjerojatno sklopio pogodbu s vragom samo da svoju djevojku pronađem živu i zdravu. Krenuo sam opet prema krilu u kojem je bila izložena *Lady Percival*, nadajući se da bi mi ona mogla otkriti neki trag. Sjetio sam se da je Brynne spominjala pristup stražnjoj prostoriji gdje je pomagala kad je *Lady Percival* ovamo premještena iz Rothvalea za večerašnju priredbu. Potražio sam vrata i našao ih, niti tri metra dalje, stopljena sa zidom - obrisi ruba i zatim malen znak s natpisom „Privatno” pričvršćen na njih.

Bingo!

Okrenuo sam kvaku i gurnuo vrata u veliku sobu za skladištenje s još više vrata, a na jednim od njih pisalo je „Toalet”.

„Brynne?!” povikao sam njezino ime i svom snagom lupio šakom po vratima. Pokušao sam okrenuti kvaku, ali bilo je zaključano.

„Tu sam”, začuo se slabašni odgovor, ali hvala nebesima, bila je ona!

„Dušo! Hvala Isusu...” Opet sam pokušao okrenuti kvaku. „Pusti me unutra. Moramo ići!”

Zasun je kliknuo i nisam gubio vrijeme nego sam odmah uklonio posljednju barijeru između mene i moje djevojke. Bio bih je iščupao i bacio da sam imao tu sposobnost.

Stajala je unutra posve blijeda, s rukom na ustima, znojna čela, u prekrasnoj plavkastoljubičastoj haljini. Najljepšoj boji na cijelom vražjem svijetu u ovom trenutku! Možda i uvijek. Nisam mislio da ću ikad zaboraviti kako sam se osjećao u tom trenutku. Golemo olakšanje zbog činjenice da sam je našao bacilo me na koljeno od zahvalnosti.

„Što je bilo s požarnim alarmom?” upitala me.

Jesi li dobro?” Ovio sam ruke oko nje, ali prstima me odgurnula o prsa držeći me na razmaku.

„Sad sam povratila, Ethane. Ne približavaj se.” Jednu je ruku držala na ustima. „Ne znam što mi je. Hvala Bogu da sam se sjetila da je ovaj zahod blizu. Bila sam ovdje, nagnuta nad školjku, kad se oglasio alarm...”

„O, dušo.” Poljubio sam joj čelo. „Moramo ići *odmah*. Nije požar nego prijetnja bombom!” Uhvatio sam je za drugu ruku i počeo vući. „Možeš li hodati?”

Lice joj je postalo još bijede, ali malo je oživjela. „Da!”

Nazvao sam Neila dok sam nas izvlačio iz te proklete zgrade.

Adrenalin ima nevjerojatan utjecaj na ljudsko tijelo. Mnogo je malih stvari na kojima treba biti zahvalan, ali najvažnija od svih bila je na sigurnom u mojim rukama.

Protekli je sat bio totalni kaos. Razmišljao sam o svemu što se dogodilo dok sam vozio u noć. Čim smo došli kući, odlučio sam promijeniti planove. Nazvao sam Hannah i javio joj da ćemo još večeras krenuti za Somerset. Zvučala je iznenađeno, ali rekla je da

joj je drago što ćemo doći ranije te da će kuća biti otvorena da možemo ući kad god stignemo.

Brynnne je bila malo tvrdi orah. Prvo, nije se osjećala dobro, a i zabrinula se zbog prijetnje bombom i zbog svih slika. Zasad se nije dogodila nikakva eksplozija, no cijeli je kaos bio na svim televizijskim programima i proglašavan terorističkim rizikom. Poslao bih svoje ljude da istraže prijetnju bombom, to je bila obavezna mjera, ali mnogo su me više brinule poruke na njezinu mobitelu koje su stigle večeras. Onaj tko ih je poslao bio je blizu. Dovoljno blizu da me vidi kako pušim cigaretu iza Nacionalne galerije. A ako je bio dovoljno blizu za to, onda je bio jebeno preblizu mojoj djevojci. Osim toga, nisam vidio nikakav smisao u poruci -samo stihovi pjesme s dodanim Brynneinim imenom. Ježio sam se od njih i nije mi bilo teško donijeti odluku da je odvedem iz grada. bosnaunited.net

Pogledao sam je kako spava na prednjem sjedalu, glave naslonjene na jastuk koji je ponijela sa sobom. Naglo sam je odvodio iz grada i znao sam da ću to kasnije morati objasniti, ali nasreću nije bila raspoložena za suprotstavljanje i složila se sa svime. Presvukli smo se iz svečane odjeće, ponijeli torbe i izašli na M-4 za trosatnu vožnju do obale.

Promeškolljila se oko dva sata kasnije i probudila s izravnim pitanjem. „Hoćeš li mi sad reći zašto si me večeras odvuкао kad je plan tjednima bio da krenemo sutra ujutro?”

„Ne želim ti reći jer ti neće biti drago znati, a već se osjećaš loše.”
Uhvatio sam je za ruku. „Možemo li sutra razgovarati o tome?”

Odmahnula je glavom. „Ne.”

„Dušo, molim te, iscrpljena si i...”

„Sjeti se našeg dogovora, Ethane”, prekinula me. „Moram sve znati ili ti neću više moći vjerovati.”

Ton njezina glasa bio je vrlo čvrst i prestravio me. O, da, vrlo se dobro sjećam našeg dogovora i mrzio sam ono što sam znao. Ali znao sam i na što sam pristao. A ako će nas uskraćivanje informacija razdvojiti, onda nije bilo vrijedno te cijene.

„Da, sjećam se dogovora.” Posegnuo sam rukom u džep po njezin mobitel. „Stigla je poruka na tvoj mobitel dok sam bio vani na cigareti. Zato nisam znao gdje si. Izašao sam i onda je prijetnja

bombom stigla otprilike u istom trenutku kad i poruka na tvoj mobitel.”

Ispružila je uzdrhtalu ruku i uzela ga. „Ethane? Što je u njoj?”

„U prvoj je glazbeni spot, a druga je tekstovna poruka od nekoga tko se naziva ArmyOps.” Stavio sam ruku na njezinu. „Ne moraš ga poslušati. Uistinu ne moraš...”

Lice joj je bilo posve obuzeto strahom, ali ipak je postavila pitanje. „Je li to... je li snimka... mene?”

„Ne! Samo glazbeni spot pjesme Nine Inch Nailsa -slušaj, ne moraš to činiti, Brynne!”

„Da, moram! Poruka je za mene! Zar nije tako?”

Kimnuo sam.

„I da nismo zajedno, ipak bi mi bila poslana, je li tako?”

„Pretpostavljam. Ali mi *jesmo* zajedno i želim te poštediti brige oko takvih sranja. To me ubija, Brynne. Ubija me vidjeti te takvu!”

Počela je plakati. Onom nečujnom vrstom plača. Kako je to i inače radila, a nekako se činilo da je tišina njezinih suza glasno vrištala.

„To je jedan od razloga zašto te volim, Ethane”, rekla je šmrcajući. „Želiš me zaštititi jer ti je doista stalo.”

„Želim, dušo. Jako te volim. Ne želim da moraš vidjeti taj usra...”

Pritisnula je start i pjesma je odjeknula kad se spot pokrenuo. Gledao sam je i držao dah.

Brynne je ostala pribrana sve vrijeme, odgledavši ga do gorkog kraja, sve ono fetišističko sranje na temu ludog znanstvenika. Ali ničim nije odavala kako se osjećala dok ga je gledala. Barem ne izvana. Nisam mogao znati.

No znao sam kako sam se ja osjećao gledajući je. Krajnje bespomoćno.

A onda je pročitala poruku.

„Bio je tamo? Vidio te kako pušiš?! Sranje!” Opet je podignula ruku na usta kao da joj je muka. „Stani!”

Jebote! Suprotstavio sam se zakonima fizike i ceste i nekako zaustavio. Čim su se gume zaustavile, izletjela je i počela povraćati u grmlju. Držao sam joj glavu i trljao leđa. *Može li ova noć postati još gora?*

„Što ne valja sa mnom?” hvatala je zrak. „Možeš li mi donijeti ubrus ili nešto?”

Izvukao sam neke ručnike iz pretinca i donio joj bocu vode da ispere usta. I držao sam jezik za zubima, sasvim siguran da doživljam izvantjelesno iskustvo. Nemoguće da se ovo sad događa.

„Bolje mi je”, dahtala je. „Čini se da je prošlo što god je to bilo večeras.” Polako se uspravila i podignula glavu prema noćnom nebu. „O, Bože.”

„Žao mi je, dušo. Bolesna si, a ja te vučem na ovaj put i sve je tako vrhunski sjebano...”

„Ali ovdje si sa mnom”, prekinula me, „i pomoći ćeš mi kroz to sranje na telefonu, što god to bilo, je li tako?” Zurila je u mene, još vlažnih očiju, s prsima koja su se nadimala od povraćanja u grmlju i bila mi je krajnje nevjerojatna zbog svoje hrabrosti.

„Hoću, Brynne.” Načinio sam dva koraka koji su nas razdvajali i povukao je prema sebi. Opustila se u moj zagrljaj i spustila obraz na moja prsa. „Bit ću ovdje u svakom trenutku i čuvati te na sigurnom. Sve ili ništa, sjećaš se?”

Kimnula je. „I za mene vrijedi sve ili ništa, Ethane.”

„Odlično. Bit će u redu, dušo.” Trljao sam je gore-dolje po leđima i osjetio da se malo opustila.

„Osjećam se bolje... iako smrdim na bljuvotinu”, rekla je. „Oprosti zbog toga.”

„Drago mi je da ti je bolje. I samo malo smrdiš na bljuvotinu.” Poljubio sam je u vrh glave pa me stisnula oko rebara. „Ali moramo se maknuti s ruba ceste. Nismo daleko, a želim te smjestiti u krevet da se odmoriš. Freddy je liječnik. Može te pregledati sutra kad se naspavaš.”

„U redu. Kakva noć, ha?”

„Baš ste zabavna pratilja, gospođice Bennett.” Smjestio sam je na sjedalo. „Ali mislim da mi je draže ostati s vama kod kuće nego izlaziti.” Poljubio sam je u čelo i zatvorio vrata.

Nasmijala se tome i bilo mi je drago da je mogu nasmijati čak i nakon ovakvo kaotične večeri koju smo doživjeli.

„Osjećáš li miris oceana?” upitao sam je kad smo došli bliže obali.

„Da. Podsjećá me na dom. Odrasla sam s mirisom mora.” Pogledala je kroz prozor. „Pričaj mi o Hannah i njezinoj obitelji.”

Pitao sam se je li podsjećanje na dom bila tužna uspomena koju sam probudio, ali odlučio sam ne zabadati nos. Bolje da to ostavim za neki drugi put.

„Pa, Hannah je pet godina starija od mene i prava je šefica, ali voli svog malog brata. Jako smo bliski... vjerojatno zato što smo rano izgubili mamu. Svi smo se čvrsto držali jedni za druge poslije njezine smrti. Naš tata, Hannah i ja...”

„Zvuči jako lijepo, Ethane... to kako marite jedni za druge.”

„Jedva čekam da te upoznam. Freddy je dobar momak. Liječnik je, to sam već rekao, i ima svoju ordinaciju u Kilveu. Njihova se kuća zove Halborough, a to je staro imanje Freddyjeve obitelji, Greymonta. Takve su velike kuće od povijesnog značaja teške za održavanje pa su otvorili luksuzno prenoćište koje Hannah vodi, a usto imaju i troje prekrasne djece.”

„Kako se zovu i koliko im je godina?”

„Colin će u studenome navršiti trinaest godina. Jordan je upravo napunio jedanaest, a mala vilinska princeza, moja nećakinja Zara, sve je prilično iznenadila kad se pojavila prije točno pet godina ovog mjeseca.” Morao sam se nasmijati kad sam se sjetio Zare. Bio sam slab na male djevojčice. „Stvarno je posebna, kažem ti. Ta mala gospođica u svemu nadmašuje svoju braću.”

„Onda jedva čekam upoznati Zaru. Lijepo je vidjeti ženu koja može nadzirati sve muškarce u svom životu i to još tako mlada.”

„Pa, ujutro ćeš imati priliku jer smo upravo stigli.”

Zaustavio sam se na šljunčanom prilazu koji se u obliku polukruga prostirao do georgijanske kuće od svjetlog kamena. Preuređivanjem kuće tijekom nekoliko stoljeća došlo je do miješanja arhitektonskih utjecaja. Gotički prozori i šiljci bili su zgodan detalj ako ste htjeli nešto povijesno. Kuća je bila vrlo lijepa i smještena iznad obale; nije loše za vikendicu na moru. To me uvijek nasmijavalo. Kako Freddy tvrdi, Halborough je prije dvjesto godina njegovoj obitelji služio kao vikendica za ljetni odmor kad bi poželjeli otići iz Londona. Ako je ovo bila vikendica, što su onda ti ljudi smatrali kućom?

„Bože, Ethane, prekrasno je.” Pogledala je pročelje i doimala se primjereno zadivljeno. „Divna je i jedva čekam da je cijelu obiđem.”

„Sutra.” Izvadio sam torbe iz prtljažnika i zaključao automobil. „Vrijeme je za krevet. Treba ti sna.”

Krenula je za mnom prema bočnim ulaznim vratima koja su bila otključana, baš kako je Hannah obećala.

„Trebam tuš”, tiho je rekla iza mene.

„Možeš se i okupati ako želiš. Sobe su vrhunski opremljene”, šaptao sam vodeći je uz glavno stubište. Znao sam koji apartman želim za nas kad sam nazvao Hannah i pitao je. Plavi na uglu zapadnog krila s pogledom na more sve do velške obale s druge strane zaljeva.

Brynne je bila impresionirana kad sam otvorio vrata i uveo je unutra. Vidio sam joj to na licu. Mislim da je ostala bez teksta dok je očima pregledavala sobu.

„Ethane! Ovo je... čudesno.” Široko se osmjehnula i izgledala je sretno. „Hvala ti što si me doveo ovamo.” Ali onda je spustila pogled i malo zatresla glavom. „Žao mi je što je ova večer bila tako kaotična.”

„Dođi ovamo, dušo.” Ispružio sam ruke i čekao da krene prema meni.

Gotovo je skočila na mene, podignuo sam je na ruke i pustio je da omota noge oko mene onako kako sam volio. Pokušao sam joj poljubiti usne, ali okrenula se i, umjesto usana, dala mi vrat.

„Moram se istuširati i oprati zube prije nego što se upustimo u išta”, promrmljala mi je na uho.

„Nećemo se upuštati u ništa. Ideš na spavanje nakon što se istuširaš, okupaš ili što već.”

„Hej.” Podignula je glavu i pogledala me. „Uskraćujete mi svoje tijelo, gospodine Blackstone?”

Siguran sam da je to bilo posljednje pitanje koje sam očekivao od nje. „Hm... zašto... hm... ne, gospođice Bennett. Nikad ne bih učinio nešto tako glupo kao, naprimjer, uskratiti vam svoje tijelo kad vam očito jako treba.”

„Odlično, jer sad se osjećam mnogo bolje. *Mnogo* bolje...” Držala mi je lice objema rukama i nasmiješila se prekrasnim osmijehom.

„Aha, vidim to.”

Pritisnula se na moju kitu i još više nas nogama omotanima oko mene stisnula jedno uz drugo.

„I *osjećam* da potpuno podržavate moj plan, gospodine Blackstone.”

Pa, naravno da podržavam kad si mi omotala noge oko guzice, a kita mi je naslonjena na vrlo lijep dio tvoga tijela.

Pažljivo sam nas odveo do kupaonice i spustio je na noge. Pronašao sam prekidač za svjetlo i uživao u još jednom njezinom uzdahu kad je vidjela kadu i pogled kroz prozor.

Je li ono ocean? Blagi Bože! Ovdje je tako lijepo da to ne mogu podnijeti.”

Nasmijao sam se. „Nisam više siguran jesi li više zainteresirana za tu kadu ili za moje tijelo.”

„Ali ja sam jednako dobra u višezadačnosti kao i ti, dušo”, rekla je povlačeći gornji dio trenirke preko glave i bacila ga na tlo.

Jesam li ti ikad rekao koliko volim kad me zoveš dušo?”

Njezin će striptiz biti tako prokleta dobar da sam već osjetio kako mi cijelo tijelo počinje treperiti. „Možda si spomenuo jednom ili dvaput.” Povukla je majicu preko glave i tad sam je vidio. „Nosiš svoju ogrlicu.”

Kimnula je, stojeći ondje u plavom čipkastom grudnjaku i s privjeskom u obliku srca koji sam joj dao na početku naše večeri iz pakla.

„Nisam je htjela skinuti kad smo se presvuku.” Podignula je oči do mojih i prstom dodirnula srce.

„Kako to?” upitao sam.

Jer si mi je ti dao i rekao si da me voliš i...”

„Ne želim da je skineš”, izbrbljao sam usred njezine rečenice.

„... jer si rekao da ideš na sve ili ništa.” „Idem. S tobom, Brynne, idem, i tako je od samog početka.”

I mislio sam svaku riječ. Znao sam što želim. Bilo mi je kristalno jasno i s njom više nije bilo povratka.

Sve ili ništa zauvijek, dušo...

Kad sam pružio ruke prema svojoj djevojci i pokazao joj koliko sam je doista trebao, i rekao joj to i riječima, znao sam da mi najbolja kocka u životu nisu bile karte koje sam odigrao nego ona jedna večer na ulici Londona kad je prelijepa Amerikanka namjeravala pješačiti po mraku, a ja sam odigrao najvažniju ruku koja mi je ikad dodijeljena i uložio na... sve ili ništa.

Simbinim riječima

napisala:

FRANZISKA POPP

Opet ispočetka. Onaj koji priča s ribama napokon je kod kuće. Prekrižio bih peraje ispred prsa, ali halooooooooo? Ja sam riba. Umjesto toga radim ono što najbolje znam, plovim oceanom. Oceanom ograđenom zidovima kroz koje mogu vidjeti. Bolje od plastične vrećice u kojoj me donio u ovaj stan - stan koji nije mogao izgledati samotnije, dodao bih. Čak i moj lažni ocean izgleda udobnije i, da, on vjerojatno misli da ne vidim razliku. Ali naravno da vidim.

Plivam bliže staklenom zidu kad uđe Ethan Blackstone, da, BlackSTONE (engl. kamen), i pitam se je li u rodu s mojim omiljenim kamenom u mom lažnom oceanu. Ima mnogo kamenja, ali svaka riba ovdje treba kamen. Baš kao što ovom čovjeku sad treba cigareta.

Mašem perajama i pitam se zašto mi nije ništa rekao. Inače dobijem barem „Bok, kompa” ili „Kako ti je prošao dan, Simba?”

Volio bih da mogu zakolutati očima. Znam - nazvao me Simba po liku iz *Kralja lavova*. A nije mi čak dao ni Nalu. Ništa.

Gdje sam ono stao? E da, hvala. Promatram ga, na njegovu stolcu, za njegovim golemim stolom, a onda ga čujem kako kaže: „Baš sam sjeban, Simba. Upoznao sam djevojku i vjeruj mi kad ti kažem da sam sjeban.”

Sjeban? On? Kako da ne... tko živi u oceanu ograđenom zidovima? Tako je, riba paun. To sam ja. Pokazao bih prstom na sebe, ali svi znate da sam samo riba. Gledam Ethana kako se naslanja na stolac, očiju usredotočenih na strop dok mumlja, opet i opet, kako je sjeban. Podiže noge na stol. I meni bi trebao stol. Tako bih mogao mnogo bolje iskoristiti svoje vrijeme. Mogao bih sastavljati popise s obvezama za sve druge ribe ovdje. Posebice za onu ondje. S lijeve strane... LIJEVE. Upravo ste pogledali desno. Što ste vi? Žena?

Dakle, što se tiče žena... jer nekoliko dana poslije ženski čovjek ulazi u ured. HEJ. To se nikad prije nije dogodilo. UPOMOĆ!!! UPOMOĆ!!! Pojest će me, osjećam to. Izgleda gladno, kunem se.

Vidim joj u očima. Gledao sam dokumentarce o morskim psima, pa valjda znam, zar ne?

Mašem šarenim perajama prema njoj (pokušaj da je zastrašim), i u sebi i dalje vičem S. O, S. Da, znam, sranje je biti riba. Ne mogu ni uzeti telefon i nazvati Neila upomoć. Pokušavam ne paničariti sve dok — da - dok me nije nazvala... *ljepotanom*. LJEPOTANOM. Moždani udar koji me zamalo pogodio iznenada je zamijenjen (siguran sam da ih može vidjeti) u mojim ribljim očima. Lepršajući perajama da je privučem bliže, znam da sam našao svoju NALU.

Nekoliko minuta, sati, dana, tjedana poslije - samo sam riba i ne možete valjda očekivati da znam koliko je vremena prošlo - samo znam da nisam više vidio lijepu ženu. Njezine oči izgledaju kao moj dom. Pune boja i uvijek ovisne o tome kakvo je svjetlo. Prolazim (tj. plivam) danima gore-dolje ispred staklenog zida, čekajući da u nekom trenutku opet ude u ured. Ali... ništa.

I onda... napokon... vrata ureda opet se otvaraju. Uzbuđeno mašem perajama, upregnem sav svoj potencijal, sve što sam naučio dok sam još bio mala riba i prije nego što sam kopirao Nema. Hvala Bogu da nisam završio kod nekog zubara! Tko želi po cijele dane slušati zubarske zvukove? Protrnem iznutra - i to, uvjeravam vas, ne na dobar način - prije nego što se opet usredotočim na vrata.

Jedva kontroliram uzbuđenje i to je... to je... Ethan. Peraje mi se objese kao lice djeteta kad ne dobije sladoled. Dok gledam Ethana kako se približava stolu tražeći nešto, vidim da osim očite odlučnosti izgleda i tužno. Ne može biti tužan. Ne sviđa mi se tužan. On je Ethan Blackstone, rođak mog omiljenog kamena ovdje. Što mu se, do ribljeg vruga, dogodilo da izgleda kao da mu trebaju dvije tone krila?

Mmmmmmmmmmmmm kril.

I dalje ga gledam, pokušavam privući njegovu pozornost, potaknuti ga da razgovara sa mnom. Ethan voli pričati sa mnom, a ja volim slušati. Ne znači da ne bih volio odgovoriti ali, da, pogodili ste, ipak sam riba. Jako lijepa - pitam se može li se riba zarumenjeti kad sam se sjetio da me lijepa dama nazvala *ljepotanom* - riba paun. Da. MORAM je opet vidjeti. Nema druge. Riba klaun Nemo izgledat će poput amatera u usporedbi sa mnom. Krećem u još veću misiju.

Ljudski rode, STIŽEM! Ne da bih osvojio svijet. Nikako. To svatko može, ali ja imam više ciljeve u životu. Ja ću...

KRIL!!! Sveti Neptune, Ethan me voli!

Proždirem savršeno oblikovan kril, glumim nakratko morskog psa... čovječe, trebao sam se roditi kao morski pas. Zamislite me kao morskog psa! Bio bih strašan i mogao bih zastrašiti sve ribe ovdje. Dooooooooobro, ne bih stao u ovu malecku kutiju punu najsavršenije vode ikad. Mogao bih biti petarpanovski morski pas. Nikad ne bih narastao. Da, ja sam najpametnija riba IKAD. Vjerujte mi. Proveo sam anketu i ja i ja smo se složili sa mnom. Da, da, da... barem bi Freud odobrio.

Dokrajčio sam poslasticu, shvatio da me Ethan i dalje gleda, a vidim da nije s lijepom damom. ZAŠTO NE?

Ja bih plivao oko nje cijeli dan i noć. Posebna je, osjećam to u perajama. A moje me peraje nikad nisu iznevjerile. Ali onda Ethan progovara i mislim da mi je srce prestalo kućati. „Ona te voli, Simba.”

OZBILJNO? Voli me. Vau. Okrećem se začuvši kako druge ribe odgovaraju pjenušanjem koje je zvućalo prilićno nalik „Killer”.

Ćujem glasove. Kimam, ali znajući da nemam glavu kojom bih to učinio, kimam cijelim tijelom.

Da, reci joj što god želiš, Blackstone, samo mi je vratu... hm... vratu je nama.

Nije prošlo dugo i napokon sam ponovno ćuo njezin prekrasan glas. Vratila se. Odlično. Predugo sam morao živjeti sa zombijem Ethanom. Kad bih ga vidio kako se kreće kroz svijet izvan mog akvarija, uvijek bih čekao kad će u pozadini zasvirati *Thriller*. To bi zaista trebala biti njegova pjesma.

Skoro će ponoć i nešto zlo vreba u mraku Ispod mjesećine vidiš prizor koji ti zamalo zaustavi srce Želiš vrištati, ali strah ti oduzme glas prije nego stoga ispustiš Poćinješ se leđiti dok te jeza gleda ravno u oći Paraliziran si

Paraliziran. Siguran sam da ću vrlo brzo biti paraliziran.

Usred noći, kad ribe pokušavaju spavati, Ethan odlući razgovarati s nekim. Katkad se pitam zašto sam u uredu. U redu, da, genijalno je. Vidim i ćujem doslovce sve. Ali treba mi san za ljepotu. Nisam ovako zgodan bez uložnog truda. Nisam Brynne, je li tako? Ona JE lijepa. Ali, naravno, i Ethan je to shvatio.

Nije pošteno. On može plivati vani koliko god želi, a ja moram ostati ovdje. I onda se ljudi pitaju zašto Pinky želi zavladatai svijetom! Halo, zarobljena životinja! Sloboda vas odvraća od razmišljanja o takvim stvarima, zar ne?

Uzdahnem, gledam kako jedan mjehurić pluta prema površini dok plivam bliže i sad sam se potpuno usredotočio na g. Blackstonea. Osobno ga ne bih poželio za neprijatelja. Zamislite... da ne dobijem kril. Umro bih. UMRO! Sad i ovdje. A prilično sam siguran da Neptun ne bi htio da mi se to dogodi. Previše sam zgodan za to - Brynne je to rekla. Da.

Mašem perajama, prisjećam se osjećaja koji sam imao kad mi se nasmiješila, da... Mogu shvatiti zašto će Ethan učiniti sve u svojoj moći da je zadrži. Što znači da moram promijeniti planove i...

Što Ethan misli pod tim da će je *zaštititi*? Moja Brynne je u opasnosti? Sigurno je kit ubojica! Oni su ekstra opasni. Pitajte tuljane. HEJ. Molim?! I on je voli. Hej, treba mi rukavica da mu je bacim u lice. Zašto nemam RUKA? Baš mi trebaju sad.

Još imam širom otvorene oči dok se nad mojim svijetom spušta tama. Riblje prokletstvo, uvijek me uspije uspavati ovim potezom i svjetlima! Čekaj samo da se ja dočepam gumba. Tako ću... sklopiti oči sad.

Novi dan, novi život U redu, prošlo je još nešto vremena i danas je stan prepun ljudi. Ethan im pokazuje PowerPoint i blablablebeće mnogo riječi koje ne mogu baš razumjeti. I znate što? Upravo sam upoznao Gaby. Njezina KOSA! Totalno smo usklađeni. Gotovo sam pomahnitao kad sam vidio da odlazi. Ne idiiiiiiiiiiiiiiiiiiii!!!!

Posljednjih sam dana shvatio da i Brynne voli Ethana. A jednom sam čak čuo da ako voliš nekoga, moraš ga pustiti.

Uzdišem, peraje mi malo padaju, da, i ja sam tužan. ALI sad imam Gaby. Zovite me Don Juan, ali osvojiti ću Gabrielle za sebe. Podijelio bih čak i svoj kamen s njom, i kril koji mi Ethan daje. Živjeli bismo supersretnim i dugim ribljim životom, s mnogo pustolovina.

Neki sam dan čak našao novo mjesto u akvariju. U redu, nisam, samo je izgledalo novo jer ga je jedna riba preuredila. Ona ga je preuredila. Možete li vjerovati? Kao da sam već dio jako loše TV emisije. Okrećem se i nadam se da neću negdje vidjeti skrivenu

kameru koja mi prati svaki potez. JOŠ nisam dovoljno slavan da mi smjeste *Punk'd*.

Nesvjestan da je opet prošlo nekoliko dana, stojim u mraku kad čujem otvaranje vrata ureda. Već osjećam, duboko u vrhovima peraja, da ovo nije Ethan, niti Brynne, ili bilo koje ljudsko biće koje znam. Paraliziran sam. Sad sam zbilja paraliziran. Molim te da ne bude ona stvar iz *Paranormalno 4*.

Table of Contents

[SVE ILI NIŠTA](#)

[Posveta](#)

[Zahvale](#)

[Prolog](#)

[Poglavlje 1](#)

[Poglavlje 2](#)

[Poglavlje 3](#)

[Poglavlje 4](#)

[Poglavlje 5](#)

[Poglavlje 6](#)

[Poglavlje 7](#)

[Poglavlje 8](#)

[Poglavlje 9](#)

[Poglavlje 10](#)

[Poglavlje 11](#)

[Poglavlje 12](#)

[Simbinim riječima](#)